

Ở Chung Yes Kết Hôn No

Contents

Ở Chung Yes Kết Hôn No	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	15
4. Chương 4	21
5. Chương 5	28
6. Chương 6	35
7. Chương 7	41
8. Chương 8	46
9. Chương 9	52
10. Chương 10	57

Ở Chung Yes Kết Hôn No

Giới thiệu

“Tâm Khiết vừa tốt nghiệp đại học, nhưng đã nhận không ít giải thưởng lớn trong nước, là một người

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/o-chung-yes-ket-hon-no>

1. Chương 1

Chia tay hai năm, từng là người yêu rất thân mật, từng cho rằng cả đời này cũng không gặp lại nhau nữa, nhưng lại không cẩn thận, chưa chuẩn bị tâm lý lại gặp phải thì nên làm sao bây giờ ?

Nếu như ở đầu đường, có thể vờ như không thấy đối phương, sau đó tiêu sái quay đầu, chỉ gặp thoáng qua, mỉm cười cũng vô dụng thôi ; nếu như gặp trong nhà hàng, vậy người ăn của người, ta ăn của ta, ưu nhã nuốt hết toàn bộ thức ăn vào miệng, sau đó thì bỏ qua chào hỏi, hoặc cũng có thể vờ như không có gì

Nhưng nếu gặp trong phòng làm việc, mắt thấy đối phương đang mỉm cười, còn vươn tay ra chào hỏi, có thể vờ như không biết sao ?

Đầu óc Yến Từ chỉ có thể dùng trạng thái – ngừng lại ba giây để hình dung, nhưng ngay sau đó, hai cánh môi cô kéo nụ cười 15 độ chuyên nghiệp, vươn bàn tay phải mảnh khảnh trắng nõn ra .”Xin chào, tôi là Yến Từ.” Cô quyết định – làm bộ không nhận ra

“Xin chào, tôi là Đỗ Thiệu Ân.” Âm điệu của Đỗ Thiệu Ân rõ ràng giảm xuống vài phần

Đây là công ty hữu hạn “Dạ hoa”, là xí nghiệp nhỏ làm theo mô hình ba mươi người, đặc biệt thiết kế trang phục ột công ty trang sức ở Mỹ

Trong phòng họp này, hai nam một nữ đang đứng, không khí vô cùng khách sáo

“Đỗ tiên sinh, hân hạnh được làm quen.” Yến Từ rút tay lại, khoé môi vẫn giữ nụ cười

“Hoan nghênh cô gia nhập Dạ Hoa, sau này phải nhờ đến sự chuyên nghiệp của cô nhiều rồi.” Đỗ Thiệu Ân khách khí nói, nhưng trong mắt hiện lên tia khinh miệt

“Yến Từ là do tôi tuyển chọn, sau này mọi người đều là đồng nghiệp, không cần nói khách sáo như vậy.” Người nói chuyện là Lưu Hâm Hoa, hần sẵn lảng cười to mấy tiếng

“Yến tiểu thư có năng lực quảng cáo rất rõ ràng, tin chắc có thể giúp chúng ta trở nên nổi tiếng” Thái độ của Đỗ Thiệu Ân không dư nhiệt tình, ngược lại, đặc ý tràn ngập

“Tôi sẽ dùng mọi kinh nghiệm mà mình có được, hy vọng có thể giúp ích cho Dạ Hoa.” Yến Từ khẽ gật đầu.

Nụ cười của cô vừa vắn, không nóng bỏng, không nịnh bợ, trong khách khí có phần ngạo khí, nhiều năm kinh nghiệm ngoài xã hội giúp cô có thể điều khiển tâm trạng mình đến một cảnh giới hoàn mỹ nhất

“Thiệu Ân, tối nay giúp Yến Tử làm người mới đến, không được quên.” Lưu Hâm Hoa thông báo.

Đỗ Thiệu Ân nhẹ gật đầu .”Không thành vấn đề.”

“Yến Từ, tôi dẫn cô đến chỗ ngồi của cô xem.” Lưu Hâm Hoa mở cửa phòng họp ra, đi trước ra ngoài

Yến Từ lễ phép cười với Đỗ Thiệu Ân, sau đó mới theo Lưu Hâm Hoa ra ngoài. Cô lặng lẽ nắm chặt hai bàn tay, biểu hiện cực lực khống chế

Sau khi được Lưu Hâm Hoa giới thiệu hoàn cảnh, đồng nghiệp, lúc cô ngồi xuống bàn làm việc, cô bỗng có ý muốn chạy trốn

Nếu như biết Đỗ Thiệu Ân cũng làm việc ở đây, có chết cô cũng không đồng ý giới thiệu của Lưu Hâm Hoa, nhưng nhìn bộ dạng ban nãy của Đỗ Thiệu Ân, chẳng lẽ anh ta đã sớm biết cô sẽ đến đây làm việc sao ?

Hồi tưởng giống như thủy triều, tràn từng đợt sóng vào đầu cô

Sau khi tốt nghiệp đại học, cô đã vào làm việc ở một công ty thiết kế quần áo, và cũng chính ở đó, cô gặp được Đỗ Thiệu Ân

Cô là nhân viên bộ phận kế hoạch, anh ta là chủ nhiệm bộ phận kế hoạch .

Một ngày cô cố gắng làm việc 12 giờ, trong vòng 3 tháng ngắn ngủi, cô trở thành nhân viên chính thức, một năm sau thăng chức làm chuyên viên

Sớm chiều chung đụng, lâu ngày sinh tình, cô điên cuồng mê luyến Đỗ Thiệu Ân .

Đỗ Thiệu Ân là hoàng tử bạch mã điển hình trong trí tưởng tượng của tất cả thiếu nữ, anh ta cao lớn rắn rỏi, ngũ quan thâm thúy, rõ ràng không phải con lai nhưng lại có đôi mắt to, làn môi mỏng như họ

Khi anh ta không cười thì rất nghiêm túc, khi anh ta cười thì lộ ra vẻ ôn nhu ; anh ta không nói nhiều lời, cũng cố chấp như một con trâu

Khi anh ta giận sẽ không lớn tiếng mắng người ta, chỉ biết híp mắt lại, lông mày nhẹ chau lại, sau đó bảo người cút, đừng âm ỉ anh ta ; anh ta trầm tư, trầm tư hết như một hồ nước lạnh an tĩnh, làm người ta không thể đoán được trong lòng anh ta đang nghĩ gì

Anh ta rất tốt với phụ nữ, lại càng tốt hơn với người yêu của mình, đó là chuyên tâm, tuyệt không có phát sinh tình cảm ngoài ý muốn khác

Cô cũng giống những nữ sinh khác, không thể chống cự nổi mị lực của anh ta, sau đó nhào xuống quần tây của anh ta, cúi đầu xưng thần.

“Yến Từ...”

Tiếng la nhỏ nhẹ của Lưu Hâm Hoa giúp cô hoàn hồn

“Lưu Tống.” Cô lập tức đứng lên, nở nụ cười

May là trên tay cô còn cầm quyển sách giới thiệu văn tắt về Dạ Hoa, nếu không ngày đầu tiên đi làm đã thất thần, tin này mà truyền đến bộ phận quản lý, không biết lương của cô sẽ như thế nào nữa

“Trưa nay cùng đi ăn cơm đi !” Lưu Hâm Hoa thân thiện nói

“Ừ.” Cô cầm lấy túi xách, đi ra công ty cùng Lưu Hâm Hoa .

Mặt trời tháng bảy gắt đến nỗi cả da đầu đều tê dại

Yến Từ lấy một cây dù nhỏ từ trong túi xách ra, chống lại cái nắng gắt gao, Lưu Hâm Hoa thân sĩ giúp cô cầm cây dù, nếu không bước đi một ột thấp chênh lệch như vậy, thật sự rất khó coi

Năm phút đồng hồ sau, họ đã đến tiệm cơm đầu đường

Lưu Hâm Hoa và Đỗ Thiệu Ân hoàn toàn là những người khác nhau , anh ta hài hước khôi hài, sáng sủa hoạt bát, là một người đàn ông mà ai cũng có thể kết bạn

Trong khí trời tốt như vậy, cô nhìn Lưu Hâm Hoa khoa tay múa chân, nghe anh ta chê cười, tâm trạng cũng bò lên từ đáy cốc

Lưu Hâm Hoa là tổng giám đốc của Dạ Hoa, cũng là nhân viên nghiệp vụ tốt nhất, anh ta quen biết nhiều, rất nhiều phụ nhân nổi tiếng là khách quen của anh ta

“Thì ra Dạ Hoa là của Lưu Hâm Hoa và Đỗ Thiệu Ân, tôi còn nghĩ chỉ có anh là chủ thôi chứ !” Ăn cơm xong, cũng uống xong ly hồng trà ngon nhất, cô cố ý nhắc đến vấn đề này

Trong hai năm qua, cô cố ý quên đi Đỗ Thiệu Ân, chẳng quan tâm đến anh ta, cơ bản là đẩy anh ta ra khỏi cuộc sống của cô hoàn toàn

Thì ra, sau khi rời khỏi công ty, anh ta cùng Lưu Hâm Hoa xây dựng sự nghiệp

“Anh quen Thiệu Ân lúc đi du học ở nước ngoài, hai năm trước anh trở về, muốn thành lập một công ty cho nên hỏi ý kiến của cậu ấy, không ngờ lại ản nhĩp đến vậy. Cậu ấy chịu trách nhiệm về nhãn hiệu ở nước ngoài, quan hệ xã hội, kinh tế rồi tài vụ, cậu ấy quả thật rất mệt mỏi, một năm thường ra nước ngoài nhiều lần, sau khi công ty phát triển hơn một chút, anh mới mời em đến đây, cùng chia sẻ công việc với cậu ấy”

“Tại sao trước kia em chưa nghe thấy tên anh ta ?” Nàng phải lên tiếng hỏi

“Con người kia rất bề bộn, nhưng không chịu công khai, cho nên việc xã giao đều đẩy cho Tổng giám đốc anh.” Lưu Hâm Hoa cười nhẹ, rất có hảo cảm với vị mỹ nữ trước mặt này

Yến Từ tuyệt đối không phải đại mỹ nhân thuần khiết như nước trong, càng không có thân hình nóng bỏng mỹ lệ, cô là một người phụ nữ thông minh, trí tuệ và đầy dịu dàng

Nói chuyện gọi găng, làm việc nghiêm túc, mỉm cười rất nhạt , nhưng đôi mắt chim bồ câu của cô quả thật rất có lực hấp dẫn với đàn ông

Là đèn quang sao ? Rõ ràng cô không có nháy mắt gì, rõ ràng cô đang nói chuyện phiếm rất đúng đắn, nhưng chỉ cần cô nheo mắt lại cười thôi, người ngồi đối diện nhất định sẽ bị điện giật

“Vậy Đỗ tiên sinh biết em đến để đảm nhiệm vị trí ở bộ phận quản lý sao ?” Yến Từ hỏi rất nghiêm túc, chăm chú hệt như đang cùng cộng sự bàn công việc vậy

“Yến Từ, em không cần lo lắng, trước đó anh đã giao lý lịch của em cho cậu ấy xem rồi, em tiếp nhận công việc giao tiếp trong tay cậu ấy, dĩ nhiên cậu ấy rất đồng ý.” Lưu Hâm Hoa hoàn hồn, vất vả lắm mới có thể kéo cô về công ty, nhất định phải làm cận thủy lâu dài với cô .

“VẬY Ạ !!! VẬY EM CÓ NÊN TÌM ĐỖ TIÊN SINH ĐỂ BÀN BẠC VỀ CHUYỆN NÀY KHÔNG ?”

“Ngày mai cậu ấy phải cùng nhà thiết kế bay sang Zehder, không cần vội vàng, đợi cậu ấy trở về thì em đã quen với công việc của công ty rồi, đừng ình nhiều áp lực quá”

“Anh ta đi mấy ngày ?” Cô hỏi nữa.

“Mười ngày.”

Cô gật đầu, trong lòng như trút được gánh nặng vậy

Cô nở nụ cười, chậm rãi thở dài một hơi, từ khi nhìn thấy Đỗ Thiệu Ân , cô mới biết thân kinh mình quần chặt bao nhiêu, trái tim đau khổ bao nhiêu

Lưu Hâm Hoa thấy cô cười một tiếng, không hiểu cô đang cười cái gì, chỉ biết tim mình đang đập loạn, anh xác định, mình đã bị cô gái trước mắt này hấp dẫn

Cô vui vẻ uống sạch chén hồng trà lạnh như băng

Đỗ Thiệu Ân biết cô đi làm, tại sao còn chọn cô ? Chẳng lẽ thấy cô không có lực uy hiếp đến anh ta sao ? Hay là vẫn không đặt cô vào mắt ?

Cô đầy bụng nghi ngờ, cái này làm cô thấy thật khó hiểu

Đây là ghế lô trang nhã mà thanh u được mua từ Nhật, cùng kiểu cách cực, ánh đèn hoàng hôn, mỗi người đều ngồi trên đệm, ở giữa là một cái bàn

Tư thế có thể thay đổi, miễn sao có thể nói chuyện phiếm thoải mái, đề tài cũng không kiêng kị, từ Đông Tây Nam Bắc

Đỗ Thiệu Ân nhìn đồng nghiệp trong phòng, ước chừng mười mấy người, chủ đề hôm nay đều vây quanh nữ chính, chính là người mới tới, cũng là người đã ở chung với anh một năm – Yến Từ

Mái tóc dài của cô buộc thành đuôi ngựa, hai tai mang đôi bông tai kim cương mỏng , trong khôn khéo có hiền hoà, khuôn mặt khéo léo thậm chí còn mượt mà hơn trong trí nhớ của anh

Cô giống như mặt trăng vậy, được các ngôi sao xung quanh vây lấy , đồng nghiệp nam thì muốn nghe chuyện riêng của cô, đồng nghiệp nữ thì muốn dò hỏi kinh nghiệm của cô

Năm đó, khi tiếp xúc với hoàn cảnh xa lạ, tứ chi cô cứng ngắc, ngay cả nói chuyện cũng chỉ dám nhỏ giọng, hôm nay cô lại bình chân như vại, ngồi trong đống lửa vẫn như bình thường

Xem ra hai năm qua cô rất khá ! Khá đến nỗi làm lòng anh không khỏi dâng lên cảm giác tức giận.

“Thiệu Ân à ! Đừng ăn nữa, nói chút gì đi” Lưu Hâm Hoa trừng mắt nhìn người một câu cũng không nói cả tối nay

“Muốn mình nói gì?” Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng nhả ra những lời này.

Không khí trong đây đã đông lạnh đến nhiệt độ cao nhất ! Nhưng Yến Từ vẫn giữ vững ưu nhã, bình tĩnh nâng ly rượu lên uống

Lưu Hâm Hoa trợn mắt nhìn Đỗ Thiệu Ân, lấy lòng nói với Yến Từ : “Yến Từ à, em đừng để ý, Thiệu Ân trước khi ra nước ngoài đều như thế, có lẽ do áp lực quá lớn, không phải cố ý nhắm vào em đâu, em đừng để ý trong lòng, tội anh đều gọi đây chứng trước khi ra nước ngoài của cậu ấy”

“Em biết, không sao đâu.” Yến Từ cười nói với Lưu Hâm Hoa, ánh mắt không hề chứa chấp Đỗ Thiệu Ân

Đỗ Thiệu Ân buồn buồn uống một hớp rượu, quen biết nhiều năm với Lưu Hâm Hoa, anh hiểu rõ anh ta biểu lộ như vậy, sau lưng có ý nghĩa gì

Một khi Lưu Hâm Hoa thích cô gái nào đó, sắc mặt thèm thuồng như chó Nhật vậy, chiêu thứ nhất sử dụng là cận thủy lâu dài .

Đỗ Thiệu Ân nhìn Yến Từ một cái, phát hiện ánh mắt của cô căn bản không phải nhìn anh

“Yến Từ à, Đỗ phó tổng mặt ác tâm thiện, cô cũng đừng để ý nhiều.” Đồng nghiệp nam – giáp chen vào nói

“Yến tiểu thư, đừng khách khí, cứ ăn đi” Đỗ Thiệu Ân cuối cùng cũng nói một câu, nhưng trong lòng thầm hừ lạnh một tiếng

Cô ta làm trong bộ phận quản lý, trực tiếp kêu tên cô chẳng phải chứng minh cô rất hiền hoà, có thể nhanh chóng kéo gần khoảng cách giữa đồng nghiệp với nhau, không ngờ cô ta lại trở nên inh như vậy

“Vâng, tôi thích nhất là đồ ăn Nhật, cảm ơn Lưu Tổng.” Nụ cười của Yến Từ không hề mang công thức hoá nữa, mà mang theo một tia nhu mì, lại còn nháy hàng lông mi thật dài, làm tâm Lưu Hâm Hoa cũng mơ màng như rượu cồn

“Mời em ăn cơm cốt yếu là để em vui vẻ, hơn nữa anh nghe nói em thích ăn đồ ăn Nhật.” Lưu Hâm Hoa đáp trả, phong lưu tiêu sái

“Yến Từ à, Lưu tổng của chúng tôi rất tốt, đối với ai cũng tốt, công ty rất nhỏ, nên tuyệt đối sẽ không có chuyện lục đục xảy ra .” Gương mặt đồng nghiệp nam thứ hai hưng phấn, bởi vì công ty lại có thêm một mỹ nữ, không giống mấy cô gái khác, như ngồi trên toà bằng sơn, nữa câu cũng không chịu nói

“Tôi biết Lưu tổng là người rất tốt, nếu không sao tôi lại từ “Hữu Lực” đến đây giúp đỡ anh ấy chứ.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Yến Từ trở nên ửng đỏ vì rượu, tử lượng của cô không tốt, kém đến nỗi chưa được mấy chén đã say, cho nên mỗi khi uống rượu, cô chỉ chọn dịp xã giao quan trọng thôi

“Chị Yến Từ, nghe nói tổng giám đốc ở ‘Hữu Lực’ rất đẹp trai phải không ?” Đồng nghiệp nữ hỏi han

“Đúng nha...”

Đỗ Thiệu Ân mắt lạnh dò xét Yến Từ, cô trò chuyện vui vẻ, có hỏi có đáp, hiền hoà đến nỗi làm anh không khỏi hoài nghi, đây là chị em song sinh của cô giả mạo

Nhưng Yến Từ không có sinh đôi !!!

Một cô gái trước kia không như ý thì khóc suốt suốt, thậm chí ngạt nhiên đến thất kinh, một giọt rượ cũng không uống, hôm nay...

Cô cố ý thể hiện như vậy để anh xem sao ? Hay cô thật sự trở nên rộng lượng như vậy ? Nếu như là đang đóng kịch, vậy vai nữ chính xuất sắc nhất Kim Tượng năm nay chắc phải giao cho cô rồi ...

“Tôi đi đây !” Đỗ Thiệu Ân đứng lên, anh không muốn nhìn hình ảnh chướng mắt như vậy nữa

“Đúng rồi, ngày mai chuyển đi của cậu 10h bay, về sớm chuẩn bị hành lý đi, uống nhiều rượu quá cũng không tốt, vậy cậu đưa Tâm Khiết trở về đi, ” Lưu Hâm Hoa mặc dù đang nói chuyện với Đỗ Thiệu Ân nhưng ánh mắt thủy chung lại chỉ hướng về Yến Từ

Đồng thời, xéo với Yến Từ, cũng chính là cạnh Đỗ Thiệu Ân, một cô bé thanh lệ từ từ đứng lên

Lúc này Yến Từ mới chú ý tới, bởi vì cả tối nay, cô bé này hầu như không nói gì, khí chất này hình như không hợp với không khí vui vẻ ở đây lắm

“Mọi người cứ từ từ hàn huyên, tôi đưa Tâm Khiết về trước.” Đỗ Thiệu Ân tùy ý gạt đầu một cái, sau đó bỏ qua sự tồn tại của Yến Từ, đi ra khỏi ghế lô

Cô bé tên Tâm Khiết kia cũng gạt đầu lễ phép với cô, sau đó cùng Đỗ Thiệu Ân rời khỏi

Đợi đôi tuấn nam mỹ nữ này rời khỏi, Yến Từ mới lơ đãng hỏi: “Người tên Tâm Khiết kia là ?”

“Là nhà thiết kế mà tụi anh bồi dưỡng, anh và Thiệu Quân đang muốn sáng lập nhãn hiệu của riêng mình.” Lưu Hâm Hoa giải thích

“Hình như cô ta còn rất trẻ.” Thân là phụ nữ, đáy lòng Yến Từ bỗng toát lên một cảm giác quái dị

“Tâm Khiết vừa tốt nghiệp đại học, nhưng đã nhận không ít giải thưởng lớn trong nước, là một người mới rất có tiềm năng, Thiệu Quân nói nếu phải tốn cả đồng tiền mời một nhà thiết kế nổi tiếng về, chi bằng tự mình bồi dưỡng, còn có thể sáng lập một nhãn hiệu đặc sắc.”

Yến Từ gật đầu.”Ngày mai cô ấy sẽ bay cùng Đỗ phó tổng ?”

“Đúng vậy, em có nhìn thấy không, Thiệu Quân rất thích Tâm Khiết, đây là chuyện cả công ty đều biết, cho nên không có đồng nghiệp nam nào dám đoạt Tâm Khiết lại từ tay Thiệu Quân.” Nói đến đây, Lưu Hâm Hoa cười ha ha.

“Đỗ phó tổng rất thích vị muối muối này ?” Yến Từ chỉ chưa nói câu trâu già gặm cỏ non thôi, dù sao Đỗ Thiệu Quân cũng sắp 32 tuổi, lớn hơn người kia tới 10 tuổi

Huống chi, cô vẫn nhớ rõ lời thề son sắt khi ấy của Đỗ Thiệu Quân – không yêu đương trong cùng công ty, sao bây giờ lại trở nên táo bạo như vậy ?

Chẳng lẽ Tâm Khiết kia tốt đến nỗi làm Đỗ Thiệu Ân liêu lĩnh ?

“Phải nói, những người có tính cách xa lánh mọi người như Tâm Khiết rất hợp với Thiệu Quân, cô ấy kỳ thật là một băng sơn mỹ nhân.”

“Nam nhân ...” Yến Từ cười khở một cái.

Lưu Hâm Hoa nhú mày .”Cái gì ?”

“A.” Yến Từ cười, gật đầu.

“Nhưng lần này Thiệu Quân quả là đá trúng thiết bản rồi, nghe nói trước kia cậu ấy có thể hô phong hoán vũ trước mặt nữ nhân, nhưng Tâm Khiết nhà anh rất cá tính, vút cũng không vút Thiệu Ân, cho nên em đừng nói chuyện Tâm Khiết trước mặt Thiệu Quân, kéo cậu ấy lại tức giận”

Lưu Hâm Hoa không nói gì nữa, Yến Từ cũng không chú ý nghe, chỉ chuyên chú uống rượu, cảm thấy cổ họng mình nóng nóng

Thầm mẩn hai năm, ở chung một năm, những cô gái chủ động tỏ tình như cô, coi như là cấp lại cho anh ta, cho nên mới không có đáng tiền, cũng không được anh ta ngó đến sao ?

Cô cười khở, đã qua 2 năm, lòng của cô đã sớm bỏ xuống, nhưng vì sao khi nghe thấy anh ta đã có người thích, lòng cô vẫn khê đau nhói chứ ?

Lần tiếp theo Yến Từ nhìn thấy Đỗ Thiệu Quân chính là mười ngày sau, ở sân bay quốc tế

Phi trường người đến người đi, vô cùng náo nhiệt, Yến Từ nín thở đợi chờ, trải qua mười ngày, dưới sự cố gắng không ngừng, cô đã có thể tâm bình khí hoà, đối mặt với người yêu cũ này

Khi Đỗ Thiệu Quân nhìn thấy cô, hai hàng lông mày nhú lại, như đang nghi ngờ điều gì đó

Yến Từ nở nụ cười khách khí : “Đỗ phó tổng, Dương tiểu thư, Lưu Tổng không rảnh đến đón nên nhờ tôi đến.”

“Trong công ty không còn đồng nghiệp nam nào sao ?”

“Tất cả mọi người đều đang vội.” Yến Từ nhàn nhạt giải thích.

“Cô biết lái xe?” Đỗ Thiệu Ân dùng giọng điệu rất nghi ngờ

“Dĩ nhiên.” Yến Từ đi về phía trước.”Xe dừng ở bãi đỗ xe phía trước.” Hai năm trước, cô không biết lái xe, mọi chuyện đều phụ thuộc vào người khác ; nhưng cô bây giờ đã khác rồi

Đỗ Thiệu Ân một tay kéo hành lý của mình, một tay thể thiếp giúp Dương Tâm Khiết kéo hành lý, đi theo Yến Từ

Yến Từ đi bên cạnh Dương Tâm Khiết.”Dương tiểu thư, có mệt không ? Về nhà trước hay là ...”

Dương Tâm Khiết có tóc ngắn xinh đẹp, màu tóc nhuộm đỏ, dưới ánh mặt trời phản chiếu lại màu vàng óng ánh, mang trên người đủ loại trang sức khéo léo, trên cổ còn có dây chuyền tự chế, trang phục là áo sơ mi bó sát cùng quần jeans .

Thanh xuân, khốc lực, cá tính, băng sơn, những điều này chính là cảm nhận khi Yến Từ cẩn thận nhìn ngắm Dương Tâm Khiết kết luận được, thì ra Đỗ Thiệu Ân thích những cô gái như thế này

“Gọi Tâm Khiết là được rồi.” Dương Tâm Khiết cho Yến Từ một nụ cười mỏng đến nỗi không thể mỏng hơn “Làm phiền cô, xin đưa tôi trở về trước .”

Dương Tâm Khiết không có dư thân thiện, chỉ có khoảng cách giá lạnh .

“Ừ, vậy cô nói cho tôi biết, nhà cô ở đâu.” Yến Từ không nói nhiều hơn nữa, vì có vẻ hai người họ đã mệt chết rồi

Đi tới trước xe, Yến Từ mở thùng xe ra, để Đỗ Thiệu Quân bỏ hành lý vào

Sau đó, Yến Từ ngồi lên ghế lái, khi Đỗ Thiệu Quân ngồi vào ghế trước, cô mở miệng, “Đỗ phó tổng, không cần khách sáo, anh cứ ngồi ghế sau cùng Tâm Khiết”

Theo tính lễ phép, đáng lẽ Yến Từ làm tài xế, không thể ngồi trước một mình ; nhưng Yến Từ lơ đãng, dù sao cô cũng biết, Đỗ Thiệu Quân đang theo đuổi Dương Tâm Khiết, không biết trong mười ngày này, Đỗ Thiệu Quân có thành công được phần nào chưa ?

“Không cần, tôi ngồi ghế trước là được rồi.” Đỗ Thiệu Ân không hiểu ý tốt của Yến Từ, ngồi vào ghế trước Yến Từ nhìn Đỗ Thiệu Ân một cái, không nói thêm gì nữa, chiếc xe thuận lợi chạy ra khỏi bãi đậu xe

Trong lòng Yến Từ thầm suy đoán, người này vì tán tỉnh thất bại hay là vì cô trêu chọc anh ta mà anh ta trở nên tức giận như vậy ? Vì anh ta ngồi cứng nhắc như pu – khơ

Đỗ Thiệu Ân vốn không nói nhiều, Dương Tâm Khiết lại càng cao ngạo như chim công, Yến Từ dĩ nhiên không đòi vui đùa gì, cho đến khi vào Đài Bắc, Yến Từ mới đánh võ không khí trầm mặc quỷ dị của ba người

“Tâm Khiết, nhà cô ở đâu ?” Yến Từ hỏi

Dương Tâm Khiết nói tên đường, mặc dù rất mệt nhưng cô ta vẫn giữ vững lễ phép căn bản, không có ngủ ngáy gì

Đưa Dương Tâm Khiết đến trước nhà, Yến Từ ra sau mở thùng xe, Đỗ Thiệu Quân cũng xuống xe giúp cô ta lấy hành lý

Ở phương diện khác mà nói, Đỗ Thiệu Ân là nam nhân rất thể diện, bởi vì Yến Từ từng hưởng thụ nhu tình của anh ta, cho nên dù chia tay, cô vẫn “hảo tự hảo tán” với anh ta, không có bất kỳ câu oán hận nào

Nhưng tại sao chỉ lấy có mỗi hành lý của Tâm Khiết ? “Đỗ phó tổng, anh không xuống xe cùng Tâm Khiết sao ?” Yến Từ cẩn thận hỏi thăm.

Ánh mắt của anh ta híp lại, hiển nhiên là do cô nói sai, cho nên cô nhanh chóng nói: “Đỗ phó tổng, vậy anh muốn tôi đưa anh đi đâu?”

“Tôi phải về nhà, làm phiền cô một chút.” Đỗ Thiệu Ân nói xong, lập tức xoay người nhìn Dương Tâm Khiết.

“Không cần đưa em đi đâu.” Dương Tâm Khiết cầm lấy hành lý của mình

“Để anh đưa em đi.” Đỗ Thiệu Ân kiên trì không buông tay ra

“Mới năm giờ, không có sắc lang.” Dương Tâm Khiết rõ ràng cự tuyệt, sau đó cố ý cầm lấy hành lý của mình đi vào nhà trọ

Yến Từ đứng một bên nhìn, thì ra cũng có việc Đỗ Thiệu Quân không làm được , vậy mười ngày kia không phải đã uống phí rồi sao ? Không biết vì sao, trong lòng cô lại có chút hả hê

Đối với Dương Tâm Khiết lạnh đậm, nét mặt của Đỗ Thiệu Ân vẫn không thay đổi, cho đến khi Dương Tâm Khiết đi vào nhà trọ, Đỗ Thiệu Ân mới trở về xe

Yến Từ không chút do dự, đi theo lên xe, hôm nay cô là tài xế, dĩ nhiên phải sắm cho tròn vai, cho nên lại lần nữa biểu diễn kỹ thuật lái xe gọn gàng trong dòng xe

“Đỗ phó tổng, xin hỏi nhà anh ở đâu ?” Dừng đèn đỏ, Yến Từ nghiêng mặt hỏi anh

“Không còn người ngoài nữa, cô có cần làm bộ không ?” Đỗ Thiệu Ân cũng nghiêng mặt qua, lấy ánh mắt thâm u nhìn cô.

“Làm bộ? !” Yến Từ hừ lạnh một tiếng, bàn tay nắm lấy tay lái thật chặt.

2. Chương 2

Ba năm trước đây, đêm tỏ tình đó - -

Đã sớm tan việc, căn phòng làm việc to như vậy, chỉ còn lại một mảnh đen nhánh, chỉ còn lại một khu vực là còn đèn huỳnh quang chớp chớp lên

Yến Từ vội vàng đính đầu tư chất lương trước, đây là tin tức mới, ngày mai sẽ được gửi đến các đài truyền thông cùng các trang nhất trên báo, chỉ như vậy mới có thể thuận lợi gây chú ý

Mà những vụn vặt chuyện vặt, đã làm cô sút đầu bể trán rồi

“Còn chưa khỏe sao?”

Một tiếng nói hoà hợp vang lên bên tai Yến Từ, lòng cô hoảng sợ, nghe được tiếng nói này tai cô đã đỏ lên.”Vẫn chưa nhưng sắp hết rồi.” Nàng híp mắt, vén sợi tóc ra sau tai, cố gắng không nhìn nam nhân trước mặt

“Cố gắng lên, cho dù thế nào cũng phải hoàn thành xong tối nay, tôi làm thêm giờ cùng cô .”

Nghe anh nói như vậy, rốt cuộc cô cũng ngẩng đầu.”Cám ơn chủ nhiệm.”

Cô rất thích anh ta, nhưng chỉ có thể lập lại trong lòng hàng trăm lần, đây chỉ là mê luyến như giữa fan với thần tượng mà thôi, không có khả năng thành sự thật

Đỗ Thiệu Ân là người lãnh đạo trực tiếp của cô, lớn hơn cô 4 tuổi, cô và anh ta đã là đồng nghiệp 2 năm, nhưng mỗi khi nói chuyện với anh ta, lòng cô đều như nai con làm loạn vậy

Hơn nữa, bây giờ trong phòng làm việc chỉ còn cô và anh ta , không khí quá mập mờ, tim cô nhảy loạn đến nỗi sắp rớt ra ngoài rồi

Trong công ty cũng có nhiều đồng nghiệp nữ thích anh ta, có người trực tiếp biểu lộ, có người mua cho anh ta bữa ăn sáng, còn có người kiên định cứ vòng quanh trước mặt anh ta mãi ; mà cô lại không dám làm gì, chỉ có thể nhìn anh, không dám biểu lộ tâm ý

Anh ta là một người đàn ông tốt, càng là một cấp trên tốt, không phải hạng người cứ 1 tháng lại đổi bạn gái một lần

Cô biết, lúc trước anh ta có một bạn gái thời đại học, nhưng bây giờ không còn nữa, anh ta chỉ toàn tâm vào công việc, không hề có bạn gái

Đây chính là nguyên nhân mà anh ta làm cô khuynh tâm

Một người đàn ông rất tốt nha ! Không hút thuốc lá, không uống rượu, chăm chỉ làm việc, cố gắng hướng về phía trước.Trong lòng cô hạ quyết tâm, nhất định làm tận lực những gì cấp trên giao à không đòi hỏi hỏi báo gì cả

Rạng sáng 1 giờ, rốt cuộc cũng xử lý xong hết đồng tài liệu văn kiện trong máy vi tính, một bàn tay lớn đột nhiên đặt lên vai cô

“Còn chưa khỏe sao?” Đỗ Thiệu Ân nghiêm mặt nói.

“Được rồi, ngày mai tin tức sẽ được tung ra giới truyền thông.” Cô thu soạn mặt bàn, cố ý quên đi nhiệt độ nóng hổi từ bàn tay kia

“Đói bụng không? Anh mời em ăn đêm, ăn xong rồi thì anh đưa em về nhà .”

Rõ ràng, câu hỏi của anh ta rất công thức, chỉ đơn giản là quan tâm nên có của cấp trên với thuộc hạ, nhưng cô lại vui mừng đến nỗi cả khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng

“Ừ.” Cô sợ hãi gật đầu

Đây không phải lần đầu tiên ăn cơm cùng anh ta, nhưng là bữa ăn đêm đầu tiên với anh ta

Anh ta đưa cô đến một tiệm cà phê. “Đừng nên uống cà phê, tránh cho tối về ngủ không được.” Anh lén lút nhắc nhở cô .

Cho nên cô mới chọn trà sữa, nhưng ngược lại, anh lại chọn cà phê

“Chủ nhiệm, sao anh lại chọn cà phê ?” Cô không hiểu hỏi.

“Anh miễn dịch với cà phê.” Anh cười nói.

Cô bị nụ cười của anh làm cho choáng ngợp đến nỗi suýt quên đi thời gian, người này đúng là mê người, cười lên lại càng làm người ta điên đảo tâm hồn hơn

Đầu óc cô loạn rầm rầm, ngay cả bị ăn sạch cũng không có ấn tượng

Trong đầu cô tràn ngập – cô thật sự thích anh, cô rất muốn nói cho anh biết, nếu như bỏ lỡ tối nay, cô nhất định không còn dũng khí này

Mặc dù cô không kém ai, người theo đuổi cũng không ít, nhưng trước nay cô vừa nhất gan lại vừa lý trí, những chuyện “nhất kiến chung tình” tuyệt không xảy ra với cô

Không ngờ làm đồng nghiệp 2 năm, cô lại có tình cảm với anh, lại còn mê muội thật sâu

Cô biết mình không thể trị được nữa, nếu không có một cây gậy làm thức tỉnh mình, cô nhất định càng lúc càng bị vùi sâu, vậy thì dũng cảm tỏ tình đi !

Trong đời nên làm chuyện gì đó điên cuồng, nói cho Đỗ Thiệu Ân biết cô thích anh bao nhiêu, để anh lạnh nhạt cự tuyệt cô, để cô tỉnh táo lại từ trong giấc mộng đẹp này

“Yến Từ, đang suy nghĩ gì vậy ?”

“A...” Bị anh hỏi như vậy, cô hoảng sợ đến nỗi làm rớt cái nĩa trên bàn .

“Ăn bữa đêm cùng anh làm em khẩn trương vậy sao ?” Anh nở nụ cười hỏi.

“Không có!” Cô vội vã lượm cái nĩa, miệng hút một hớp trà sữa lớn. Tư vị lạnh băng làm nhiệt độ trong lòng cô cũng giảm xuống hơn phân nửa .

“Vậy anh hỏi em, sao em không trả lời?” Anh nhìn cô luống cuống, bỗng có cảm giác muốn đùa cô

“Chủ nhiệm, thật xin lỗi, vừa rồi em đang suy nghĩ chuyện riêng, phiền anh nói lại lần nữa có được không ?” Về mặt cô khó xử, khuôn mặt trắng nõn trở nên ửng hồng

Hai khuỷu tay anh chống đỡ trên bàn, bàn tay để cạnh má, dùng tư thế nhàn nhã đi chơi nhìn cô

Cô không gọi là xinh đẹp, nhưng trong nét thanh tú lại có phảng phất không màng danh lợi ; cô rất chính trực, ngay thẳng, đến nỗi nhiều lúc bị người ta đùa đến luống cuống, nhiều lúc còn chớp chớp đôi mắt bồ câu, giống như đang đưa mắt đưa tình vậy .

Nếu không phải đã làm chung hai năm, hiểu rõ cá tính sợ người lạ của cô, anh thật sẽ nghĩ cô giả trụ ăn hổ, bởi vì đôi mắt to ngây thơ kia của cô cực kỳ giống mặt hồ nước trong xanh, làm người ta không nhìn được mà bị câu dẫn sâu vào

“Chủ nhiệm...” Thấy anh không nói gì, cô đành phải kiên trì hỏi lại

“Không có gì, anh lừa em thôi, bây giờ anh chẳng hỏi gì cả.” Anh lẳng lặng nhìn cô, lúc này mới phát hiện mặt cô càng lúc càng đỏ

“Chủ nhiệm, vừa rồi em đang suy nghĩ ...” Cô nhíu mũi, chu mỏ, hàng lông mày nhỏ nhắn kết chặt vào

“Nghĩ cái gì? Có gì thì cứ nói.” Anh chờ, làn môi mỏng chậm chậm vung lên một độ cong

Cô cúi đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào ly trà sữa, không nói ra bây giờ, cô nhất định sẽ hối hận cả đời, đây là cơ hội tốt khó được.” Chủ nhiệm, từ nhỏ đến lớn, em chưa từng to gan như vậy ...”

“Từ từ nói.” Anh khích lệ, nhưng tư vị đặc ý dày đặc vô cùng

“Em...” Cô dừng cảm ngắc đầu, dùng ánh mắt vô cùng kiên định nhìn người đàn ông trước mắt.” Em thích anh, em rất thích anh, em vô cùng thích anh.” Cô nói ra một hơi, chờ đợi sự cự tuyệt lạnh nhạt từ anh .

“Anh biết.” Anh cười cười, anh là người thông minh, từng nhất cử nhất động với nữ nhân, anh đều nhìn thấy hết, cô tự nghĩ rằng mình che giấu rất khá, nhưng thật ra anh đã nhìn thấu từ sớm rồi

“Anh ... anh biết rồi ? Sau đó thì sao ?” Cô như quên mất cách thở rồi, nhưng không ngờ anh lại chỉ trả về cho cô ba chữ ngắn ngủi

“Phải là anh hỏi em mới đúng, em nói em thích anh, rất thích anh, vô cùng thích anh, sau đó thì sao ? Em muốn anh đáp lại em như thế nào ?”

Anh không chế nhạo cô, mà tái diễn lại từng câu từng chữ cô nói, từng câu từng chữ đó như dụ dỗ cô nói ra nhiều lời trong lòng hơn

Bởi vì anh rất chăm chú nên cô cũng dần dần mất đi sự khẩn trương, tìm về sự hô hấp, trong nháy mắt, vẻ mặt cô như không hiểu được . “Thì chờ anh cự tuyệt em, hoặc có thể là an ủi em, thậm chí nói em không nên thích anh, em không biết tự lượng sức.”

Cô cúi thấp đầu, cảm giác thật thất bại

“Sao em lại không có tự tin như vậy ? Em không tin anh cũng thích em sao ?” Anh cũng có tình cảm tồn tại với cô, dù sao hai người đã làm việc chung hai năm

Cô biết điều an phận, thông tuệ động lòng người, là một cô gái, chỉ là hảo cảm như vậy vẫn chưa đủ là động lực để anh theo đuổi cô

“Em nói cho anh biết là để anh đánh một gậy vào mà làm em thức tỉnh, chứ không phải tiếp tục để em hy vọng, như vậy em rất đau khổ.” Cô nhíu mũi lại, hai tay luống cuống tạo thành bím tóc trên đùi

Cô nói rất nhỏ, nhưng không một chữ nào rơi khỏi tai anh, đối với sự tự ti của cô, anh thấy có chút đau lòng.” Em là cô gái đầu tiên tỏ tình với anh, rồi lại muốn anh từ chối “

Nụ cười trên môi anh càng lúc càng lớn, cô quả là một cô gái kỳ lạ

“Bởi vì... Anh nhất định sẽ cự tuyệt em thôi !” Đầu cô càng cúi càng thấp, đến nỗi không còn mặt mũi gặp anh nữa rồi

“Em ngẩng đầu lên.” Có lẽ vì những lời nói này của cô làm kích thích dây thần kinh của anh !

“Này...”

“Nếu đã có lá gan tỏ tình, vậy còn không có lá gan nghe kết quả sao ?” Không có đùa cợt, anh nhàn nhạt kích thích cô

Cô dừng cảm ngắc đầu, đôi mắt to bật kín một lớp sương.” Em chỉ nghĩ, nếu bỏ lỡ tối nay, em sẽ không còn cơ hội nói những lời này nữa, em cũng không muốn tự hành hạ mình nữa, mỗi lần nhìn thấy anh, em lại rất đau khổ, dù sao cũng đã phóng lao rồi thì nên theo lao, em phải tự làm mình hết hy vọng”

“Anh không thích tình yêu trong văn phòng.” Anh nhìn thẳng đôi mắt to có điện của cô

“Em biết...” Cô như con thiên nga sắp chết, lại cúi đầu xuống

“Anh lại càng không thích cấp trên yêu đương thuộc hạ, như vậy sẽ công tư bất phân .”

“Em cũng biết...” Đầu cô cúi thấp đến đầu gối rồi

“Đợi xong chuyện án này, để xem là em hay là anh từ chức.” Anh đi đến cạnh cô, ngồi xuống

Cô vội vã ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nghi ngờ.”Anh ...”

Anh cầm tay cô, đặt lên đùi, “Yến Từ, chúng ta quen nhau đi !”

Lòng bàn tay của cô truyền đến dòng điện nóng bỏng từ anh, tại sao anh lại nói một cách vân đạm phong khinh như vậy ? Mà cô lại sợ hãi giống như bị gắn thuốc nổ vào người vậy ?

Ngay khi cô sắp ngất đi vì hoảng sợ, môi cô đã bị môi anh hôn lên

Lần này, cô thật sự được hô hấp nhân tạo rồi

Dòng xe chạy giờ tan việc, chật ních cả con đường thành phố, người lái càng lúc càng không có kiên nhẫn, tiếng kèn cứ rơi xuống, chỉ cần không thận trọng là có thể gặp tai nạn xe cộ ngay

Yến Từ hơi nhếch môi, ánh mắt dừng lại một chỗ đỗ xe bên đường, cô nắm chắc tay lái, tay phải bấm đèn, quá mạo hiểm, nhưng cô đã an toàn cắt được dòng xe kia, dùng một tư thế đẹp yên vị

Đối với việc này, Đỗ Thiệu Ân chưa kịp ngăn cản thì cô đã hành động xong xuôi rồi

“Làm bộ?” Yến Từ cất hồ sơ vào xe, sắp xếp gọn gàng.”Đỗ phó tổng, có thể giải thích hai chữ này có nghĩa gì không ?”

“Ý của tôi là không có người ngoài ở đây, cô có cần giả vờ như không biết tôi, hỏi tôi ở đâu không ?” Đỗ Thiệu Ân nhìn cô, cô buộc mái tóc dài xinh đẹp làm thành đuôi ngựa, lộ ra vành tai ôm tròn, vừa gọn gàng vừa có sức sống, giữa hàng lông mày cũng không tìm được dấu vết yêu thương với anh như trước kia nữa

“Đã hai năm không gặp, tôi làm sao mà biết anh có chuyển nhà hay không ?” Đối với con người thâm đen của anh, cô không còn sợ nữa, nhìn thẳng vào nó

Trong hai năm qua, cô bắt mình phải trưởng thành, phải trở thành một cô gái thông minh

Cô đã 28 rồi, đảo mắt sẽ thành 30, không còn thanh xuân nữa, cô không cách nào để mình phải trải qua những ngày tháng quý giá với sự đau khổ đó .

“Tôi không hề dọn nhà, vẫn ở nơi cũ.” Anh cũng nhìn cô .”Huống chi, cô cũng biết tôi làm ở Dạ Hoa, làm sao không biết tôi có dọn nhà không?” Đuôi lông mày của anh giương cao

“Anh có ý gì ? Ý anh là nói, tôi biết anh là chủ của Dạ Hoa mà vẫn đến đó làm ?”

“Không phải sao?” Anh hỏi ngược lại.

“Tôi không biết anh nghĩ thế nào nhưng thiết nghĩ, chúng ta cũng nên nói cho rõ ràng, tránh mơ mơ hồ hồ, cũng không nên đoán đo phân tặc.”

“Xem ra cô muốn nói chuyện, vậy trở về nơi đó đi, chúng ta cùng nói.” Anh không hỏi thăm mà dùng một câu khẳng định

“Không được, chúng ta đã chia tay, tôi không thích hợp để đến đó .”

Nhìn cô cự tuyệt nhanh chóng, trong lòng anh sinh ra một nỗi hờn dỗi.”Tôi đã ngồi mười mấy giờ mệt mỏi trên phi cơ, không muốn tiếp tục mệt mỏi trên xe nữa”

“Vậy tìm tiệm cà phê nào đó.” Sắc mặt của anh không tốt lắm, có lẽ thật sự rất mệt mỏi

“Không, chân tôi tê lắm rồi”

Cô lẳng lẳng nhìn anh, anh bây giờ hệt như một người bạn chơi xấu, làm cô không cách nào hiểu anh đang nghĩ gì

Trước kia, tâm sự anh luôn chôn sâu dưới đáy lòng, cô chỉ biết anh đang tức giận hay đang vui vẻ, nhưng không cách nào biết vì sao, vì cô luôn không thể chạm được tới tâm sự dưới đáy lòng anh

“Vậy tìm tiệm cà phê có ghế sofa, vậy sẽ thoải mái hơn.” Không còn cách nào khác, cô đành phải tiếp tục nhượng bộ .

“Tôi muốn về nhà, tôi muốn tắm nước nóng, tôi muốn thay bộ đồ này !”

Hai hàng lông mày của anh nhíu chặt, ưu nhã vừa rồi hoàn toàn biến mất không chút gì

“Vậy hôm nào chúng ta bàn lại đi, bây giờ tôi đưa anh về.” Cô thả tay xuống sắp xếp gọn gàng, cầm tay lái.

“Hôm nay không nói thì không cần nói nữa.” Anh bá đạo nói, thấy cô càng từ chối, lửa giận trong lòng anh lại càng hăng

Trong hai năm qua, cô rất có phong độ khi chia tay, hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ với anh, không hề gặp mặt lại, ngay cả một cái cơ tim đến cửa cũng không có

Lúc đó thấy Lưu Hâm Hoa đề cử lý lịch của cô, trong lòng anh thầm phỏng đoán, có phải là một trong những thủ đoạn muốn hợp lại của cô hay không ?

Bây giờ nhìn lại, có lẽ anh đã nghĩ sai rồi, bằng sự hiểu biết của anh với cô, cô chắc chắn không biết cái gì gọi là thủ đoạn

“Anh ...” Cô lái xe vào dòng xe lùn nữa, trên mặt ửng hồng, cô căn bản là tức điên rồi, nhưng lại không có cách nào với anh

Đi tới gần nhà anh, cô tìm chỗ đậu xe, biết điều đi theo anh lên lầu, bước vào căn nhà mà cô đã rời xa hai năm .

Cô đứng cạnh cổng, nhìn cánh cửa mở rộng, bài trí bên trong cũng không thay đổi bao nhiêu, ngay cả sofa cũng là vật cô chọn năm đó

Cước bộ của cô rất nghiêm trọng, cô hối hận rồi, cô căn bản không nên đến

“Đi vào đi !” Anh thúc giục.

“Không được, tôi thấy hay là anh nghỉ ngơi đi, hôm nào chúng ta tán gẫu tiếp.” Cô vội vã xoay người, không để gương mặt chật vật của mình bị anh nhìn thấy, ngay cả thang máy cũng không đợi, vọt ngay xuống cầu thang, giống như có ác hồ đang đuổi theo cô vậy

“Yên...”

Phía sau truyền đến tiếng kêu của anh, nước mắt của cô cũng không khắc chế được nữa, rơi xuống theo từng bậc cầu thang

Mặt ngoài cô rất kiên cường, rất rộng rãi, nhưng thật ra trong lòng nàng cô vẫn nhát gan, cô không thể đối mặt với căn nhà đó, bởi vì nơi đó lưu giữ đầy kỷ niệm và ký ức ngọt ngào của hai người

Nhớ rõ lần đầu tiên ân ái, giống như đêm động phòng hoa chúc vậy, là bước ngoặt lớn của cuộc đời cô, anh ôn nhu giúp cô bớt mỗi mệt, nỉ non đủ loại, khiến cô không còn bất an nữa

Mặc dù anh chưa từng nói lời yêu cô, nhưng nhu tình tràn đầy, làm cô cứ như hãm sâu vào trong gió lốc

Cô nghĩ, nếu mình đối tốt với anh, anh nhất định sẽ yêu cô, nhưng kết quả thế nào ? Cô đã hứng chịu những thương tích đầy mình đó

Cô không thể đối mặt với anh thật tự nhiên, chỉ có thể bỏ chạy trước khi lâm trận !!!

Đỗ Thiệu Ân vừa trở về từ Zehder, ngay cả nghỉ cũng không nghỉ, lập tức chuyển tâm vào công việc

Lần này, đến Zehder chỉ có thể coi như là trải đường, vẫn chưa hoàn toàn có được quyền đại lý, mặc dù đối phương không phải nhãn hiệu lớn trên thế giới, nhưng tương đối nổi tiếng ở Nhật Bản, Đỗ Thiệu Ân vẫn muốn tiến cử Đài Loan, nhưng chưa nói mười tám lần, đối phương cũng không tin tưởng giao quyền đại lý ột công ty nhỏ như Dạ Hoa

Cùng lúc, Dạ Hoa lại phải bận rộn về phát biểu trang phục thu – đông

Trừ bản thân đã có được quyền đại lý của nhãn hiệu KiKi ở New York, còn phải thuận thể mà đẩy Dương Tâm Khiết lên

KiKi là cửa hàng trang sức cho những thực nữ phu nhân, mà tác phẩm của Dương Tâm Khiết đa phần là trang sức thực nữ

Đây là toan tính đầu tiên của Dạ Hoa khi ra mắt thị trường, nhãn hiệu KiKi đã có một chỗ ngồi vững chắc trên thị trường, fashion show Thu – Đông cũng thu hút được nhiều phu nhân nổi tiếng giàu có đến mua, vì vậy , chỉ cần có một phát biểu thoả đáng là không còn vấn đề gì

Cho nên, việc trọng yếu nhất bây giờ là trưng bày tác phẩm của Dương Tâm Khiết, tuyên truyền nhãn hiệu tuổi trẻ tự chế này, trừ thiết lập các quầy hàng trong các tiệm bách hoá ra, còn phải đẩy mạnh tin tức lên mặt báo, các tạp chí nổi tiếng để thu hút ánh mắt của mọi người

Bản thân Dương Tâm Khiết vốn khốc lạnh, nhưng thiết kế ra phẩm có nét mềm mại, hồn nhiên, mang theo lãng mạn, lại có thêm phong cách thiên nhiên

Cho nên mấy ngày nay, trừ làm việc cùng Đỗ Thiệu Quân và Yến Từ ra, Dương Tâm Khiết còn phải tham gia đầy đủ các bữa tiệc

Buổi trưa sắp qua rồi, Đỗ Thiệu Quân vội vã xử lý hết tiện lợi, lúc này Lưu Hâm Hoa bưng hai chén cà phê nóng đi đến, ngồi xuống trước mặt Đỗ Thiệu Quân, một chén ỉnh, một chén cho anh

Đỗ Thiệu Ân ngẩng đầu nhìn Lưu Hâm Hoa, hai tay vẫn gõ bàn phím.”Cám ơn.”

“Không cần khách sáo.” Lưu Hâm Hoa uống một hớp cà phê.”Yến Từ pha cà phê ngon thật.”

Lúc này, Đỗ Thiệu Quân mới ngừng lại, khó trách cà phê có mùi thơm quen thuộc như thế.”Là cà phê tự nấu sao?”

“Đúng là do Yến Từ pha, cô ấy nói cà phê bạch pha khó uống, cho nên tự móc tiền túi ra mua, mùi vị quả là ngon hơn nhiều.”

“Vậy chén này ..” Đỗ Thiệu Ân cầm lấy chén cà phê, mùi vị quen thuộc lần nữa xao động lòng anh

“Yến Từ nói cô ấy pha dư một ly nên mình đưa vào cho cậu luôn”

Đỗ Thiệu Ân không khỏi thấy tức tối , pha dư mới cho anh sao ? Nhưng anh vẫn hớp một hớp, hương vị cà phê tràn ngập trong miệng, hương vị mà 35 đồng cũng không thể mua được bên ngoài

Anh chưa từng quên quang cảnh Yến Từ chạy trốn chết hôm đó, anh đã nhiều lần hẹn cô ra tiếp tục chủ đề gián đoạn, nhưng cô gấp gáp, anh cũng bận rộn, hai người bất đắc dĩ trở thành những con quay cho nhau

“Hâm Hoa, sao cậu lại phát hiện được nhân tài như Yến Từ vậy ?” Mặc dù giọng điệu của Đỗ Thiệu Ân rất thanh đạm nhưng hai hàng lông mày tỏ rõ vẻ chăm chú

Lúc trước, khi Lưu Hâm Hoa đưa bằng lý lịch của Yến Từ lên, anh không hề hỏi nhiều, bởi vì lúc đó anh xác định, Yến Từ đang dùng trăm phương ngàn kế để bước vào công ty anh

Anh rất muốn biết, rốt cuộc cô đang làm gì ? Chia tay hai năm, bây giờ đột nhiên xuất hiện làm lòng anh trào dâng một cảm xúc thật mãnh liệt.

Cho nên anh không can thiệp nhiều đến quyền tuyển nhân sự của Lưu Hâm Hoa, không nói gì đã đồng ý, cũng không hỏi thăm nhiều với Lưu Hâm Hoa, sợ anh ta sẽ thấy khác thường

Nhưng kể từ ngày đầu tiên Yến Từ đi làm, về giật mình khi thấy anh, còn có thái độ xa cách đó, thậm chí còn hốt hoảng bỏ chạy khi đã đến trước cửa nhà anh, làm anh phải ngẫm nghĩ lại, thật sự có hiểu lầm trong đây ?

“Là như vậy, năm ngoái Hữu Lực đẩy mạnh thành tích, tụi mình quen biết không ít nên mới thử hỏi thăm một chút, mới biết người đứng đằng sau là Yến Từ, thông qua mối quan hệ đó, mình cũng dần dần quen biết với Yến Từ.” Nói chuyện đến Yến Từ, hai mắt Lưu Hâm Hoa liền sáng lên.

“Cho nên không phải là Yến Từ chủ động làm quen với cậu?” Đỗ Thiệu Ân suy tư .

“Dĩ nhiên không phải, mình hẹn với cô ấy cũng khó khăn lắm rồi, mình phải cố gắng lắm, dùng hết thành ý của mình, cô ấy mới chịu đến đây làm việc.” Dĩ nhiên Lưu Hâm Hoa không có nhiều lời, lần đầu tiên gặp mặt, anh đã bị tư thái của Yến Từ cuốn hút

Cái này gọi là song thắng cục diện, vừa có thể giúp công ty có cục diện mới, vừa tranh thủ mưu lợi ỉnh

“Vậy cô ta không biết mình là phó tổng của Dạ Hoa ?” Đỗ Thiệu Ân hỏi nữa.

Lưu Hâm Hoa cười ha ha một tiếng.”Chẳng phải có rất nhiều cũng không biết phó tổng của chúng ta sao ? Cậu đó, nói gì cũng không chịu lộ mặt, nếu cậu chịu, nhất định sẽ có rất nhiều phụ nhân, thiếu nữ đến mua đồ của chúng ta .”

Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng trợn mắt nhìn Lưu Hâm Hoa một cái.”Cái này không buồn cười.”

Tất cả các kế hoạch tuyên truyền, anh đều giao cho Lưu Hâm Hoa cùng những cấp dưới thi hành, cách làm người của anh là như thế, không thích làm người ta chú ý

Lưu Hâm Hoa vẫn cợt nhả như cũ, anh đã quen với Đỗ Thiệu Ân như vậy, tuyệt không chịu hy sinh nhan sắc.”Yến Từ đã nói với mình, cô ấy nghĩ chỉ có mình là chủ của Dạ Hoa, không ngờ còn có cậu”

“Um?” Đỗ Thiệu Ân khiêu mi, chờ câu tiếp theo

“Thiệu Ân, có phải cậu có thành kiến với Yến Từ không ?”

Đỗ Thiệu Ân đặt cà phê xuống, tiếp tục gõ bàn phím, làm như rất bận rộn, anh sợ mình sẽ sơ sẩy, làm lộ cảm xúc để Lưu Hâm Hoa nhìn thấu.”Mình cần gì phải có thành kiến với cô ta ?”

“Không chỉ giọng điệu, ngay cả thái độ với cô ấy cậu cũng rất kém, không phải chỉ một mình mình nói, những người có mắt đều thấy được, chẳng lẽ cậu không biết sao?” Lưu Hâm Hoa hôm nay bỗng có cảm xúc muốn vắn tội anh

Đỗ Thiệu Ân bình thường mặc dù không nói nhiều nhưng rất tốt với nhân viên, không hề có thái độ kiêu ngạo, với phụ nữ lại càng thể thiết hơn

“Có lẽ vì gần đây mình gặp cả đống chuyện, trong đầu mơ mơ hồ hồ, mà lại gặp đúng lúc Yến Từ nói chuyện với mình, không khó tránh khỏi cáu gắt, lần sau mình sẽ chú ý hơn .” Đỗ Thiệu Ân thay mình tìm cớ.

Anh đột nhiên thấy rất áy náy, anh còn hoài nghi dụng tâm của cô, cho rằng cô vào Dạ Hoa là để tiếp cận anh, không ngờ đều do duyên phận, cô thật sự là nhân tài do Lưu Hâm Hoa tìm được

“Được rồi, cậu đừng làm Yến Từ hoảng sợ nữa, công ty của chúng ta bây giờ không thể thiếu đại tướng nào cả, nếu Yến Từ tử trận, cậu là người đầu tiên chịu trách nhiệm”

“Còn nữa , nếu Tâm Khiết không thích cậu thì cậu cũng đừng có làm phiền người ta nữa, đường đường một phó tổng, làm vậy rất khó coi.” Lưu Hâm Hoa nói rất nhẹ nhàng tự tại, không có giọng nói nghiêm nghị, nhưng từng chữ đều chỉ trích vào Đỗ Thiệu Ân.

Đỗ Thiệu Ân lại dừng tay lần nữa, đôi mắt bén nhọn nhìn Lưu Hâm Hoa .”Thì ra cậu mang lý cà phê này vào có dụng ý giáo huấn mình ?”

Nhắc tới Dương Tâm Khiết, kể từ khi trở về ở Zehder, anh đã không còn thể công theo đuổi nào với Dương Tâm Khiết cả

Huống chi, có một Yến Từ ở đây, hứng thú theo đuổi Dương Tâm Khiết của anh đột nhiên trở nên rã rời

“Không có ~ mình làm sao mà dám, mình chỉ thắc mắc, cậu thấy Yến Từ không vừa mắt chỗ nào ? Hay là cậu có chỗ nào không hài lòng với cô ấy ? Cậu cứ thành thật nói ỉnh biết, mình sẽ nói cô ấy sửa đổi .”

“Cô ta rất tốt, không có vấn đề gì, là mình có vấn đề được chưa ? Còn nữa, mình thấy Yến Từ cũng không thích cậu, cậu đừng có làm phiền người ta nữa, đường đường một tổng giám đốc, như vậy rất khó coi .” Đỗ Thiệu Ân trả lại toàn bộ những lời ban nãy cho Lưu Hâm Hoa

Lưu Hâm Hoa không hề tức giận, còn cười ha ha.”Ừ, tốt lắm !!! Còn biết trêu chọc mình, có nghĩa cậu không có tức giận; cậu yên tâm, nếu Yến Từ không thích người đàn ông ưu tú như mình thì chính là tổn thất của cô ấy !!!”

Lưu Hâm Hoa nâng ly cà phê lên, thanh thoi đi ra khỏi phòng làm việc của anh .

Đỗ Thiệu Ân nhìn ly cà phê lạnh lùng trên bàn, ký ức như thủy triều tràn về, làm anh kinh ngạc đến ngẩn người

Về e lệ khi cô tỏ tình với anh, về đáng yêu khi làm nũng hết như con mèo nhỏ; cô nghe lời lựa chọn nghỉ việc, để người làm cấp trên như anh không cần phải lo lắng nữa; lần đầu tiên cô và anh ân ái, nét mặt vừa đau đớn vừa tràn đầy vui thích của cô làm anh đến giờ vẫn không quên được; rồi khi hai người bắt đầu ở chung ...

Anh lại uống thêm một hớp cà phê, cà phê thật lạnh, tư vị đau khổ tràn ngập trong miệng, có lẽ anh nên tìm thời gian để nói chuyện cùng Yến Từ ...

3. Chương 3

Yến Từ cầm lấy hồ sơ đi đến trước phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân, vốn định gõ cửa, nhưng cánh cửa lại không hề đóng lại

Cô nhìn vào bên trong, là Dương Tâm Khiết và Đỗ Thiệu Ân...

Dương Tâm Khiết đưa lưng về phía cô, khuôn mặt nhỏ nhắn gối lên vai Đỗ Thiệu Ân ; mà Đỗ Thiệu Ân đang ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của Dương Tâm Khiết

Yến Từ thấy toàn thân mình như rụt về, hô hấp như tạm ngừng ba giây, sau đó quay lưng đi ..

“Yến Từ?” Bên trong phòng làm việc truyền đến tiếng kêu không xác định của Đỗ Thiệu Ân

Yến Từ theo thói quen sờ sờ tóc, mặc dù tóc đã bị cô búi lên cao, nhưng cô vẫn không sửa được hành động này khi khẩn trương

Cô không thể làm gì khác hơn là chậm rãi xoay người, rộng rãi đẩy cửa phòng làm việc ra, cô tin chắc, Đỗ Thiệu Ân và Dương Tâm Khiết đã có đủ thời gian để ân ái rồi

“Đỗ phó tổng, Tâm Khiết, thật xin lỗi, cửa không khóa.” Yến Từ nhanh chóng giải thích.

“Yến Từ, không sao, tôi ra ngoài trước.” Dương Tâm Khiết có chút khó xử.

Bởi vì làm việc chung nên mỗi ngày, Yến Từ và Dương Tâm Khiết đều nói chuyện và làm việc cùng nhau, làm Yến Từ càng thêm hiểu biết Dương Tâm Khiết

Dù sao cũng là một tiểu nữ sinh mới tốt nghiệp, mặc dù bề ngoài rất khỗ, không nói nhiều, nhưng đó chỉ là phòng bị với người xa lạ

Nửa tháng làm việc chung với nhau, Yến Từ mới phát hiện Tâm Khiết thuộc loại hình quen thuộc, tức là khi đã quen thân rồi thì mới bắt đầu cởi mở

Thật ra Tâm Khiết cũng rất giống cô, trước kia khi làm việc trong hoàn cảnh xa lạ, cô cũng không biểu lộ cảm xúc của mình ra ngoài ; thực ra, Tâm Khiết cao ngạo như vậy cũng là vì che giấu sự sợ hãi trong lòng mà thôi

Nhìn bóng lưng của Dương Tâm Khiết, Yến Từ lại nghiêng mặt, nhìn Đỗ Thiệu Ân, cô cắn cắn môi dưới, giận mình đến không đúng lúc

“Cô đang tức giận?” Đỗ Thiệu Ân đi tới cạnh cửa, đóng cửa phòng làm việc lại

“Có ý gì?” Cô rất nghi ngờ hành động đóng cửa này của anh, bình thường, nếu cửa phòng anh không mở thì đồng nghiệp cũng có thể ra vào bình thường

Hắn nhìn môi cô.”Khi cô tức giận thì sẽ cắn môi .”

Cô có cảm giác khó xử khi bị nhìn thấu, cũng may là cô không còn ... là tiểu cô nương chỉ vì vài ba lời của anh ta mà trở nên luống cuống .”Không ngờ anh quan sát lại cẩn thận như vậy”

“Sao lại tức giận ?” Anh trở về ghế dựa của mình, cũng đẩy một cái ghế qua cho cô, ý bảo cô ngồi xuống.

“Tôi không có tức giận, chỉ là thấy mình hơi lỗ mãng thôi.” Cô đứng bên cạnh ghế dựa, không có ngồi xuống, chỉ đặt tập hồ sơ lên bàn cho anh

“Ngồi đi!” Anh khê câu khởi cánh môi, bỏ ra thiện ý.

Lúc này cô mới vén váy lên, lo sợ ngồi xuống

Hôm nay anh ta rất kỳ lạ, trước kia cô giao tài liệu cho anh ta, anh ta chưa bao giờ kêu cô ngồi xuống; gặp mặt ở phòng trà thì làm như không thấy cô ; ở trong phòng họp thì lại càng không cần nói

“Đồ phó tổng, đây là bảng phát biểu chi tiết của thời trang thu – đông ; đây là văn án tuyên truyền cho Tâm Khiết, nhưng đó là nhãn hiệu viết bằng tiếng Trung, chúng ta có nên ...” Lời của cô vì động tác gờ tay của anh mà cắt đứt

“Yến Từ...”

Lúc trước anh ta luôn kêu tên cô, bây giờ lại đột ngột kêu rõ họ tên, làm cô không khỏi run sợ, “Anh ...”

Anh đóng lại tập hồ sơ.”Không phải lần trước cô muốn cùng tôi nói chuyện sao ? Nhưng chúng ta lại không có thời gian, bây giờ có rồi, có lẽ chúng ta nên nói chuyện cho rõ chút.”

“Bây giờ?” Mỗi lần nhìn anh, cô đều tự nhắc nhở mình, cô không cho phép mình biểu hiện ra bất kỳ thái độ nào mê luyến anh

“Vậy cô có thời gian khác không ?” Anh nhú mày, hỏi ý kiến của cô

“Giờ làm việc mà nói chuyện riêng thì không tốt lắm, giờ tan việc được không ?” Cô nên ngồi xuống, nói chuyện rõ ràng cùng anh ta, nếu không sau này làm việc chung sẽ thấy rất khó xử, anh ta không lớn tiếng trách mắng cô nhưng lại dùng thái độ vô cùng lạnh lùng, làm cô nản lòng không thôi

“Được, vậy để tôi mời cô ăn cơm đi, từ khi cô vào công ty , tôi chưa mời cô ăn cơm lần nào.” Anh cố gắng biểu hiện thật hiền hoà

“Không cần, lỡ như làm Tâm Khiết hiểu lầm thì không tốt lắm, chúng ta cứ nói trong văn phòng, tôi sẽ chuẩn bị hai hộp bento.” Đây là cách thức an toàn nhất, chứ nếu ở một mình cùng anh ta, cô sợ mình sẽ hồng mắt

Anh lại nhú mày.”Tâm Khiết sẽ không hiểu lầm.”

“Vừa rồi tôi thật sự không cố ý.” Cô cố ý nhắc lại thêm lần nữa

“Cô đừng hiểu lầm, tôi và Tâm Khiết không có gì, bởi vì cô ấy có chuyện không vui nên tôi mới an ủi cô ấy, chỉ là cái ôm hữu tình thôi.” Anh nghĩ rằng cô để ý đến việc này

“Anh không cần giải thích với tôi, mọi người trong công ty đều biết anh đang theo đuổi Tâm Khiết, anh phải cố gắng lên đó ! Tâm Khiết là một cô gái tốt, anh nhất định sẽ thành công thôi.” Đôi mắt cô cong lên, bật cười

“...” Anh không nhìn cô, trong thời gian ngắn, anh thật sự không thể tiếp thu được sự hào phóng này của cô

“Cứ như vậy, hồ sơ này anh cứ xem từ từ, có gì không hiểu thì hỏi tôi, tôi sẽ thuyết minh lại cho rõ với anh.” Cô đứng lên, thái độ lễ phép như thuộc hạ đối với cấp trên

“Ừ.” anh đưa mắt nhìn cô rời khỏi, thật hối hận về hành động giải thích ban đầu của mình

Ban đầu khi chia tay, cô gọn gàng sạch sẽ, anh không nên nghi ngờ cô có tâm cơ, vậy anh đang mong đợi cái gì ?

Mong đợi cô ghen sao? Hay là mong đợi cô có thể vỗ bàn tính nợ cũ cùng anh ?

Điểm này cũng không giống cô, tuy cô nhu nhược, nhưng rất kiên cường, lại càng độc lập, là người khéo léo hiểu lòng người nhất trong số các bạn gái của anh

Tan việc , Yên Từ thật sự ôm hai hộp bento vào phòng làm việc của anh

Trong văn phòng anh lúc này có một cái bàn trà cùng mấy cái ghế, thường dùng để thảo luận việc riêng

“Ăn cơm hộp ở đây được không ?” Cô đặt tiện lợi lên bàn, hỏi ý kiến của anh

“Ừ.” Anh tạm dừng công việc trong tay, ngồi xuống ghế.”Mặc dù chỉ ăn cơm hộp thôi nhưng có thể phiền cô pha cà phê cho tui hk ?”

Cô kinh ngạc, gật đầu rồi đi ra khỏi phòng làm việc của anh

Từ sau khi uống ly cà phê kia, mùi vị cà phê vẫn còn giữ ở miệng làm anh không cách nào quên được

Không bao lâu sau, Yên Từ bưng hai ly cà phê vào, ngồi xuống đối diện anh

Anh đứng lên, mở rộng cửa phòng làm việc.”Tôi thanh minh trước, khi ăn cơm hộp không được nói chuyện công sự, chúng ta nên nói chuyện riêng thì hơn.” Anh mở tiện lợi ra , là món gà kho mà anh thích ăn.

Xem ra cô vẫn nhớ khẩu vị của anh – anh không thích thức ăn nhiều dầu, nhất là da gà

Cô gật đầu, nhìn tiện lợi nhưng chẳng muốn ăn chút nào.”Ừ, tôi thích rõ ràng, như vậy không cần đắn đo nữa .”

Trầm mặc một hồi, hai người bỗng cùng lên tiếng —

“Anh...”

“Cô ...”

Sau đó cùng nhìn nhau cười 1 tiếng

“Anh nói trước đi.”

“Cô nói trước đi.”

Lại vẫn ăn ý, cùng 1 câu nói

Anh không hề so đo.”Ưu tiên cho phụ nữ.”

“Để tôi nói trước vậy.” Cô hít sâu một hơi, thở dài hỏi : “Anh cần gì phải dùng tôi ?”

“Bởi vì Hâm Hoa đề cử cô, và cô cũng muốn đến Dạ Hoa làm .” Anh ăn một miếng lớn, sau đó lại uống một hớp lớn

“Chẳng lẽ anh không sợ chuyện ngày xưa sẽ làm cả hai bên khó xử sao?” Ánh mắt của cô vô cùng đậm bạc, thái độ vô cùng hiền hoà

“Cô đã không sợ vậy tôi cần gì phải sợ ?” Anh khiêu khích hỏi ngược lại

“Tôi căn bản không biết anh là phó tổng của Dạ Hoa, nếu biết ...” Cô không nói hết, suy nghĩ làm thế nào để uyển chuyển hơn một chút

“Ý cô là cô căn bản không biết tôi làm việc ở đây, nếu biết, cô sẽ không đến đây làm ?” Đôi mắt anh giãn dữ híp lại

Cô gật đầu.”Không sai, ngày đầu tiên đi làm nhìn thấy anh, tôi đã rất kinh ngạc, nhưng dù sao cũng đã đồng ý với Lưu tổng, không thể bỏ chạy được, vậy khác nào không giữ lời hứa chứ ?”

“Vì không muốn thất tín với Lưu Hâm Hoa, nếu không thì cô sẽ không đến đây làm ?” Mừng rỡ lúc này hoàn toàn biến mất không còn gì nữa

“Tôi nghĩ anh không muốn nhìn thấy tôi mới đúng ?” Đôi mắt to của cô tràn đầy thần thái châm chọc, hai năm tới luyện làm cô trở nên lạnh lùng hơn, có thể đáp lại lời anh

“Tôi còn nghĩ cô biết tôi là phó tổng của Dạ Hoa, cố tình vào đây.” Nghe thấy cô nói vậy, hoả khí của anh lai càng dâng lên, nhưng anh chỉ có thể trút giận vào tiện lợi, áp chế nổi lòng

“Cho nên anh mặt nặng mặt nhẹ với tôi, nghĩ rằng tôi đến đây là để gây phiền toái cho anh ? Hoặc có mục đích khác?” Trải qua nửa tháng, cô đã quen với sự hiện hữu của anh, có thể tự tại mà chống lại con người thâm u kia

“Lúc đầu thật sự là như vậy, nhưng sau khi được Hâm Hoa nhắc nhở, tôi đã suy nghĩ lại, và cũng nghĩ không nên công tư bất phân.” Anh hào phóng thừa nhận.

“Tôi cũng biết, những người từng chia tay không nên làm việc chung cùng nhau, cảm ơn anh đã đồng ý để tôi đến đây làm việc.” Cô cười, đôi mắt to xinh đẹp lấp lánh

“Đừng nói như vậy.” Anh hiểu câu nói châm biếm của cô

“Tôi sẽ tìm lý do để giao đơn từ chức cho Lưu tổng.” Hết thấy điều đã rõ ràng, tâm cô rốt cuộc cũng không còn nặng trĩu nữa

Thì ra anh ta nghĩ rằng cô cố ý vào Dạ Hoa vì anh ta, còn làm bộ như không quen biết anh ta, cho nên anh ta mới làm như thế

Anh ta nghĩ cô không phải thật tâm vào Dạ Hoa mà chỉ vì mấy chuyện nhảm nhí đó sao ? Anh ta không hiểu cô sao ? Anh ta còn cho rằng cô là loại phụ nữ tâm cơ đó ư ?

“Chúng ta cũng đã nói rõ ràng rồi, chẳng phải cô không cần từ chức nữa sao ?” Anh nhìn cô thật sâu .

Đôi mắt chim bồ câu của cô trước kia luôn hàm chứa nước mắt, mà hôm nay trở nên đầy tự tin, còn có thể đậm mạc lạnh lùng, cô thật sự đã trở nên khác với lúc trước

Cô chậm rãi lắc đầu.”Rất nhiều việc, không phải chúng ta quên thì nó thật sự không tồn tại, thực tế nó đã xảy ra rồi, tôi cứ ở đây thì sớm muộn gì cũng có người phát hiện chuyện đó thôi, dù sao ở đây cũng toàn là người quen, không tốt.”

Cô và anh ta từng yêu đương, trước khi rời khỏi công ty, vào Hữu Lực làm việc, mọi người trong Hữu Lực, từ trên xuống dưới đều biết cô và Đỗ Thiệu Ân từng ở chung

Đây không phải là bí mật gì, bên cạnh bọn họ đều có bạn bè, cho dù Đỗ Thiệu Ân cực lực đề điều, nhưng chuyện này cũng đâu thể giấu diếm vĩnh viễn.

Biết rõ cô đang nói đúng sự thật, nhưng càng nghe, anh lại càng thấy không thoải mái.”Có gì không tốt với tôi ?” Anh hạ giọng hỏi ngược lại.

“Anh đang đeo đuổi Tâm Khiết, nếu là Tâm Khiết biết được, sợ anh có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không được .”

“Đừng để Tâm Khiết biết là được rồi.”

“Này...” Cô đang muốn nói gì đó, lại bị anh cắt đứt

“Bỏ qua chuyện riêng không nói, Dạ Hoa đang từng bước phát triển, Hâm Hoa vất vả lắm mới mời được cô đến đây, lỡ như cô nghỉ việc, Hâm Hoa nhất định sẽ đổ trách nhiệm lên đầu tôi, lúc đó tôi lại càng khó xử hơn.” Anh đặt chiếc đĩa xuống, khuôn mặt tuần lẳng trở nên cứng nhắc

Không phải bình thường anh ta ít nói lắm sao ? Sao bây giờ cứ mở miệng ra là cả một đồng chữ vậy ? Cô nhìn anh, thật sự không hiểu.”Tại sao tôi phải ở lại ? Trước đó không phải anh mặt nặng mày nhẹ với tôi, để tôi biết khó mà lui sao ?”

“Vừa rồi tôi nói – tôi nghĩ cô có dụng ý khác, biết tôi ở Dạ Hoa mà vẫn vào làm, vào Dạ Hoa còn vờ như không quen biết tôi, ngay cả bạn bè cũng không bằng, cảm giác này làm tôi thấy không thoải mái.”

“Tôi chỉ muốn chúng ta giữ khoảng cách thôi, để hạn chế những người biết việc trước kia.” Cà phê đã lạnh, thức ăn cũng lạnh, nhưng ngay cả một hớp cà phê, một muỗng cơm cô cũng không ăn

“Thật là sạch sẽ.” Giọng điệu của anh mang theo chút trào phúng, làm anh kinh ngạc đến không ngờ

“Đây không phải anh yêu cầu sao?” Người này, cô còn tự cho là hiểu rõ anh nhưng thực tế, cô không hề biết anh ta đang nghĩ gì cả

Cô nhớ lúc chia tay, anh đã nói với cô, hy vọng hai người hảo tụ hảo tán, hai người đừng có chuyện dây dưa không rõ xảy ra ; vậy mà bây giờ anh ta giả vờ như không biết gì hết ?

“Đó là lúc trước, bây giờ cô là đồng nghiệp của tôi!” Anh cãi chày cãi cối.

“Cho nên ?” Cô hỏi ngược lại.

“Chúng ta có thể làm bạn ! Nếu là Hâm Hoa chủ động tìm người, vậy có nghĩa ông trời cho chúng ta cơ hội làm đồng nghiệp, cũng là duyên phận.” Anh cố sức giải thích

“Bạn ? Duyên phận?” Cô thật không thể tin được, cô và anh ta từng là đồng nghiệp trong 2 năm, nhưng anh ta vẫn là cấp trên của cô, không có gì thay đổi đấy thôi

“Ừ, sau này chúng ta là đồng nghiệp, bạn tốt.” Anh ta chìa tay phải ra với cô.”Yến Từ, hoan nghênh cô gia nhập Dạ Hoa.”

Câu hoan nghênh này của anh hơi bị chậm, nhưng thái độ của anh biến chuyển làm cô thật sự rất kinh ngạc, kinh ngạc không chỉ có cô, mà còn có anh

Bọn họ không thể làm người yêu, vậy thì làm bạn bè. Cái này làm anh tin tưởng, và cô cũng tin tưởng

Căn phòng làm việc to như vậy, mặc dù đã gần tan việc, nhưng bằng trách nhiệm làm chủ Dạ Hoa, từ trên xuống dưới vẫn vội vàng vô cùng

Yến Từ ngồi cạnh Dương Tâm Khiết , hai người cùng thảo luận về sản phẩm mới

Thanh xuân, phong tình, cách thức tiêu chuẩn, hồn nhiên, đây là những gì Yến Từ kết luận được

“Tâm Khiết, em cảm thấy thế nào ? Muốn gì cứ nói ra.” Yến Từ hỏi.

“Chị Yến Từ, chị thấy Đỗ Thiệu Ân là người như thế nào ?”

Đối với câu hỏi này, Yến Từ làm rớt cả cây bút xuống đất.”Sao em lại hỏi vậy ?” Cô khom lưng, nhặt cây bút lên

“Anh ấy đang theo đuổi em.” Dương Tâm Khiết nói .

Yến Từ thở dài một hơi, còn nghĩ rằng Dương Tâm Khiết phát hiện ra gì đó.”Người sáng suốt đều nhìn ra được cả!”

Hai người vì công việc mà sớm chiều gặp nhau, Dương Tâm Khiết từ từ mở rộng trái tim, cùng Yến Từ làm bạn tốt.

Dương Tâm Khiết buồn bực nhìn Yến Từ, trên khuôn mặt lộ ra vẻ hối lỗi.”Em chưa từng yêu đương, cho nên không biết nên hỏi ai ...”

Đúng vậy, mặc dù hai người là bạn tốt nhưng chỉ giới hạn ở phương diện công sự, đây là lần đầu tiên chạm đến đề tài tư nhân, hơn nữa, đề tài này lại là Đỗ Thiệu Ân, làm Yến Từ kinh ngạc vô cùng

Yến Từ vội vàng nở nụ cười ngọt ngào.”Kinh nghiệm yêu đương của chị nhất định phong phú hơn em nhiều, em muốn hỏi gì cứ hỏi”

Dương Tâm Khiết lúc này mới thở dài một hơi, dù sao vấn đề này cũng hơi đường đột một chút.”Chị nghĩ nên từ chối anh ấy thế nào, anh ấy mới hết hy vọng ?”

“Đỗ phó tổng là người đàn ông tốt, em có thể thử mà ?” Yến Từ xoay xoay bút trong tay, đây là hành động khi khẩn trương của cô

“Em cũng biết, anh ấy là người đàn ông tốt, nhưng trong lòng em đã có người rồi.”

“Em có bạn trai rồi ?” Yến Từ hỏi.

“Không có, chỉ là đơn phương thôi, người em yêu không yêu em, người yêu em em lại không yêu” Về mặt Dương Tâm Khiết không còn khóc lênh nữa, mà trở nên đầy ưu thương

Những lời này trực tiếp gõ vào trái tim của Yến Từ, tình cảm đúng là rất khó viên mãn, giống như cô vẫn yêu Đỗ Thiệu Ân, nhưng người hấn thương lại là Dương Tâm Khiết

“Được yêu luôn là hạnh phúc, em hãy thử tiếp nhận Đỗ phó tổng đi .” Yến Từ khuyên.

Dương Tâm Khiết lắc đầu, thở dài.”Em đã thử nhưng em thật sự không có cảm giác với anh ấy”

“Vậy em có nói với Đỗ phó tổng chưa ?” Yến Từ hỏi.

“Em đã nói nhưng anh ấy không nghe, anh ấy nói anh ấy đồng ý đợi em ; em thật sự rất đau khổ, em không muốn làm vướng bận tình cảm.” Dương Tâm Khiết thống khổ nhíu mày

“Tâm Khiết, có lẽ vì trong lòng em có người khác nên mới bỏ qua ưu điểm của Đỗ phó tổng, em có muốn thử lại lần nữa không ?”

“Chị Yến Từ, em muốn chị giúp em nghĩ cách từ chối anh ấy, sao chị cứ khuyên em mãi thế ?” Dương Tâm Khiết bỗng có cảm giác đã hỏi lầm người

“Chị thấy Đỗ phó tổng nghiêm túc nên mới khuyên em cho anh ta một cơ hội thôi .” Yến Từ cười nói.

“Vậy chị cảm thấy anh ấy thế nào ? Chị thích sao ?”

“Thích chứ ! Tuổi trẻ đây hứa hẹn, làm việc kỹ lưỡng, có phòng có xe, ôn nhu thể thiệp, trọng yếu hơn, anh ta rất đẹp trai.” Yến Từ không chút suy nghĩ đã trả lời.

“Vậy chị đi thích anh ta, kêu anh ta theo đuổi chị đi được không ?” Trong tròng mắt Dương Tâm Khiết đầy khẩn cầu.

Thì ra đây mới là trọng điểm, Yến Từ cuối cùng cũng hiểu , cô mỉm cười giải thích.”Tâm Khiết, em đừng nói đùa. Thứ nhất, người trong lòng Đỗ phó tổng là em chứ không phải chị, chuyện tình cảm không thể chuyển nhượng ; thứ hai, mặc dù chị thích anh ấy nhưng không hề có chút tình cảm nam nữ nào cả .”

Dương Tâm Khiết nghe thấy Yến Từ nói vậy, lửa giận trong lòng liền bốc lên.”Vậy rốt cuộc nên làm thế nào để anh ta biết khó mà lui ? Em có thể rời khỏi đây nhưng em lại thích làm việc ở đây.”

“Em không thể làm gì khác hơn là đi tìm Đỗ phó tổng để nói chuyện.” Yến Từ không nói gì nữa, chuyện tình cảm ngay cả cô cũng không tự xử lý được, bây giờ lại liên quan đến Đỗ Thiệu Ân, hỏi cô nên làm sao bây giờ

Nhưng là trong lòng nàng lại có như vậy một tia may mắn, may mắn Dương Tâm Khiết không thích hấn, kia giống như là yêu mến món đồ chơi thiếu chút nữa bị : được cướp đi khủng hoảng.

Mà Đỗ Thiệu Ân này giờ đứng phía sau đã nghe hết toàn bộ, anh vốn đưa giấy tờ đến cho Dương Tâm Khiết, không ngờ lại vừa lúc nghe hết câu chuyện của hai người

Đỗ Thiệu Ân toàn thân như bị sét đánh, không thể tin được chuyện mà chính lỗ tai anh nghe được

Anh biết Tâm Khiết đã có người đàn ông khác, cũng biết Tâm Khiết không thích anh, cho nên điều này không làm anh kinh ngạc chút nào ; làm anh khiếp sợ nhất là lời nói của Yến Từ

Người yêu cũ không nói xấu về mình thôi đã là vạn hạnh rồi, không ngờ Yến Từ lại còn giúp anh nói tốt, mong Tâm Khiết quen với anh ?

Đúng là bọn họ chia tay rất tốt đẹp, nhưng cô có cần ngợi ca anh đến vậy không ?

Còn nữa, vừa rồi cô nói cái gì ?

Cô nói cô không còn tình yêu nam nữ với anh, thì ra cô gái từng cuồng dại say đắm anh trong hai năm, ở chung cùng anh một năm, đã sớm quên mất anh rồi

Cho tới bây giờ, anh mới biết giá trị của mình tụt dốc thảm hại như thế, làm 2 cô gái e sợ chạy không kịp !

Nhưng sau khi khiếp sợ, anh lại sinh ra một sự tức giận, hơn nữa đối với chuyện Yến Từ không còn nhớ gì đến anh, anh lại càng tức giận hơn

4. Chương 4

Lưu Hâm Hoa vừa huyết sáo, vừa đi vào phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân

“Tâm trạng của cậu tốt lắm sao ?” Đỗ Thiệu Ân không hề quay đầu lại, chỉ hỏi Lưu Hâm Hoa

“Ừ.” Lưu Hâm Hoa cầm máy tính xách tay đặt lên bàn.”Yến Từ đồng ý tối nay hẹn với mình .”

Đỗ Thiệu Ân ngẩng đầu nhướn mày.”Cậu thật sự đeo đuổi Yến Từ?”

“Dĩ nhiên.” Lưu Hâm Hoa mở laptop ra, mở thư mục hình trang phục

Đỗ Thiệu Ân chỉ có thể nhìn chăm chăm Lưu Hâm Hoa, nhưng lại không nói nên lời

“Nơi này tổng cộng có một trăm tấm hình, cậu chọn ba mươi tấm tốt nhất rồi bỏ vào CD ình, mình muốn gửi cho vài vị khách VIP, làm phiền cậu vậy.” Nói xong, Lưu Hâm Hoa lại thông thả bước ra khỏi phòng làm việc của anh .

Đỗ Thiệu Ân lập tức ôm máy tính xách tay đứng lên, đi đến bàn làm việc của Yến Từ.

Trong công ty này, chỉ có Lưu Hâm Hoa và Đỗ Thiệu Ân là có phòng làm việc riêng, những đồng nghiệp còn lại đều sử dụng bàn làm việc

Yến Từ ngẩng đầu, nhìn Đỗ Thiệu Ân đặt máy vi tính xuống cạnh cô.”Sao vậy?”

“Ở đây có tổng cộng một trăm tấm hình, cô chọn ba mươi tấm rồi bỏ vào CD, Lưu Tổng muốn gửi cho khách VIP.” Anh nhìn cô một cái. “Đúng rồi, chưa hoàn thành thì đừng mong tan việc”

Đỗ Thiệu Ân thông báo xong liền xoay người, trở về phòng mình

Yến Từ nhìn đồng hồ trên bàn, đã năm giờ rồi, người này mới tốt với cô 2 ngày, bây giờ lại bắt đầu làm khó cô rồi sao ?

Cô không quên cuộc hẹn lúc 6h30 với Lưu Hâm Hoa, Yến Từ nhanh chóng chọn ra ba mươi tấm hình đẹp nhất, sau đó để máy tính tự động biên tập, những việc còn lại đợi cô hẹn xong rồi trở về làm

Cho nên đúng 6h30, cô đã ngồi trên xe Lưu Hâm Hoa, không để ý đến ánh mắt như phun ra lửa của Đỗ Thiệu Ân

Dưới ánh nến, món ngon rượu ngon.

Đêm rất đẹp, trong nhà hàng tiêu chuẩn lại nghe Lưu Hâm Hoa đùa giỡn, Yến Từ hưởng thụ một đêm lãng mạn chói lọi

“Lưu Tổng...” Ăn xong món tôm sốt, Yến Từ dừng một chút, ngập ngừng muốn nói gì đó .

“Kêu anh là Hâm Hoa đi, cứ kêu Lưu tổng, anh còn nghĩ chúng ta chưa tan việc đấy!” Lưu Hâm Hoa nở nụ cười thứ n

“Hâm Hoa ... ” Cô đầu hàng.”Cảm ơn bữa tối này .”

“Em không cần khách sáo như vậy, dù sao em cũng là đại tướng của Dạ Hoa, mời em ăn là chuyện bình thường thôi .”

“Vậy em cũng không khách sáo nữa, em muốn nói thẳng vài điều.” Tối nay cô đồng ý hẹn cùng Lưu Hâm Hoa, chủ yếu là để nói cho rõ ràng mà thôi

“Được rồi, em cứ nói đi .” Lưu Hâm Hoa cười nói

Phục vụ sinh đưa món điểm tâm ngọt lên, là bánh ngọt cùng rượu thạch hoa quả, cô vẫn không nhúc nhích cái thìa (muỗng), đôi mắt to xinh đẹp vẫn nhìn chăm chăm vào Lưu Hâm Hoa

“Em biết, anh rất có cảm tình với em nên em muốn làm rõ vài điều, tránh để anh tiếp tục đi vào lối rẽ.” Yến Từ cười, đôi mắt to lập loè

Lưu Hâm Hoa nhú mày, rất đẹp trai.”Anh mời em ăn cơm là để bồi dưỡng tình cảm của chúng ta, sao có thể gọi là làm đường lối bước?”

“Sao anh không hỏi em đã kết hôn chưa ? Đã có bạn trai chưa ...?” Yến Từ cố gắng dùng phương pháp uyển chuyển nhất để từ chối Lưu Hâm Hoa.

“Em chưa kết hôn, bởi vì anh có lý lịch của em; cũng mặc kệ em có bạn trai hay không, bởi anh rất thích em.” Lưu Hâm Hoa nói rất tự tại nhưng trong lòng khấn trương vô cùng, anh không hỏi thăm đến vấn đề riêng tư của cô, nhưng từ khi quen nhau đến nay, anh không hề thấy có ai đến đón đưa cô nên mới khẳng định chắc nịch như vậy

“Đúng vậy, nhưng em từng có người bạn trai trước, ở chung một năm .”

Nghe thấy được chữ “trước”, Lưu Hâm Hoa lúc này mới thấy thư giãn hơn.”Bây giờ ở chung đã là chuyện thường tình, còn ai để ý nữa chứ ? Anh cũng từng ở chung với phụ nữ, anh không để ý đến” Anh hoàn toàn không quan tâm đến vấn đề “xử nữ” hay không, chỉ biết là có cảm giác động tâm với cô

“Nhưng em lại không cẩn thận sinh ra một đứa con gái.” Yến Từ nhìn khuôn mặt Lưu Hâm Hoa từ từ trở nên méo mó, anh ta sẽ không rộng rãi đến vậy chứ ?

“Con gái ? Em có con gái ? Không giống chút nào cả.” Chuyện này không phải chuyện đùa, Lưu Hâm Hoa thật sự không ngờ cô đã có con, điều này làm anh hơi bất ngờ một tí

“Ừ, sau khi chia tay em mới phát hiện nhưng lúc đó đã trễ rồi, cho nên đành sinh nó ra.” Cô nói rất lạnh nhạt, không hề để ý đến vẻ mặt thương tâm đau lòng của Lưu Hâm Hoa

“Đã ... Bao nhiêu tuổi rồi ?” Lưu Hâm Hoa hỏi, có chút lắp bắp

“Một tuổi rưỡi, mẹ em đang chăm sóc nó, như vậy em sẽ chuyên tâm vào công việc hơn.” Cô nói giống như đang tán gẫu vậy, nhưng trong lòng thì thầm đoán xem anh ta đã hết hy vọng với cô hay chưa

“Vậy em là bà mẹ chưa lập gia đình ?”

“Ừ.” Cô gật đầu.

“Em đúng là vừa cực khổ vừa kiên cường.” Lưu Hâm Hoa nắm lấy tay Yến Từ.”Anh rất bội phục những cô gái dũng cảm như em vậy, giống như mẹ anh”

“Mẹ của anh ?” Yến Từ không hiểu sao hỏi.

“Mẹ anh cũng sinh anh khi chưa lập gia đình, ở thời đại đó, mẹ anh thật sự đã chịu rất nhiều đau khổ và uỷ khuất. Cho nên em yên tâm, anh chỉ ủng hộ em, tuyệt đối sẽ không khinh bỉ em” Nét mặt anh không còn vẻ bồn chồn như ban nãy nữa, mà càng lúc càng trở nên chăm chú

Cô không ngờ, Lưu Hâm Hoa cũng là đứa con riêng, không biết cha mình là ai

“Hâm Hoa, em rất vui khi nghe anh nói vậy nhưng tạm thời em vẫn chưa muốn yêu đương, xin anh đừng đặt tình cảm nam nữ lên người em, chúng ta có thể làm bạn tốt mà.” Lưu Hâm Hoa không hề ghét bỏ, ngược lại còn an ủi cô, làm cô thấy đỡ tủi thân phần nào

“Em nói cho anh biết chuyện này, anh đã vui vẻ lắm rồi, điều này cho thấy em thật sự xem anh như bạn, nhưng bất quá, anh không đảm bảo sẽ không động tình với em.”

“Con gái của em còn nhỏ, em thật sự không có tâm trạng yêu đương, chỉ muốn làm bạn tốt với anh .”

“Anh hiểu, mẹ anh cũng đã hy sinh vì anh rất nhiều, vĩnh viễn đều đặt anh ở vị trí thứ nhất. Vậy chúng ta làm bạn trước đi, nếu thấy hài lòng thì hãy nói sang những chuyện khác.” Anh cười nói

“Hâm Hoa, cảm ơn anh, nhưng xin anh đừng nói chuyện em có con ra ọi người biết, kể cả phó tổng, được không ?” Cô khẩn cầu.

“Dĩ nhiên không thành vấn đề, đây là chuyện riêng của em, anh làm sao mà dám nhiều chuyện, hơn nữa, đây coi như một bí mật nhỏ giữa hai chúng ta, hôm nay giới thiệu con gái em cho anh đi !” Hơi giật mình một chút nhưng Lưu Hâm Hoa nhanh chóng khôi phục lại bình thường

“Hâm Hoa, anh đúng là người tốt.” Yên Từ thật sự cảm động từ đáy lòng, cứ nghĩ sẽ bị khinh bỉ, không ngờ Lưu Hâm Hoa hiểu lòng người như vậy

Vì một câu “người tốt” của Yên Từ, Lưu Hâm Hoa nhú nhú mũi.”Nói cho em biết, đừng đẩy chữ người tốt đó cho anh.”

Yên Từ cười càng rục rờ hơn.”Vậy gọi là bạn tốt được không ?”

“Được được được, dù sao cũng chỉ là bạn bè tạm thời mà thôi.” Vừa nói, Lưu Hâm Hoa vừa sảng lãng cười ha ha.

Lưu Hâm Hoa là một người rất biết tìm đề tài để nói, anh ta quét sạch sự yên tĩnh của màn đêm, đêm nay, không khí không những trở nên khó xử, cương nghị mà còn vui vẻ hơn lúc trước rất nhiều

Hai người coi nhau như người cùng cảnh ngộ, nhất định có thể trở thành bạn tốt

Nhìn vẻ mặt vui vẻ của Yên Từ, khoe môi giơ lên hết cỡ đi đến phòng làm việc, Đỗ Thiệu Ân ngồi trên ghế của cô – vẻ mặt lạnh lẽo đến cực điểm

Anh trở mắt nhìn Yên Từ đi ra ngoài hẹn hò với Lưu Hâm Hoa, không khỏi đợi cả buổi tối, đợi đến nỗi bụng đói trống rỗng rồi

Cô càng lúc càng có vị nữ nhân, đó là loại mỹ lực lịch lãm, thể hiện ra sự tự tin cùng phong thái sáng ngời, rõ ràng cô không phải mỹ nữ, nhưng lại là một ánh hào quang, đi đến đâu toả sáng đến đây

Cô gái trước kia luôn nấp sau lưng anh, chờ anh che chở đã không còn nữa, anh bức mình như bị cướp mất bảo bối yêu quý nhất vậy

“Sao anh lại ngồi ở chỗ tôi ?” Yên Từ không hiểu gì, híp mắt nhìn Đỗ Thiệu Ân

“Hâm Hoa đâu ?” Đỗ Thiệu Ân không đáp, hỏi ngược lại.

“Anh ấy còn bận việc, đưa tôi trở về công ty rồi đi rồi .”

Đỗ Thiệu Ân đứng lên.”Cô vào phòng làm việc của tôi ngay.” Vừa nói, anh vừa đi về phòng mình

Ngại ngần nhìn những đồng nghiệp đang có mặt ở đây, cô chỉ có thể nghe theo lời anh

Cô vừa vào phòng làm việc của anh, anh đã đóng cửa lại

“Chuyện gì?” Cô đứng cạnh cửa, nơm nớp lo sợ, vì cô cảm giác được lửa giận của anh không nhỏ

“Việc tôi giao cho cô cô đã làm xong chưa?” Anh tới gần cô một bước, cô liền lui về sau một bước, cho đến khi lưng cô như chống đỡ lên tấm ván cửa

“Tối nay tôi nhất định sẽ hoàn thành.” Chọn ảnh mà thôi, có cần quan trọng vậy không ? Trong lòng cô thầm mắng nhưng không dám nói ra tiếng, sợ chọc anh càng tức giận hơn

“Hừ, cô vui vui vẻ vẻ đi hẹn hò cùng tổng giám đốc mà còn dám mạnh miệng ?” Hơi thở của anh như phả vào mặt cô

May là cô có mang giày cao gót, giúp thân hình nhỏ bé của cô trở nên khí thế hơn một chút .”Hâm Hoa nói tôi làm việc cực khổ nên mời tôi đi ăn bữa cơm thôi, chẳng phải hẹn hò gì cả”

“Hâm Hoa?” Anh giương cao âm điệu.”Mới ăn một bữa ăn tối thôi mà đã thân mật gọi tên nhau rồi à ?”

“Đỗ phó tổng, anh đang tức giận?” Cô nhướn mày chất vấn.

Giống như cô càng nói càng ngu ngốc, hàng lông mày của anh càng lúc càng thắt lại, trước kia rõ ràng anh không nói nhiều, khi tức giận cũng không mắng người ta ; nhưng nhìn vẻ mặt của anh bây giờ, hệt như con sư tử đang muốn cắn cô vậy

“Gọi tôi là Đỗ phó tổng mà kêu anh ta là Hâm Hoa !” Đãi ngộ khác biệt làm về mặt anh trầm hơn, càng khó nhìn hơn .

“Anh thấy tôi không lẽ phép sao ? Đó là do Tổng giám đốc muốn tôi gọi anh ta vậy thôi” Cô thật sự không biết tại sao anh ta tức giận, chỉ có thể phỏng đoán

Nghe thấy cô vẫn nói chuyện không đầu, lửa giận của anh càng nổi lên, hai tay anh đặt lên vai cô, hai cô bị vây giữa ngực anh và ván cửa

“Cô thích Lưu Hâm Hoa?”

Cô co vai lại, ánh mắt rũ xuống đất, phát hiện người này càng lúc càng gần sát vào cô.”Anh có thể lùi về sau một bước hay không, như vậy tôi không nói chuyện được”

“Trả lời tôi” Anh chẳng những không lui về sau mà còn hạ người xuống, chóp mũi cơ hồ đụng phải chóp mũi của cô .

Cô bắt mình bỏ qua khí thế bén nhọn kia, ngẩng đầu dùng ánh mắt đầy quyền năng nhìn chằm chằm vào anh .”Thích ! Anh ấy là nam nhân tốt.”

“Hắn ta chỉ biết lời ngon tiếng ngọt, cô có biết anh ta thay bạn gái như thay quần áo không ?” Sống cho tới bây giờ, anh không biết mình có thể ghen tị đến thế

“Dĩ nhiên tôi biết.”

“Biết mà vẫn còn thích hắn ?”

Giọng điệu cô cứng rắn.”Có gì khác biệt sao? Đâu phải tôi chưa từng có bạn trai?”

“Em ...” Anh tức điên mất, trong ấn tượng của anh, cô vừa biết điều lại vừa nghe lời, chưa bao giờ mạnh miệng với anh như vậy. “Em không được quen với Lưu Hâm Hoa !”

“Anh dựa vào cái gì mà quản tôi?” Cầm cô khẽ nhếch lên, muốn tăng thêm khí thế, không ngờ môi anh lại rơi xuống, làm cho cô muốn tránh cũng không kịp.

Tư vị trên môi mềm nhũn, anh còn chưa ý thức được hành vi của mình, thậm chí còn chưa được hưởng thụ gì, một bàn tay trắng đã đánh mạnh vào ngực của anh.

Dù đối với anh mà nói, cú đánh này chẳng là gì cả, nhưng đủ để làm anh khiếp sợ và lấy lại tinh thần. Trời ạ! Anh vừa làm gì vậy?

Anh thậm chí còn cường hôn cô, một tình nhân cũ đã chia tay!

“Đồ, Thiệu, Ân! Anh đang làm gì vậy!” Cô lớn tiếng la lên.

Đỗ Thiệu Ân lùi lại hai bước.”Thật xin lỗi, anh ... anh không có cố ý, anh ...”

Dù tim cô đang đập “bịch, bịch”, nhưng cô tuyệt không cho phép mình tỏ ra thẹn thùng trước mặt anh.

“Anh đang phát điên gì đó?” Nhìn bộ dạng luống cuống của anh, cô không đành lòng tặng anh thêm một cái tát, đành cắn chặt môi dưới hời.

Hai gò má của cô chói lóa như ánh nắng ban chiều, mềm nhẹ nhưng đở bưng, bộ dạng cô tức giận, càng làm cho anh không cách nào dời tầm mắt khỏi được.

Anh hít thở sâu vào, cuối cùng cũng tìm được đầu lưỡi của mình. “Anh cũng không biết anh phát điên vì cái gì nữa, có lẽ vì em quá mê người.”

Nhìn bộ dạng của anh, cô từ từ bình tĩnh lại, cô chưa từng quên, anh đang thích Dương Tâm Khiết.

“Có lẽ do ánh đèn tối quá, anh không cẩn thận nhìn nhầm người, tôi sẽ không nói với Tâm Khiết, như vậy hẳn là anh yên tâm rồi, tôi đi đây.” Cô quay người, mở cửa ra khỏi phòng làm việc, chặt vật rời khỏi phòng làm việc của anh.

Nhưng anh không có nhìn nhầm, người mà anh nhìn thấy chính là cô – - Yến Từ sau khi đã lột xác.

Anh dùng ba ngón tay vuốt tóc, không hiểu được, tình hình bây giờ là như thế nào?

Rõ ràng ban đầu đã chia tay, anh không có bất kỳ tiếc nuối gì; nhưng tại sao 2 năm trôi đi, đau lòng khổ sở mới tràn ngập cả lồng ngực anh?

Anh là người đàn ông không bao giờ lưu luyến tình yêu đã rời khỏi mình, thậm chí là dây dưa không rõ với bạn gái trước, anh chưa bao giờ như vậy.

Tình yêu đối với anh mà nói, không phải là thứ có thể đi đến cuối đời cùng mình, nhưng tại sao vào giờ khắc này, anh lại muốn nắm chặt tay cô như thế?

Yến Từ chạy ra khỏi phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân, lão đảo chạy về xe, tay cô xoa xoa môi vừa bị anh hôn lên, cố gắng kiềm chế khát vọng trong lòng.

Tình cảm của cô với anh vẫn sâu nặng như vậy, sâu đến mức, ngay cả cô cũng cho rằng mình đã sớm quên đi.

Sự thật là, cô không quên được! Cô không quên được!

Cô nên làm gì bây giờ? Cô rốt cuộc nên làm gì bây giờ?

Có lẽ cô nên rời khỏi Dạ Hoa, như vậy mới có thể chặt đứt sự vọng tưởng của mình.

Yến Từ muốn rời khỏi Dạ Hoa, nhưng tạm thời thì không thể.

Nhân hiệu “Tâm Khiết” gần đây đang làm giới truyền thông sôi sục lên, một tuần sau chẳng những phải cử hành buổi phỏng vấn với các phóng viên, còn phải phát biểu cho phong cách của trang phục, còn phải kí hợp đồng cùng công ty bách hóa.

Mấy ngày qua, từ trên xuống dưới Dạ Hoa đều vội vàng muốn chết, ngay cả thời gian uống nước cũng không có, càng đừng nói chuyện riêng, làm cho cô không có cách nào nói đến chuyện nghỉ việc với Lưu Hâm Hoa.

Lưu Hâm Hoa có tình có nghĩa với cô, cô không thể vì một chút việc tư mà làm hư việc công, ít nhất cũng phải đợi chuyện này qua đi, cô ra đi mới không thẹn với lương tâm.

Như vậy cũng tốt, bận rộn một chút, đặt chuyện tư tình sang một bên, tập trung chú ý vào công sự, làm cho Yến Từ không có thời gian dư thừa nói chuyện với Đỗ Thiệu Ân, nhiều lắm cũng là Đỗ Thiệu Ân chăm chăm nhìn cô rồi thôi.

Cô thấy, thấy được ánh mắt nặng như biển của anh nhìn cô, nhưng cô đành phải quên nó đi, bởi vì cô không hiểu được hàm nghĩa đằng sau ánh mắt ấy.

Chiều nay, phải phát biểu về phong cách thời trang trước mặt giới phóng viên, đến khi xong việc thì đã qua mười hai giờ, Yến Từ kéo bước chân mệt mỏi, ngồi lên xe của mình.

Cô có một chiếc xe hơi, thuận tiện cho cô trở về quê thăm con gái và ba mẹ, nói là quê nhưng thật ra là ở Tân Trúc gần đây thôi, lái xe chỉ mất nửa giờ là đến.

Khoảng cách giữa công ty đến nhà cô cũng mất gần nửa tiếng đi lại, cô luôn lái xe đi làm, như vậy thuận tiện cho công việc và thời gian hơn.

Lúc cô lái xe đi ngang qua một công viên nhỏ, chiếc xe đột nhiên dỏ chứng, cô đành phải đậu xe vào bên đường.

Dọc đường từ công ty về nhà đều không có trạm xăng xe, bây giờ muốn đi tìm phải mất một đoạn xa, cô thậm chí không nhớ được, lần trước phải đi tìm trạm xăng như thế này là lần nào.

Ở nơi hẻo lánh này, đêm khuya ngay cả taxi cũng không thấy bóng dáng.

Cô mệt mỏi quá, dù mệt nhưng cô vẫn nghĩ cách để tìm người đến cứu cô, rõ ràng là không muốn động não, nhưng đầu óc đành phải tìm tòi nhanh chóng họ hàng bạn tốt ở gần đây.

Những bạn nữ thì phải loại trước, dù sao giờ cũng là đêm hôm khuya khoắc; bạn nam thì ...

Cô lấy điện thoại di động ra, gọi đến cho Lưu Hâm Hoa, cô gọi vào số công ty, có lẽ giờ anh vẫn còn ở công ty.

Điện thoại đã được nhận, “Hâm Hoa ...” Cô nghiêng đầu gọi, nhưng đầu dây bên kia chỉ yên lặng, không trả lời cô.

“Hâm Hoa ...” Cô lại la lên một tiếng.

“Yến Từ?”

Đầu bên kia truyền đến giọng nói tựa như đàn violong, xuyên qua dây điện thoại, âm thanh đó, đặc biệt làm cho lòng cô xúc động.

“Thiệu, Ân?” Lòng cô nhảy lên, “Sao lại là anh?”

“Vậy tại sao em lại gọi đến cho Hâm Hoa?”

Giọng của anh rõ ràng là không vui, nhưng cô hoàn toàn không muốn để ý đến tâm trạng của anh.

“Hâm Hoa có ở đó không?” Cô tiếp tục hỏi.

“Cậu ấy đi pha trà rồi, anh thay cậu ấy nhận điện thoại di động.”

Xem ra này hai người đàn ông này muốn khua chiêng đánh trống cả đêm rồi, cô cảm thấy có lỗi khi làm phiền bọn họ vào giờ này, nhưng cô không còn cách nào khác, “Xe của tôi hết xăng rồi, xin anh nói với anh ấy, xem xem có thể đến đây giúp tôi hay không. Thật xin lỗi, làm phiền đến thời gian công tác của anh ấy.”

“Xe của em hết xăng? Tại sao không nhờ anh mà lại nhờ cậu ta?” Giọng điệu của anh càng lúc càng trầm, từ đàn vi-ô-lông biến thành đàn vi-ô-lông-xen.

“Tìm anh, anh sẽ đến giúp tôi sao? Tôi nhớ anh từng nói, chúng ta cứ vờ như không quen nhau mà!” Có lẽ do quá mệt mỏi, làm cho quá khứ cứ hiện lên trong đầu cô.

“Giờ chúng ta đã làm bạn tốt, làm đồng nghiệp, em đừng quên em đã hứa với anh” Anh cắn răng kêu lên.

“Đúng đúng, không sai, tôi suýt quên mất, được chưa.” Cô thật sự rất mệt mỏi, không muốn cãi chày cãi cối với anh nữa.

“Rốt cuộc em đang ở đâu?”

Cô nhìn xung quanh, nói cho hắn vị trí sau đó tắt điện thoại.

Cô dựa vào ghế ngồi phía sau, cả người vô lực tựa lưng vào ghế ngồi. Hai mắt nhắm lại, cho thân thể mệt mỏi của mình nghỉ ngơi một chút.

Vốn là tối nay cô sẽ thức đêm cùng hai người đàn ông kia, kết quả kinh nguyệt của cô lại đến sớm, làm cho cô không thể chống đỡ nổi, đành phải mượn cơ về nhà, không ngờ vẫn bị trễ nãi.

Không bao lâu sau, bên tai truyền đến tiếng gõ cửa, cô như bừng tỉnh từ giấc mộng, sau đó nhìn thấy Đỗ Thiệu Ân ở bên ngoài cửa xe.

Là tên khốn kiếp mà cả đời cô cũng không muốn lệ thuộc vào!

Cô vội vã kéo ghế dựa lên, mở cửa xe.”Tại sao lại là anh? Tôi nhờ Hâm Hoa đến kia mà?”

Giọng cô như mất tiếng, sắc mặt tái nhợt, tròn mắt híp lại, vừa rồi nhìn cô ngủ thiếp đi, anh không đành lòng gọi cô dậy, nhưng lại không còn cách nào khác.

“Anh không thể đến đón em sao?” Lời của anh rất dịu dàng, trong lòng đau đớn dính chặt lại.

“Cám ơn.” Cô cầm lấy túi xách đi xuống xe.

Anh biết cô bề bộn nhiều việc, nhưng không ngờ công việc làm cô mệt mỏi đến vậy, mấy ngày nay thấy cô luôn tràn trề sức sống, hăng hái làm việc, nào ngờ đó chỉ là do cô nguy trang mà thôi

“Tôi đưa cô về, còn xe của cô thì cứ để ở đây, mai tôi tìm người đến xử lý”

Cô vừa mới bước ra một bước đã lao đảo đến nỗi suýt ngã nhào, anh đành phải dùng tay vịn chặt bả vai của cô.”Cô có khỏe không?”

“Ừ, tốt lắm, chỉ là hơi mệt một chút, tôi không sao” Cô khó xử cười một tiếng, giật giật người ý bảo anh buông tay ra, nhưng hình như anh không hiểu ám hiệu của cô

“Đi thôi! Lên xe.” Anh đưa cô vào trong xe

Lúc này, có vẻ như cô không nên hành động gì nữa, nếu không sẽ bị cho là quá kiêu căng

Anh đưa cô đến cửa xe, muốn đỡ cô vào trong nên bắt buộc dĩ phải nắm tay cô

Rõ ràng là cái nóng của tháng chín nhưng đôi tay nhỏ bé của cô lại lạnh như tháng mười hai mùa đông vậy

Anh không nói gì, chỉ thay cô đóng cửa xe, lái vào đường sau mới hỏi : “Cô đang ở đâu ?”

Cô nói địa chỉ cho anh

“Cô nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút đi” Anh nói .

Ngay cả khí lực để nói chuyện cô còn không có, nhưng cô vẫn cương quyết không nhắm mắt lại, cố gắng trụ vững tinh thần

Xe đến dưới lầu nhà cô.”Cám ơn.” Cô bực mình nói

“đợi chút.” Anh mở cửa xe, đỡ cô xuống xe

Nhìn cửa xe đã được khoá kỹ càng, cô bảo : “Tự tôi lên lầu là được rồi, anh về đi !”

“Tôi đỡ cô lên lầu.” Ánh mắt của anh rất kiên trì, tay phải vẫn chiếm giữ eo cô

Cô tự bảo với mình, đừng nên suy nghĩ nhiều, ai bảo cô mệt mỗi như vậy, đi thêm một bước đã gian nan lắm rồi, ngay cả bàn tay to kia, cô cũng không biết nó uy lực như thế nào

Đi tới lầu 14, cô miễn cưỡng cười.”Cám ơn anh, tôi không sao”

“Mở cửa, tôi đỡ cô vào.” Giọng điệu của anh vẫn kiên trì như cũ

Cô biết rõ, tính cách cố chấp kia đã là từ nhỏ của anh, cho dù có lý do gì cũng không được, chỉ còn cách theo ý anh thì mới mong mọi chuyện được giải quyết nhanh chóng

Cô không còn cách nào khác hơn là lấy chìa khoá ra mở cửa.”Anh thật sự ...”

Anh không để ý đến sự kháng nghị của cô, tiếp tục đỡ cô ngồi xuống ghế sofa

Cô lẳng lẳng nhìn anh đi đóng cửa phòng, nhìn anh như không có chuyện gì xảy ra, tự nhiên đánh giá nhà cô, sửa soạn lại đồng quần áo lung tung trên giường cô, làm cô mắc cỡ không biết nên làm gì.”Anh ... Anh trở về đi, tôi muốn nghỉ ngơi .”

Anh nhìn cô một cái, giống như xem cô là người sao Hoả vậy, sau đó anh đi đến trước tủ lạnh, mở cửa lấy nước ra

“Anh muốn uống gì ?” Cô tiếp tục hỏi

“Không” Anh lại tiếp tục lấy một bọc đường đổ ra

“Anh muốn làm gì ?” Cô nổi cáu hỏi

“Không phải ‘cái kia’ của cô tới sao? Cô đi tắm rửa đi, tắm xong có thể uống được rồi.”

‘Oanh’ một tiếng, cô giống như bị trúng đạn vậy, sao anh lại nói một cách tự nhiên như vậy ? Mà cô nghe xong, lại thấy tim mình đập thành thịch, thịch thịch

“Sao anh biết ?” Cô sợ hãi hỏi ngược lại.

Anh chuyên tâm mở bình gas.”Chúng ta từng ở chung một năm, mỗi lần ‘cái đó’ của cô tới, tay chân sẽ lạnh như băng, sắc mặt sẽ trắng bệch, hai tay không ngừng sờ bụng”

Cô cứ nghĩ, anh ta không hề hiểu cô, cũng chưa bao giờ quan tâm cô, không ngờ anh ta lại chú ý đến từng động tác nhỏ như vậy, hơn nữa cũng đã qua hai năm rồi

Trước kia, cô luôn yên lặng nấu nước đường đỏ uống, cô chưa bao giờ dám yêu cầu anh làm chuyện gì cả, trong cảm nhận của cô, anh ta cao cao tại thượng, cô chỉ có thể hèn mọn bò lổm ngổm dưới chân anh

Nguy trang dễ dàng bị anh đả bại, anh bắt quá chỉ giúp cô nấu một chén đường đỏ thôi, tại sao nước mắt của cô cứ rơi xuống như vậy ?

Cô không dám khóc lớn thành tiếng, vội vàng lấy quần áo chạy vào nhà tắm

Đợi cô tắm rửa xong, anh cũng đã nấu xong súp đường đỏ

“Thừa dịp nó nóng uống hết đi.” Anh đi đến cạnh cô, ngửi mùi hương của cô, hai tay anh kìm không được, đặt lên vai cô ; cô không đẩy anh ra, chỉ lẳng lẳng nhìn anh, người đàn ông này

“Uống xong rồi đi ngủ sớm đi, mấy ngày nay cô mệt chết rồi.” Anh nghiêng người, vụng trộm hôn cô một cái, không có kích tình dư thừa, khi cô còn đang ngẩn người, anh đột nhiên cười một tiếng rồi rời khỏi nhà cô

Đây quả thật là một giấc mộng, mà đã là giấc mộng thì sẽ phải tỉnh lại, cô không thể giấu lên vết xe đổ nữa, tuyệt đối không thể lạc vào trong nhu tình của anh nữa, nếu không cô thật sự chết không còn chỗ chôn.

5. Chương 5

Hai năm trước, đêm chia tay hôm đó - -

Trên bàn hỗn độn, thức ăn, đồ ăn vặt, chai rượu, ly rượu, cứ rơi lả tả xung quanh phòng khách, chứng minh ột bữa tiệc vừa kết thúc.

Bốn người bạn học cùng đại học tụ hội, đến gần nửa đêm mới chịu kết thúc .

Yến Từ dọn dẹp, nhìn người đàn ông mặt đỏ đang ngồi tựa vào sofa, cô chỉ có thể tạm ngừng công việc trong tay.”Thiệu Ân, Thiệu Ân...”

Cô khom người, vỗ nhẹ vai anh, “Anh đi tắm rửa rồi đi lên giường ngủ đi, ngủ ở đây dễ lạnh lắm.”

Đỗ Thiệu Ân híp hai mắt lại, khoé môi giờ lên nụ cười, hai tay ôm lấy cái eo nhỏ của cô ; cô mất thăng bằng , ngã xuống ngực anh

“Em thơm quá.” Anh ngửi ngửi mùi hương ở cổ cô, giống như con chó trung thành đang gập cô chủ của mình

“Anh uống say rồi.” Hai tay cô dán lên ngực anh, giẫy dụa bỏ dậy

“Anh không có say, anh chỉ mới uống hai bình rượu thôi.” Anh không để ý đến cô đang giẫy dụa, hai tay nắm thật chặt, không để cô rời khỏi mình

“Được, anh không có say nhưng cả người đầy mùi rượu, anh đi tắm trước được không ?” Người uống say luôn bảo mình không say, cô không còn cách nào khác hơn là nhẹ giọng dụ dỗ anh

“Yến Từ, tối nay em đẹp quá.” Anh muốn trộm hương từ người cô ; thân thể cô cứng đờ, vội vàng lánh ra

“Anh đừng như vậy.” Cô đẩy anh ra, ý từ chối tràn đầy.

Nếu trước kia nghe thấy anh ngợi ca vẻ đẹp của cô, cô nhất định sẽ mừng rỡ như điên; nhưng sáu giờ trước, khi nghe được những lời nói đầy trào phúng kia, lòng cô như rơi vào hầm chứa đá rét lạnh

Bình thường anh chưa bao giờ lời ngon tiếng ngọt với cô, chỉ khi ở trên giường, vào lúc làm tình, cô mới nghe được những lời trêu chọc từ anh thôi.

“Sao vậy?” Anh thật sự không say, chỉ là nhiệt độ trong người chạy tán loạn thôi

“Cả thân anh đầy mùi rượu rồi.” Đây là sự thật

“Chúng ta cùng đi tắm rửa.” Anh nắm tay cô, đứng lên từ ghế sofa

“Một mình anh tắm đi, em phải dọn dẹp.” Cô rút tay ra, tránh khỏi ánh mắt đầy dục vọng kia

“Ngày mai hãy dọn, dù sao ngày mai cũng không cần đi làm.” Anh ôm lấy hông cô .

“Đừng, thả em xuống .” Hai chân cô giãy dụa

Cô ta cũng rất hưởng thụ, mỗi lần như vậy đều rất vui vẻ, tại sao gọi là mình chiếm tiện nghi ?

Những lời này tràn ngập trong đầu cô, nếu không phải cô cố gắng nhẫn nại, nếu không phải anh ta có một đám bạn ở đây, cô đã sớm rời khỏi nơi này

Trong mắt anh ta, cô chỉ là một cô gái cho lại, một cô gái làm bạn tình, không liên quan gì đến tình yêu !

Nói khó nghe một chút, có lẽ cô còn không bằng kỹ nữ ! Cô chỉ là một món hàng hạ giá thôi

“Yến Từ, tối nay em thật đáng yêu đó! Đột nhiên trở nên có cá tính hơn, nhưng anh thích.” Anh không để ý đến cô đan giầy dụa, nghĩ là cô dục nghênh hoàn cự, chẳng những không buông ra mà còn hôn lên môi cô một cái

Đúng vậy, trước kia là cô không có cá tính, chỉ cần hấn muốn, cô nhất định sẽ thẹn thùng gật đầu

Đó là vì cô thích anh, cùng anh quán giao, cô sẽ thấy hạnh phúc, mồ hôi lâm ly, cả căn phòng đầy mùi vị, cô cứ nghĩ đó là biểu hiện anh ta yêu cô

Cô phối hợp với cá tính của anh, làm một cô gái ôn nhu hiền dịu, cô xem tâm trạng của anh là tâm trạng của cô, có được anh, nhưng cô lại mất đi chính mình

“Thiệu Ân, thả em xuống, em thật sự không muốn.” Lần đầu tiên, cô dùng sức cự tuyệt hẳn! Cô không thể, không còn cách nào mà quan hệ thân mật với anh nữa

Lần này, cuối cùng anh cũng để ý đến sự từ chối của cô, nhưng vẫn chưa chịu bỏ cô xuống.”Sao vậy? Em mệt mỏi quá sao?”

“Ừ.” Cô chỉ có thể gật đầu.

“Mệt mỏi quá thì đừng dọn đồ nữa, anh đảm bảo sẽ không làm gì cả, chỉ tắm rửa giúp em mà thôi.” Anh ôn nhu nỉ non bên tai cô

Nếu là trước kia, cô nhất định sẽ đổ mặt sà vào lòng anh, mặc anh cần cô cứ cho , nhưng tối nay ...

Cô né sang một bên, tránh khỏi hơi thở ấm áp này .”Đừng, anh đi tắm trước đi, em ở đây dọn đồ trước rồi sẽ đi tắm sau.”

Cô từ chối rõ ràng như vậy làm anh nhúm mày, mùi rượu cũng tiêu trừ hơn phân nửa, cuối cùng cũng đặt cô xuống

“Vậy anh đi tắm trước.” Mặc dù thâm kinh ngạc nhưng anh không nói thêm gì, bởi vì cô chưa bao giờ từ chối anh, chỉ có thể là do anh có mùi rượu nồng quá mà thôi

Anh đi vào phòng tắm, giúp mình thanh tỉnh lại ; tùy tiện mặc cái áo t-shirt cùng quần short ở nhà vào, vừa đi ra đã thấy Yến Từ đang co rúm dưới ghế sofa

Cô rút hai đầu gối vào ngực, cả khuôn mặt chôn trong đầu gối, kế bên là mấy ly rượu bị vỡ, anh đến gần cô, nhìn dòng máu đỏ tươi chảy ra khỏi lòng bàn chân cô

“Yến Từ, em bị chảy máu? !”

Nghe thấy anh la lên, Yến Từ mới ngẩng đầu, hai hốc mắt nặng trĩu nước mắt

Anh lập tức lấy hòm thuốc ra, bế cô lên từ mặt đất, đỡ cô ngồi dựa vào sofa, tỉ mỉ giúp cô tẩy vết thương, băng bó giúp ngón trở của cô.”Sao không cẩn thận như vậy ? Đau lắm sao ?”

Cô lắc đầu, cô không thể nào nói, khi thấy anh đi vào phòng tắm, tiếng nước chảy ào ào, tâm trạng cô mới như vỡ tung ra

Cô bực mình lắm, ngực cô đau vô cùng, cô thật sự rất đau, đau lắm, lần đầu tiên ở chung với đàn ông, lần đầu tiên kính dâng tình cảm của mình, lại rơi vào tình cảnh như thế ?

Anh vội vàng quét mấy mảnh vỡ cho sạch sẽ, lại thu dọn hết mặt bàn, sau đó mới ngồi xuống cạnh cô.”Đau không ? Sau hôm nay lại thích khóc như vậy ?”

Anh nhẹ giọng giễu cợt, khi ngón tay anh định lau nước mắt cho cô, cô lại xoay đầu tránh khỏi

Rốt cuộc, anh cũng phát hiện được cô kỳ lạ chỗ nào.”Yến Từ, rốt cuộc em bị sao vậy ?”

Cô hít hít mũi, dừng cảm nhìn chăm chăm người cô yêu.”Thiệu Ân, em hỏi anh, trong lòng anh, em rốt cuộc là một cô gái như thế nào ?”

Thấy cô hỏi chăm chú, anh cũng trả lời rất nghiêm túc.”Đương nhiên là một cô gái tốt !”

“Vậy tại sao lại muốn ở chung cùng em, vì em là một cô gái tốt sao ?” Khi cô tự mình hỏi ra, cô rất hy vọng tại cô có vấn đề, những gì cô nghe được hoàn toàn là nhầm lẫn

“Em thích anh, anh thích em cho nên ở chung thôi.” Mà anh càng lúc càng cau chặt

“Vậy anh có điều kiện gì không ?”

“Sao tối nay em toàn hỏi những việc kỳ lạ vậy ?” Anh cảm nhận được sự bất an của cô, muốn ôm cô vào lòng; nhưng cô lại lắc đầu, tránh mình khỏi anh

“Trả lời em trước, chúng ta đã ở chung một năm rồi, anh có kế hoạch gì cho tương lai của chúng ta ?”

“Yến Từ, anh chỉ muốn yêu đương để cảm giác ở chung một chỗ thật thoải mái, tạm thời vẫn chưa muốn kết hôn, nếu em muốn ...” Ánh mắt Đỗ Thiệu Ân dần trở nên lạnh lùng

“Em chỉ muốn biết, trong lòng anh em rốt cuộc là cái gì ? Có địa vị gì ?” Tiếng nói Yến Từ run rẩy hỏi, hai người yêu nhau không phải kết thúc sẽ là nắm tay đến hết đời sao ?

“Em là bạn gái của anh, là người ở chung hiện tại với anh.” Anh trả lời.

“Vậy sau này ? Tạm thời anh không muốn kết hôn không sao, nhưng anh có xếp em vào hàng ngũ những người dự định kết hôn không ?”

“Thành thật mà nói, anh chưa bao giờ nghĩ đến chuyện kết hôn, anh là người theo chủ nghĩa độc thân, hai người ở chung, vui thì ở, không thì chia tay, cần gì phải bị ràng buộc bởi một tờ giấy ?” Giọng điệu của anh càng lúc càng trở nên cứng rắn, thì ra phụ nữ ai cũng giống nhau, ai cũng muốn dùng hôn nhân để uy hiếp anh

“Vậy ... Rốt cuộc anh có yêu em hay không ?” Hai tay cô nắm chặt lại, vừa muốn biết, lại vừa sợ câu trả lời của anh

“Anh yêu em, nhưng chưa đủ để có thể kết hôn, anh chưa bao giờ lừa gạt tình cảm của phụ nữ cả .”

Mọi chuyện cô đều lệ thuộc vào anh, hàng phục anh, cô là một người tình tốt, nhưng chưa đủ để anh bước vào phần mộ tình yêu !!!

“Em hiểu rồi.” Cổ của cô càng lúc càng chát, nước mắt càng lúc càng rơi nhiều.”Nếu em muốn có hôn nhân, anh nghĩ sao ?”

“Vậy em có thể tìm người đàn ông khác để hoàn thành giấc mơ của em, nếu muốn, em cứ rời khỏi anh.” Anh nói rất quyết đoán, không nể tình chút nào

Cô nháy mắt, nhìn anh tuyệt tình.”Cho nên anh chỉ muốn ở chung, không muốn kết hôn ?”

Anh hiểu, nhất định là cô đã nghe được chuyện anh nói cùng bạn bè nên mới có biểu hiện như vậy.”Ừ, nếu em đã có đối tượng kết hôn tốt hơn, anh sẽ không ngăn cản em, cũng không làm phí thời gian của em”

Cô không thể vờ như không có gì xảy ra, càng không thể tiếp tục ở chung cùng anh, nếu như cô cầu xin anh, anh nhất định sẽ đón nhận, nhưng cô lại không thể như vậy.”Thiệu Ân, cảm ơn anh, cảm ơn anh đã từng đối xử rất tốt với em.”

Nghe cô nói vậy, anh rất muốn mở miệng nói gì đó, nhưng lại không thể nói được

Anh không muốn kết hôn, mà cô muốn kết hôn, cứ tiếp tục kéo dài thì nhất định sẽ càng làm cô đau khổ.”Yến Từ, em cứ từ từ suy nghĩ, chúng ta như vậy không phải tốt lắm sao ? Đâu phải nhất định kết hôn là tốt, anh nhất định sẽ chung thủy với tình yêu của chúng ta, sẽ tốt hơn nữa với em ...”

Cô gật đầu, lại lắc đầu.

Anh nhận lời tỏ tình của cô, cho cô giấc mộng đẹp cả năm, đối với cô mà nói, đây là xa xỉ không tưởng được rồi

Nhưng con người rất tham lam, ban đầu chỉ nghĩ tỏ tình thành công là được rồi , không ngờ có thể cùng anh tiến tới yêu đương ; sau khi yêu đương lại muốn tiến thêm một bước, cho nên chuyển vào nhà anh ở ; sau khi ở chung, cô còn thấy chưa đủ, lại còn muốn cùng anh lập một gia đình, sinh một trai một gái yêu thương

Suy nghĩ của cô bắt đầu loạn lên rồi, cô không thể nghĩ, cô nên làm gì bây giờ ?

Còn nghĩ gì thế? Yến Từ không dám nghĩ gì, càng nghĩ càng không dám – rời khỏi anh, cô nhớ rất rõ, ngày hôm sau cô đã dọn ra ngoài, đến ở tạm nhà bạn

Cô chờ đợi anh giữ cô lại, kết quả anh không có, chỉ bảo hảo tự hảo tán, mong đừng có dây dưa gì xảy ra

Ý của anh đã rõ ràng lắm rồi, tuyệt đối không cho cô cơ hội làm bộ làm tịch

Cô hiểu rõ mị lực của Đỗ Thiệu Ân, chỉ có tốc chiến tốc thắng, cô mới có dũng khí rời đi, nếu không cô nhất định không thể dứt bỏ khỏi anh, nàng nhất định sẽ tiếp tục chơi xấu bên cạnh hắn, quá một ngày coi là một ngày sống sót.

Nhớ tới hình ảnh anh ở nhà cô nấu súp đường đỏ, cô thà rằng đó là xa cách cùng khinh bỉ, còn hơn là ôn nhu như thế

“Chị Yến Từ ...”

Tiếng la của Dương Tâm Khiết làm Yến Từ hoàn hồn.”Tâm Khiết.” Cô vội vã di chuyển con chuột, vờ như đang xem web

Trong buổi phỏng vấn phát biểu của công ty Thượng Tử, trong cảnh tượng vô cùng náo nhiệt, một tấm màn thuận lợi rơi xuống, kế hoạch này của Yến Từ thành công ra mắt nhãn hiệu “Tâm Khiết”, thu hút phần lớn các tạp chí thời trang.

Cuối cùng mọi người đều có thể buông lỏng một hơi, tạm thời được thanh nhàn vài ngày, Yến Từ suy nghĩ trong lòng, vậy chẳng phải cô đã có thể rời khỏi Dạ Hoa rồi sao ?

“Chị Yến Từ, cảm ơn chị” Dương Tâm Khiết tươi cười nói .

Dương Tâm Khiết đã thay đổi nhiều, không còn là một cô gái lạnh lùng nữa mà rất đơn thuần.

“Cám ơn cái gì?” Yến Từ kéo Dương Tâm Khiết ngồi xuống cạnh mình

“Nếu không có chị, lần phát biểu này cũng không thành công như thế”

“Cho dù không có chị, dựa vào thực lực của Lưu Tổng và Đỗ phó tổng, vẫn sẽ thành công thôi.” Yến Từ rất khiêm nhường.

“Lưu Tổng và Đỗ phó tổng đều là những người đàn ông tốt.” Dương Tâm Khiết đặc biệt nói cảm ơn với Yến Từ, nếu không nhờ cô, những nhà thiết kế mới như cô chắc chắn không thể bật lên ngoạn mục như thế

“Thế nào? Em đồng ý quen với Đỗ phó tổng ?” Yến Từ cười hỏi, nội tâm lại kích động không thôi.

Dương Tâm Khiết khó xử cười.”Có lẽ anh ta đã bỏ em rồi, đã hai tháng rồi anh ta không hẹn với em, thậm chí còn không có phát triển gì với em”

“Thời gian này mọi người đều bận rộn, em hãy thông cảm cho anh ta”

“Em biết anh ta bề bộn nhiều việc, nhưng em không có ý này.” Trong nụ cười của Dương Tâm Khiết có chút ngượng ngùng.

Lúc này , cửa chính công ty xảy ra một người phá rối, làm Dương Tâm Khiết cùng Yến Từ phải đứng lên xem

“Vị phu nhân này, xin hỏi cô tìm ai ?” Tiểu muội đứng quỳ hỏi han

“Tôi tìm Đỗ Thiệu Ân, nó ở đâu?” Một vị phu nhân xinh đẹp, tuổi chừng năm mươi, mái tóc cuộn sóng, trang phục màu đỏ tươi tắn, chân đi giày cao gót, ánh mắt quyến rũ nhìn xem bốn phía

“Xin hỏi cô là ai, chúng tôi cần phải nhận được thông báo trước.” Tiểu muội khách khí hỏi thăm.

“Tôi là mẹ của nó, thế nào? Ngay cả người làm mẹ như tôi muốn gặp con mình cũng không được sao ?” Phu nhân này tên là Giản Huệ Linh, thướt tha thùy mị, tư thái mê người, một chút cũng không giống một phụ nữ 50

“A...” Không chỉ có tiểu muội sửng sốt, mọi người trong công ty đều kinh ngạc

Tiểu muội không thể làm gì khác hơn là nhanh chóng đi vào phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân, không lâu sau đã thấy Đỗ Thiệu Ân xanh mét mặt đi ra

“Sao bà biết tôi ở đây ?” Đỗ Thiệu Ân hỏi.

“Mẹ nhớ con thì dĩ nhiên sẽ tìm được con thôi.” Giản Huệ Linh trang điểm đậm, làm cho nụ cười trở nên giả dối vô cùng

“Bà tới làm gì?” Gương mặt tuấn tú của Đỗ Thiệu Ân trở nên âm trầm nặng nề vô cùng

“Mẹ nhớ con không thể đến sao ?” Giản Huệ Linh cao giọng đến cực điểm

Đỗ Thiệu Ân hít một hơi thật sâu, sau đó nói : “Vào phòng làm việc của tôi đi .” Sau đó, anh xoay người trở về phòng làm việc của mình

Giản Huệ Linh nhẹ nhúm mày, cười với mấy đồng nghiệp rồi đi theo vào .

Yến Từ cùng Dương Tâm Khiết nhìn nhau, hai người đều cảm giác thấy không khí rất quỷ dị

“Để chị pha hai ly cà phê đưa vào.” Yến Từ nói với Dương Tâm Khiết nói, sau đó đi đến phòng trà nước

Cô không hiểu sao mình phải nổi tính “gà mẹ” đi pha cà phê, mặc dù Đỗ Thiệu Ân không có biểu cảm gì, nhưng cô nhìn thấy được, anh ta đang cố gắng kìm nén tâm trạng , anh ta và mẹ anh ta như thủy hỏa không dung được vậy

Lúc này cô mới chợt hiểu ra, quen biết với anh lâu như vậy nhưng anh chưa từng nhắc đến chuyện trong nhà với cô, cô đã từng hỏi qua nhưng anh ta chỉ bảo, ba anh ta là một giáo viên, cô một lòng đắm chìm trong sự ôn nhu của anh, mà anh lại chưa từng đưa cô về nhà lần nào

Coi như là hồi báo về chén súp đường đỏ hôm đó, Yến Từ tự nói với mình, sau đó cô bưng hai ly cà phê đến trước cửa phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân

Còn chưa nghe được tiếng “mời vào”, Đỗ Thiệu Ân đã tự mình ra khỏi cửa.

Đỗ Thiệu Ân hếch mày, sắc mặt khó coi đến kinh ngạc.

“Có khách ở đây, tôi nấu hai ly cà phê.” Yến Từ giải thích.

Nhìn cà phê trong tay cô, Đỗ Thiệu Ân lui một bước, để cô có thể đi vào phòng làm việc rồi đóng cửa lại.

Sau khi Yến Từ vào cửa liền mỉm cười với Giản Huệ Linh.”Mời uống cà phê.” Sau đó đặt cà phê lên bàn trà

“Cám ơn.” Giản Huệ Linh mặc dù cười rất nhiệt tình nhưng cứ lộ ra nét dối trá

“Không cần khách sáo, hai người cứ từ từ hàn huyên.” Cô xoay người lui ra ngoài.

“Yến Từ.” Đỗ Thiệu Ân la lên .

Ánh mắt của anh ta, vừa ưu thương vừa khảng khái, cho tới bây giờ, cô cũng chưa thấy anh như vậy

“Phó tổng, có chuyện gì?” Lòng cô như bị siết chặt lại.

“Em ở lại thay anh nhìn xem, có phải có người đang sử dụng nhãn hiệu của chúng ta lậu không . Dùng luận điểm của em để phân tích, cứ lưu vào máy tính”

“Này...” Rõ ràng là đang kêu cô nghe bọn họ nói chuyện

“Ngồi vào vị trí của anh, cứ trực tiếp sử dụng máy tính đi .” Nhìn vẻ do dự của cô, Đỗ Thiệu Ân thúc giục

“Ừ.” Chẳng biết tại sao, cô lại không thể chịu được vẻ bần an kia, đành nghe lời anh ngồi xuống ghế

Giản Huệ Linh hít một hơi cà phê.”Cà phê này sao đắng quá vậy ? Không có sữa sao ? Tôi thích uống trà sữa trân châu !”

“Không thích uống thì xin mời bà về cho !” Đỗ Thiệu Ân ngồi ngay tại chiếc ghế cách Giản Huệ Linh xa nhất

Giản Huệ Linh héch môi.”Con kêu đồng nghiệp con ở lại đây, chúng ta làm sao mà nói chuyện ?”

“Không thể nói thì đừng có nói” Đỗ Thiệu Ân nâng cà phê lên, mùi hương của cà phê có thể giúp anh ổn định lại tinh thần .

“Hừ!” Giản Huệ Linh hừ lạnh 1 tiếng, nhưng cũng không dám tức giận.”Mẹ là mẹ con, có cần thiết dùng thái độ đó nói chuyện với mẹ không ?”

“Nghe không quen thì làm ơn đi nhờ !” Mỗi một câu, Đỗ Thiệu Ân đều lộ ra vẻ lạnh băng vô tình

Yến Từ tận lực kêu mình chuyên tâm vào máy tính, nhưng cô vẫn không khống chế được mình nghe cuộc nói chuyện của bọn họ

“Mày...” Giản Huệ Linh rõ ràng đang phát giận, nhưng lại không dám phát giận.”Mày cho là tình mẫu tử dễ bị chặt đứt vậy sao ?”

Đỗ Thiệu Ân không lên tiếng, ưu nhân thưởng thức mùi hương của cà phê

“Vừa trốn đi là hai năm, nếu không phải tao thấy mày xuất hiện trên tạp chí, có phải cả đời này tao cũng không tìm được người hay không ?” Giản Huệ Linh cất cao giọng

“Chúng ta không có gì để gặp.” Đỗ Thiệu Ân đặt cà phê xuống, giọng điệu vẫn bình tĩnh vô cùng .

Hôm đó rõ ràng anh đã trốn ra phía sau màn, không ngờ vẫn bị chụp được

“Thiệu Ân à !!! Sao con lại vô tình như vậy ? Con không biết mẹ khổ sở bao nhiêu sao !” Giản Huệ Linh giả khổ

“Mỗi tháng tôi đều gửi 2 vạn đồng cho bà.” Đây là anh làm tròn hiếu đạo lắm rồi

“Con nghĩ tiền là vạn năng à! Mẹ rất nhớ con mà” Giản Huệ Linh đứng lên, muốn lại gần con nhưng không ngờ, Đỗ Thiệu Ân cũng đứng lên cùng lúc

“Bà đừng đến đây, có việc gì cứ ngồi đó là được.” Anh vẫn duy trì một khoảng cách cùng bà ta

“Mẹ không thể ôm con một cái, sờ con một cái sao ?” Trong mắt Giản Huệ Linh bất chợt trở nên từ ái vô cùng

“Đừng đóng kịch nữa, bà tốn công tốn sức tìm tôi, chắc chắn không phải để bồi dưỡng cảm tình gì.” Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng bề ngỗ.

Giản Huệ Linh khôn khéo liếc mắt.”Quả là con trai mẹ, hiếu mẹ nhất.”

Đỗ Thiệu Ân cười, vẻ mặt trào phúng.” Bà muốn bao nhiêu ?”

“Không cần nhiều !” Giản Huệ Linh vươn ba ngón tay đỏ chót ra

“Ba mươi vạn?” Đỗ Thiệu Ân nhú mi.

Giản Huệ Linh cười dối trá.”Bây giờ con là phó tổng, có thể lên báo, lên ti vi, ba mươi vạn với con không phải ít quá sao ! Ý của mẹ là ba trăm vạn.”

Tròng mắt của Đỗ Thiệu Ân phát ra tia lạnh lẽo.”Tôi không có tiền!” Anh không cần hỏi cũng biết bà ta dùng số tiền này làm gì

Vừa nghe thấy Giản Huệ Linh mở miệng đòi ba trăm vạn, Yến Từ rút cục nhìn không được nhìn về phía Giản Huệ Linh.

“Đừng như vậy chứ ! Mới ba trăm vạn thôi, mẹ nhất định sẽ trả lại cho con .” Giản Huệ Linh khẩn cầu.

“Có lần nào bà trả không ? Hơn nữa, dù có tiền tôi cũng không cho bà mượn !”

“Mày không cho tao mượn tiền, tao nhất định đến công ty của mày náo loạn mỗi ngày để mọi người biết, Đỗ phó tổng của bọn họ vong tình bội nghĩa thế nào!” Giản Huệ Linh rít gào uy hiếp.

“Bà cho rằng tôi vẫn còn là đứa con mà bị bà uy hiếp như trước sao ?” Anh cười rất thâm trầm, làm người ta cảm thấy nổi da gà

“Thiệu Ân, hãy thương ẹ đi, nếu không có tiền mẹ nhất định sẽ bị giết mất.” Giản Huệ Linh muốn cầm tay của con trai, lại bị Đỗ Thiệu Ân lắc mình tránh ra

“Bà không cầm tiền đi uống rượu thì cũng ra ngoài tìm đàn ông câu tam đập tứ, tôi nhớ lúc tôi còn học lớp 5, bà đã cầm một số tiền lớn để ly hôn cùng ba tôi”

“Những năm gần đây, bà có làm tròn trách nhiệm của người mẹ sao? Bà chỉ biết mở miệng xin tiền, không được thì đến trường của ba tôi nháo, đến công ty của tôi nháo, ba tôi đã về hưu rồi, ông ấy rút cuộc cũng không còn sợ bà nữa ; mà tôi – cũng sẽ không bị bà uy hiếp nữa !” Đỗ Thiệu Ân nói tỉ mỉ từ đầu đến đuôi, rõ ràng là đang nói cho Yến Từ nghe

Giản Huệ Linh cũng chỉ có một tia áy náy, nhưng ngay sau đó lại giương cao khóe môi.”Ba con đúng là người không thú vị, cả ngày không phải là học sinh cũng là đọc sách, ông ta xem mẹ là cái gì ? Ngay cả con mẹ cũng không bằng, mẹ không đi tìm người đàn ông khác, chẳng lẽ phải chôn vùi cả đời với con một sách kia sao ?”

“Chuyện đã trôi qua rồi, bà lấy đi bao nhiêu tiền của tôi, tôi sẽ không so đo nữa, dù sao mỗi tháng tôi cũng gửi tiền cho bà rồi !” Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng hạ lệnh trực khách.

“Đỗ Thiệu Ân, mày thật sự không sợ tao náo loạn sao ?” Giản Huệ Linh giận đến cắn răng nghiến lợi uy hiếp.

“Nếu ngày mai bà còn dám xuất hiện trong công ty tôi, tôi nhất định sẽ giao bằng chứng gạt tiền, phá hư gia đình nhà người ta, giả tạo văn thư cho cảnh sát.” Anh lấy máy ghi âm từ trong túi ra, “Còn nữa, những lời vừa rồi, tôi cũng đã ghi âm lại rồi.”

“Người...” Giản Huệ Linh nhìn cái máy ghi âm màu trắng.”Gạt tiền cái gì, phá hư gia đình cái gì, mẹ không có!”

Đỗ Thiệu Ân trở về bàn làm việc của mình, kéo ngăn kéo cuối cùng ra, lấy ra một lá thư, lại lấy một xấp hình ra, đặt trước mặt Giản Huệ Linh

“A...” Giản Huệ Linh bị dọa sốc.”Mẹ ...” Cái gì bà ta cũng không nói được, chỉ có thể thất bại chạy ra ngoài

Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng nhìn mẹ mình chạy trốn chết, giống như ngọn núi lớn bất động vậy, đứng thẳng tắp cứng ngắc.

Đây là vì đề phòng mẹ yêu cầu vô độ mà anh điều tra trước, không ngờ thật sự có ngày dùng đến

“Thiệu Ân...” Yến Từ vỗ nhẹ vai Đỗ Thiệu Ân , anh mỗi mệt lắm, giống như bị bắt chạy 500 km vậy, làm cô rất đau lòng

Đỗ Thiệu Ân ôm cô vào trong lòng, cái gì cô cũng không cần nói, để anh có thể cảm nhận được, năng lượng đến từ thân hình nhỏ nhắn của cô

“Để tôi ôm một chút đi .” Đỗ Thiệu Ân nhàn nhạt cầu khẩn.

Cô vẫn không nhúc nhích, cũng không có giây dựa, ngược lại còn ôm lấy eo của anh, lần đầu tiên cảm nhận được, anh cũng cần người yêu thương

Người đàn ông mặt ngoài thì mạnh mẽ, không bao giờ chịu thua như anh, không ngờ sau lưng lại có người mẹ như vậy

Cô rất đau lòng, nhưng lại không thể nói ra lời an ủi nào ...

6. Chương 6

Đây là nguyên nhân mà Đỗ Thiệu Ân không chịu kết hôn sao ?

Bạn gái như quần áo, nhưng không chịu đi vào phần mộ hôn nhân, bởi vì anh có một người mẹ bỏ chồng bỏ con, uống rượu đánh bài ?

Cho nên anh tuyệt đối không chịu lộ mặt ra ngoài, trừ khi có khách nước ngoài, là vì sợ mẹ mình tìm đến làm phiền ?

Yến Từ vốn muốn đưa ra đơn từ chức, nhưng khi nhìn thấy Giản Huệ Linh chạy tới tìm Đỗ Thiệu Ân, cô lại không còn ý nghĩ đó nữa

Liên tiếp bốn ngày, Giản Huệ Linh cứ đến Dạ Hoa mãi, nhưng càng ngày càng lờ mờ, từ thái độ vênh mặt hất hàm, về mặt trang điểm hôm đó, cho đến vẻ mặt lờ mờ, đáng thương hôm nay

Yến Từ vẫn đưa hai ly cà phê vào, Đỗ Thiệu Ân cũng vẫn giữ cô lại trong phòng

“Thiệu Ân à ! Mẹ van con, nếu con không cứu mẹ, mẹ sẽ bị mấy người đó đuổi giết.” Khí thế của Giản Huệ Linh cứ mỗi lần lại yếu đi, từ đe dọa uy hiếp, cho tới đau khổ cầu khẩn

“Bác gái. . .” Đã bốn ngày rồi, đây là lần đầu tiên Yến Từ mở miệng nói chuyện với bà ta

“Tiểu thư, chúng ta đều là phụ nữ, xin cô hãy nói giúp tôi với Thiệu Ân đi” Giản Huệ Linh cũng hiểu, con trai đã giữ cô gái này lại, cô gái nẫu nhất định có quan hệ rất đặc biệt với nó

Yến Từ đi tới bên cạnh Giản Huệ Linh.”Bác gái, Thiệu Ân vất vả lắm mới lập nên công ty này, bác là mẹ của anh ta, cho dù không sinh ra thì cũng như chân với tay, bác tội gì phải ép Thiệu Ân đến thân bại danh liệt chứ ?” Yến Từ hỏi rất chua xót, ngay cả nước mắt cũng không tìm được mà rơi xuống

“Tôi không có, tôi chỉ bất đắc dĩ thôi ! Nếu không phải tôi cùng đường, tôi cũng đâu có tìm tới nó.” Giản Huệ Linh kích động nắm tay Yến Từ

Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng nhìn hết thấy, nhưng lại không ngăn cản Yến Từ nói chuyện.

“Bác gái, bác có biết không, vì bác mà đến bây giờ Thiệu Ân cũng không dám kết hôn, đó là một bóng ma vô hình, đang hung hăng giữ lấy tâm Thiệu Ân, bác nhìn tâm anh ấy cô độc cả đời sao ?”

Giản Huệ Linh cũng nước mắt lưng tròng.”Tôi biết tôi không phải một người mẹ tốt, nhưng tôi chỉ là bất đắc dĩ thôi ! Ba nó không quan tâm tôi, không yêu tôi, nhưng tôi cũng muốn chăm sóc tốt cho Thiệu Ân nha ! Nhưng ba nó không chịu, Thiệu Ân cũng không chịu cho tôi cơ hội.”

“Bác gái, rốt cuộc sao bác lại thiếu nhiều tiền như vậy ?” Yến Từ kiên nhẫn hỏi.

“Tiểu thư, cô . . .” Giản Huệ Linh nhìn Yến Từ

“Con họ Yến, tên chỉ có một chữ Từ, bác có thể gọi con là Yến Từ, con là đồng nghiệp của Đỗ Thiệu Ân.”

“Tôi thật sự rất hối hận, người đàn ông kia đã gạt tiền của tôi, bây giờ lại còn không cần tôi . . .” Từng giọt nước mắt của Giản Huệ Linh rơi xuống.

“Yến Từ, cô không cần giúp bà ta, đó gọi là gieo gió gặt bão!” Cũng tiết mục như vậy, không biết Đỗ Thiệu Ân đã bị gạt bao nhiêu lần.

“Bác gái, nếu sau này con gặp điều khó khăn gì, hoặc lỡ làm việc gì sai mà con gái con mắc kẹ con, không chịu nhận con làm mẹ, con nghĩ con nhất định rất đau lòng ” Yến Từ nhìn thẳng vào mặt Giản Huệ Linh

“Yến Từ, cô có con gái ?” Giản Huệ Linh thuận miệng hỏi.

“Tôi chỉ nêu ví dụ.” Cô tuyệt không để Đỗ Thiệu Ân biết mình có con gái .

“Cô nói giúp tôi với Thiệu Ân đi, sau này tôi sẽ không làm phiền nó nữa, tôi lấy tiền xong sẽ đi thật xa.” Giản Huệ Linh dùng giọng điệu hèn mọn cầu khẩn.

“Thiệu Ân sẽ không cho bác tiền, anh ấy kiếm tiền rất cực khổ, bác cũng biết anh ấy chăm chỉ, một ngày ngủ cũng chưa được mấy tiếng, bác không thể đối với anh ấy như vậy, bác hãy tự lực gắng sinh, con sẽ giúp đỡ bác .” Yến Từ tận tình khuyên bảo khuyên.

“Vậy cô nói nhảm nhiều vậy để làm gì ? Tôi đang rất cần tiền !” Giản Huệ Linh nổi dóa.

“Bác có thể tự đi tìm công việc, vay mượn vốn từ ngân hàng . . . Có rất nhiều cách giải quyết, không nhất thiết là mượn tiền từ Thiệu Ân” Yến Từ đưa ra các cách ví dụ

Trong mắt Đỗ Thiệu Ân loè lên tia tán thưởng, anh cứ cho là Yến Từ sẽ mềm lòng, xem ra cô còn rất sáng suốt, không hại anh đi vào cục diện lưỡng nan

“Tôi lớn tuổi vậy ai còn muốn mượn tôi chứ ? Kêu tôi đến nhà hàng rửa chén à, tôi cóc thèm !” Giản Huệ Linh cự tuyệt.

“Bác gái, bác nhất định phải đi làm trả nợ, không ai trên đời này ngồi không hưởng thụ, không ai giúp bác bao giờ cả.”

“Tôi đi chết cho rồi đi, tôi sẽ viết thư lại, nói là bị con trai tử” Giản Huệ Linh thở phà phà chạy ra khỏi phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân

Yến Từ muốn đuổi theo ra ngoài, nhưng lại bị Đỗ Thiệu Ân ngăn cản.”Mắc kẹ bà ta, bà ta thường bảo muốn chết nhưng thực tế chỉ là ngoài miệng mà thôi .”

“Nhưng . . .” Cô nháy mắt khổ sở

“Đừng để ý tới bà ta, bà ta sẽ lại đến nữa thôi.” Anh cong ngón trở lên, nhẹ nhàng gạt nước mắt giúp cô .

Cô chỉ thấy run sợ khi nhiệt độ từ ngón trở kia truyền tới, khẽ nghiêng mặt, cô cố gắng trấn định tâm trạng của mình.”Vì muốn tôi khuyên bảo nên anh mới giữ tôi lại đúng không ?” Cô đưa ra nghi vấn mấy ngày nay

Anh rút tay lại, đổi lấy bàn tay nhỏ bé của cô luồn vào tay anh.”Lần đầu tiên cô mang cà phê vào, có lẽ là lo lắng cho tôi, phải không ?”

“Chúng ta là bạn bè, anh còn là cấp trên của tôi, anh đừng có nói vậy.” Cô muốn tránh khỏi tay anh nhưng bắt đắc dĩ, anh lại càng nắm chắc hơn

“Vừa lúc hiểu được chuyện nhà tôi, có phải cô đang thấy may mắn vì ngày xưa không phải gả cho tôi không ?” Nhìn đôi mắt to trong veo của cô, cô khổ sở vì anh, cô không quên chuyện ngày xưa, hiểu được những điều này làm anh cảm thấy cảm động phần nào.

Cô mãnh liệt lắc đầu.”Nếu anh vì chuyện mẹ mình mà sợ lập gia đình thì anh sai rồi, anh không giống như Đỗ Thiệu Ân mà tôi biết, anh dũng cảm hơn tôi nhiều, tại sao lại có thể trốn tránh như vậy ?”

Anh bá đạo, anh nhu tình nhưng lại không thể như anh tang thương lúc này, làm cô không thể nào che dấu suy nghĩ yêu thương vào sâu đáy lòng mình được nữa, cô nghĩ có lẽ nét mặt của cô đã biểu lộ rất nhiều dấu vết rồi

“Ý là cô đồng ý gả cho người đàn ông như tôi ? Mẹ tôi lãng phí tiền như một cái hang không đáy, cho dù có lấp thế nào cũng không đầy được.” Anh dựa vào cô rất gần, có thể ngửi được mùi hương từ cô, nhìn lông mi mang theo bọt nước trên mắt cô, anh làm sao có thể bỏ qua người như cô chứ ?

“Không phải tôi có đồng ý gả hay không, mà là anh có đồng ý đi vào hôn nhân hay không ? Hoặc là tôi có thể giúp anh có đủ dũng khí để suy nghĩ đến hôn nhân hay không !”

“Em nói rất có đạo lý.” Anh ôm cô thật sâu vào lòng

Có lẽ cô khác những cô gái khác, nhìn thái độ của cô khi nói chuyện với mẹ anh, không biết ban đầu anh có quyết định sai hay không ? Anh có thể dừng cảm hô ứng theo tình cảm của anh mà không sợ cô rời bỏ anh

Mỗi lần đối mặt với mẹ, anh đều không thể khắc chế được tâm trạng của mình, lần này có cô cùng ở đây, tâm trạng của anh như được vượt phần, không còn giận dữ kêu to nữa mà ngược lại, nhìn nhận bi ai của mẹ

Cô cảm giác được không khí quá mập mờ, phương thức anh ôm cô tuyệt đối không giống như cái ôm an ủi mấy hôm trước, hơi thở của anh quá nguy hiểm, cô không còn cách nào hơn, đành phải nói : “Chúng ta là bạn bè, tôi sẽ giúp anh vượt qua, có gì anh cứ nói với tôi”

“Bạn bè?” Tiếng nói của anh lạnh xuống vài độ

“Đúng vậy !” Cô chậm rãi đẩy anh ra, muốn tạo khoảng cách cùng anh

“Xem ra anh phải theo đuổi em lần nữa rồi.” Anh không hề nhúc nhích với hành động của cô

“Theo đuổi tôi ?” Hai tay của cô chỉ có thể chống đỡ lên lồng ngực anh

“Ừ, mặc dù chúng ta đã ở chung một năm nhưng dường như anh chưa từng theo đuổi em .”

“Vậy còn Tâm Khiết ?” Cô hỏi.

“Anh đã không còn cảm giác nào với cô ấy nữa .”

Người này sao lại tuyệt tình vậy chứ ? Theo đuổi người khác chẳng lẽ đơn giản như thay quần áo thôi sao ? Trong lòng cô rất giận.”Anh theo đuổi cô ấy chuyên cần như vậy, cả công ty đều biết, sao bây giờ lại nói không còn cảm giác gì ?”

Lần này cô dùng toàn lực đẩy anh ra, dưới lực phản tác dụng, giày cao gót không cẩn thận mất thăng bằng, hại cô suýt nữa thì ngã nhào, Đỗ Thiệu Ân tức thời kéo cổ tay cô lại

“Tức giận?” Anh cười nhìn cô ăn dấm chua

“ . . .” Cô nhìn anh chăm chăm, cắn chặt môi dưới

“Kể từ khi em vào công ty, anh chẳng còn theo đuổi Tâm Khiết nữa.” Anh thật sự nghĩ rằng cô đang giận anh vì đã theo đuổi Dương Tâm Khiết

“Sao anh có thể nói yêu là yêu, không yêu là không yêu, anh xem tình cảm là cái gì ? !” Mà cô, cũng đang giận anh chỉ xem tình yêu như trò chơi

Lúc này anh mới chợt hiểu.”Anh thật sự chỉ xem tình cảm như trò chơi, nhưng đó là trước khi em xuất hiện.” Tay anh vuốt ve môi dưới của cô

Cô giống như bị sét đánh vậy, thất hồn lui về sau.”Tôi không hiểu.”

“Em hiểu, thật ra anh rất yêu em nhưng lúc đó chẳng qua là anh không biết, kỳ thực giữa chúng ta . . .”

Cô mãnh liệt lắc đầu, hất tay anh ra tông cửa chạy, giống như sau lưng có ma đuổi vậy

Anh không đuổi theo ra ngoài, là đến đúng lúc hay chưa đúng lúc ?

Ba mươi giây sau, phòng làm việc của anh lại bị cô mở ra lần nữa, cô đã hồi thần rồi.”Mặc kệ anh có yêu tôi hay không nhưng mọi chuyện giữa chúng ta đều đã đi qua rồi, tôi rất đồng tình với anh nhưng chúng ta là không thể nào”

Lần này cô khê nâng cằm, hai bàn tay nắm chặt lại, lời nói sắt đá

“Thật sao ?” Anh dùng gót chân đá cửa phòng lại, không đợi cô la lên đã dùng tay nắm lấy eo cô, sau đó dùng môi chiếm hữu môi cô

“Ừm . . .” Cô hơi nhếch môi, không để anh vượt qua lời từ

Anh không cần cô chống cự, tiếp tục liếm trên môi cô

Cô cắn răng một cái, cắn lên cánh môi của anh, lúc này anh mới đau đớn buông ra

“Đỗ Thiệu Ân, anh đừng quá phận!” Cô dùng mu bàn tay xoa đi mùi vị của anh trên môi, sau đó quay người lại, đi ra khỏi phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân

Cô đích xác đã thay đổi không ít, như vậy cô lại càng hấp dẫn lấy ánh mắt anh, thiêu động thần kinh của anh, trước kia cô tuyệt đối không dám từ chối anh, vậy mà bây giờ còn nói lớn tiếng như vậy

Xem ra năm đó anh làm tổn thương cô không nhẹ, anh nên làm thế nào mới có thể bồi thường cho cô ? Vấn đề này anh nên suy nghĩ một chút !!!

Yến Từ nắm lấy thư từ chức vừa được in ra, bây giờ cho dù có thế nào, cô không thể tiếp tục ở lại Dạ Hoa nữa, chỉ có thể thất ước với Lưu Hâm Hoa

Đem thư từ chức cất vào trong phong thư, đang định bắt được Lưu Hâm Hoa phòng làm việc, Dương Tâm Khiết vẽ mặt sầu muộn đi tới.

“Chị Yến Từ, trưa nay ăn cơm cùng em được không ?”

“Được!” Yến Từ vốn muốn hẹn Lưu Hâm Hoa ăn cơm trưa, tiện thể nói luôn về việc nghỉ việc, chuyện này không thể tiếp tục kéo dài nữa

Trong phòng ăn, gương mặt Dương Tâm Khiết đầy tâm sự nặng nề, ngay cả cơm tuyệt ngư cũng không ăn bao nhiêu

“Sao vậy ?” Yến Từ giống như một người chị cả hoà ái , thân thiết hỏi.

“Chị Yến Từ, ở trong công ty em không hề có một người bạn tri tâm nào cả.” Gương mặt Dương Tâm Khiết vẫn lạnh lùng như cũ

“Chị biết, nhà thiết kế luôn cho người ta một cảm giác cao ngạo, vì vậy nghệ thuật gia luôn là những người cô độc.” Yến Từ cười cười.

Dương Tâm Khiết nở nụ cười.”Em không phải nghệ thuật gia gì cả, em chỉ là không thích ở chung cùng người lạ mà thôi .”

“Không phải là đơn thuần muốn tìm chị ăn trưa sao ?”

“Em có một số việc muốn tìm chị nói chuyện.”

Cảm giác mà Yến Từ cho Dương Tâm Khiết chính là cách xử sự thanh thoát, khôn khéo có khả năng phấn chấn tộc, Yến Từ lại có thêm tính nhẫn nại, rất có vị nữ nhân, rất thấu hiểu lòng người

Yến Từ không hề biết cách đả thương người khác, luôn luôn lắng nghe, cho nên Dương Tâm Khiết mới yên tâm mà kể những tâm sự của mình cho cô nghe

“Muốn tìm chị hàn huyên cái gì ? Là chuyện tình cảm sao ?” Không ngờ Yến Từ lại đoán trúng

“Em cảm thấy mình rất khổ nhiều, không hiểu sao em lại như vậy .”

“Không phải là phát hiện mình đã thích Đỗ phó tổng chứ ?” Dương Tâm Khiết lắc đầu không nói thêm gì, vào giờ khắc này, cô rút tâm sự vào góc dưới đáy lòng, quyết định sẽ nói rõ ràng cùng Đỗ Thiệu Ân

Bữa cơm này Dương Tâm Khiết không có nhiều lời, Yến Từ cũng không có hỏi nhiều, khi trở về công ty thì mọi người đã ở trong phòng họp đợi hai người

Yến Từ vốn đang muốn từ chức, lúc này vẫn phải kiên trì đi họp

Lần này tham dự hội nghị có Lưu Hâm Hoa, Đỗ Thiệu Ân, Dương Tâm Khiết cùng Yến Từ, đề tài thảo luận là quyền đại lý nhãn hiệu ở Zehder

Lúc trước Đỗ Thiệu Ân mang Dương Tâm Khiết đi công tác mười ngày, đó chỉ có thể gọi là trải đường, bây giờ lại đến Zehder một chuyến, Lưu Hâm Hoa cùng Đỗ Thiệu Ân đều quyết định, nhất định phải nhanh chóng đoạt lấy quyền đại lý

“Lần này cậu có muốn mang theo Tâm Khiết đi không?” Lưu Hâm Hoa hỏi.

Lần trước Dương Tâm Khiết vốn phản đối đi công tác cùng Đỗ Thiệu Ân, nhưng dưới sự khuyên can của Lưu Hâm Hoa, Zehder lại là nơi mơ ước của nhiều nữ sinh, cuối cùng Dương Tâm Khiết cũng đồng ý đến Zehder hưởng thụ mười ngày tốt đẹp

Mười ngày công tác đó Đỗ Thiệu Ân rất quân tử, hoàn toàn không có hành động gì quá đáng, chỉ có phong độ thân sĩ quan tâm thôi

“Không, mình muốn mang Yến Từ cùng đi.” Đỗ Thiệu Ân vừa nói ra, ba người còn lại lập tức tròn mắt
“Tại sao?” Lưu Hâm Hoa mở miệng hỏi.

“Mình nghĩ Yến Từ rất có mắt thẩm định thị trường, như vậy có thể phán đoán xem, trang sức của chúng ta có hợp với văn hoá thị trường ở Đài Loan hay có thể tạo thành trào lưu không”

Lưu Hâm Hoa gật đầu.”Cậu nói rất có lý, nhà thiết kế đôi khi chỉ chú trọng nguyên tác của mình, nhưng nếu có thể quan sát thị trường bằng nhiều góc độ thì mức độ thành công của chúng ta có thể tăng lên nhiều.”

“Vậy có ai đi theo nữa không ?” Yến Từ đưa ra nghi vấn, trong lòng đột nhiên thấy nổi da gà

“Yến Từ, chúng ta là công ty nhỏ, đi Zehder cũng hao tổn không ít, không thể gánh thêm chi phí của một người nữa, cho nên bình thường đều chỉ có 2 người đi thôi” Lưu Hâm Hoa giải thích.

“Vậy không thể chọn người khác sao ? Lưu Tổng cũng có thể đi cùng Đỗ phó tổng mà !” Vừa nghĩ đến chuyện phải ở chung cùng Đỗ Thiệu Ân, Yến Từ lại cảm thấy run sợ

“Hai người chúng tôi đều đi hết vậy công ty ai quản lý ?” Đỗ Thiệu Ân nhú mi hỏi .

“Nếu chị Yến Từ không muốn đi vậy để em đi đi .” Dương Tâm Khiết vội vả tỏ thái độ.

Lời nói của Dương Tâm Khiết cũng làm ba người còn lại mắt tròn mắt dẹt vì ngạc nhiên

“Tâm Khiết, không phải em rất bài xích Đỗ phó tổng sao ?” Lưu Hâm Hoa hứng thú mười phần hỏi.

“Đi công tác chẳng những có thể tham qua mà còn có thể tiếp thu thêm nhiều kiến thức nữa.” Dương Tâm Khiết có chút chột dạ, cô rất hối hận, đối với sự theo đuổi của Đỗ Thiệu Ân, cô luôn bày thái độ rất cao ngạo, dường như là một bí mật không có lối thoát vậy

Bây giờ Đỗ Thiệu Ân không để ý tới cô, cô đột nhiên lại nghĩ Đỗ Thiệu Ân kỳ thật rất tốt, trong lòng luôn luôn tiếc nuối, quả thật được yêu luôn là hạnh phúc nhất

Đôi con mắt thâm thúy của Đỗ Thiệu Ân híp lại.”Tâm Khiết, lần trước mang em đi công tác, hiển nhiên em không hứng thú lắm.”

Lúc đầu theo đuổi Dương Tâm Khiết đúng là bị khí chất lạnh lùng, cao ngạo của cô ta hấp dẫn, đó là một đối tượng chưa từng gặp, gợi lên dục vọng muốn chinh phục của anh ; bởi vì Dương Tâm Khiết từ chối anh, lại càng thêm kích thích tính tự ái của anh

Còn một trọng điểm nữa, một cô bé lạnh khốc như Dương Tâm Khiết, nhất định có thể hảo tự hảo tán

Nhưng từ khi Yến Từ xuất hiện, anh dần mất đi tính nhẫn nại với trò chơi này, Dương Tâm Khiết đối với anh mà nói, dường như đã mất đi hết cảm giác chinh phục

Bây giờ, anh đều toàn tâm toàn ý chú ý đến Yến Từ, cho dù là Yến Từ như thế nào cũng luôn có thể hấp dẫn ánh mắt anh

“Đỗ phó tổng, em không có, thật sự em rất cảm kích với sự săn sóc của anh.” Trong mắt Dương Tâm Khiết hiện lên sự mềm mại.

“Tâm Khiết, lần này anh cần phải đi công tác cùng Yến Từ ; lần sau nếu có cơ hội, anh sẽ mang em đi.” Đỗ Thiệu Ân nói

“Tôi ...” Yến Từ muốn nói điều gì đó, lại bị sự nhiệt tình của Lưu Hâm Hoa cắt đứt

“Yến Từ, anh đồng ý với cách nhìn của Thiệu Ân, em hãy cùng Thiệu Ân đi công tác đi.” Lưu Hâm Hoa mặc dù có ý theo đuổi Yến Từ, nhưng anh công tư rất rõ ràng, sẽ không ngăn cản Yến Từ và Đỗ Thiệu Ân cô nam quả nữ ở chung

“Thật xin lỗi, em thật sự không thể đi cùng Đỗ phó tổng.” Yến Từ quả quyết cự tuyệt.

Giọng điệu của Yến Từ làm Dương Tâm Khiết và Đỗ Thiệu Ân kinh ngạc, cuộc họp hôm nay ai cũng có hành động lạ lùng vậy

“Tại sao? Chẳng lẽ em sợ anh ?” Đỗ Thiệu Ân đánh ra phép khích tướng .

“Đỗ phó tổng, anh cần gì phải ép người như vậy ? Chẳng lẽ anh muốn tôi nghỉ việc mới vừa lòng sao ?” Tính tình tốt như Yến Từ nay cũng bị khơi dậy lửa giận

“Em nói anh ép em ? Hình như là em đang ép anh mới phải đó” Đỗ Thiệu Ân vốn vô tình vô tự, giờ phút này cũng xông lên lửa giận.

“Tôi ép anh ? !” Yến Từ đứng lên, vóc người mặc dù nhỏ nhắn nhưng khi hất cằm lên cũng rất có khí thế Đỗ Thiệu Ân cũng đứng lên, trực tiếp đi đến trước mặt cô.”Biết anh cần sự trợ giúp của em, em lại cố tình không chịu đi công tác, không phải là muốn ép anh cùng đường sao?”

Anh không thích nói chuyện, nhưng tài ăn nói luôn tốt hơn cô, cô chưa từng có thể nói thắng anh một lần, thậm chí phản bác nửa câu cũng không thể

“Thiệu Ân, cậu bớt tranh cãi một tí.” Lưu Hâm Hoa nhìn tia lửa giữa hai người, xông lên hoà giải

“Đỗ Thiệu Ân, chẳng lẽ anh muốn tôi nói hết những chuyện trước kia sao ? Tên tiểu nhân này, tôi muốn đưa ra đơn từ chức với Hâm Hoa!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Yến Từ nhếch lên, hoàn toàn mặc kệ lời ban nãy của Lưu Hâm Hoa, ngay cả từ “tiểu nhân” cô cũng nói ra

Đỗ Thiệu Ân không ngờ cũng có ngày cô phát giận với anh, trước kia chẳng phải nói gì cô sẽ nghe nấy sao ? “Tôi là tiểu nhân ? Được, vậy chúng ta cứ nói ra hết những chuyện trước kia đi, để Tâm Khiết và Hâm Hoa phân xử.” Anh cười đắc ý

Đây là chuyện anh cầu còn không được, như vậy anh có thể có lý do quang minh chính đại bắt cô về, mà Lưu Hâm Hoa cũng không dám có hành động gì với Yến Từ nữa

“Không được nói!” Yến Từ cắn môi dưới, cô cứ cho là anh sợ những chuyện cũ bị tiết lộ, như vậy anh không thể theo đuổi Dương Tâm Khiết nữa, nhưng sao bây giờ lại trở thành gây ông đập lưng ông ?

“Này ... Hai người ...” Lưu Hâm Hoa không khỏi buồn bực, hai người này rốt cuộc đang diễn tuồng gì vậy ?

“Chị Yến Từ, Đỗ phó tổng.” Dương Tâm Khiết cũng thấy điều gì đó khác thường

Đỗ Thiệu Ân bắt được nhược điểm của Yến Từ.”Nói cũng là em, không nói cũng là em, một mình em suy nghĩ đi, có đi công tác cùng anh không ?”

Yến Từ hít thật sâu, thở thật dài.”Anh đang uy hiếp tôi sao ?”

Đỗ Thiệu Ân nhẹ giọng, mềm mại với cô : “Đừng đợi thời khắc mấu chốt này mà đưa ra đơn nghỉ việc, nhân hiệu Tâm Khiết vừa mới bắt đầu, chuyện mẹ anh cũng cần em, Hâm Hoa cũng rất khâm phục sở trường của em, coi như anh van xin em, ở lại Dạ Hoa đi .”

Anh vừa đầm vừa xoa, bởi vì anh đã quá hiểu rõ cá tính dễ mềm lòng của cô .

Yến Từ cầm lấy giấy tờ trên bàn.”Hâm Hoa, em phải suy nghĩ cẩn thận lại, em về bàn làm việc trước đây.” Tâm cô loạn như ma, không cách nào tiếp tục họp được nữa

Thấy Yến Từ vội vã rời khỏi, Dương Tâm Khiết và Lưu Hâm Hoa đều nhìn về phía Đỗ Thiệu Ân, chờ sự giải thích của anh

Đỗ Thiệu Ân cười nói: “Đừng nhìn tôi, trước mắt tôi sẽ không nói gì cả.” Sau đó, anh cũng thu thập giấy tờ, chuẩn bị rời khỏi phòng họp

Nếu không phải thái độ của Yến Từ quá kiên quyết, anh cũng sẽ không uy hiếp cô, nhưng xem ra uy hiếp vẫn có kết quả tốt hơn

“Đỗ phó tổng...” Dương Tâm Khiết gọi Đỗ Thiệu Ân lại

Lưu Hàm Hoa thức thoir sờ sờ lỗ mũi, mang theo giấy tờ đi trước, bỏ lại Đỗ Thiệu Ân và Dương Tâm Khiết trong phòng họp.

7. Chương 7

“Tâm Khiết, có việc gì ?” Đỗ Thiệu Ân kéo cái ghế, ngồi xuống đối diện Dương Tâm Khiết, ở giữa là chiếc bàn họp

Thấy Đỗ Thiệu Ân cố tình tạo ra khoảng cách, suy đoán trong lòng Dương Tâm Khiết càng thêm chắc chắn.”Anh ... anh ...” Cô phun ra nuốt vào.

“Có việc gì cứ nói, dù sao ở đây cũng không có người khác .”

Cô lắc lắc mái tóc xinh đẹp.”Có phải anh không còn ý định theo đuổi em không ?” Cô cũng coi như là nhân loại mới, về chuyện tình cảm tốt nhất là cứ thẳng thắn

“Ừ, không sai.” Đỗ Thiệu Ân sáng khoái nhận.

“Anh buông tha cho em?” Dương Tâm Khiết rất khó tưởng tượng, trong quan niệm của cô, thích một người là toàn tâm toàn ý, anh ta mới theo đuổi cô có 2 tháng mà thôi, có phải hơi nhanh không ?

“Em không thích anh, anh tội gì phải làm chuyện cạn tàu ráo máng như vậy.” Đây là nguyên tắc của anh .

Trong mắt Dương Tâm Khiết hiện lên tia kinh ngạc không thể tưởng được. “Nếu bây giờ em nói thích anh, vậy anh có tiếp tục theo đuổi em không ?”

Anh hiểu Dương Tâm Khiết đã tâm động với anh, mấy ngày nay, cô thường xuyên nhìn anh, anh thấy cô chờ đợi, nếu không có Yến Từ, anh sẽ đồng ý để hai bên gặp nhau thử ; nhưng may là anh chưa có gì với Dương Tâm Khiết, nếu không mọi chuyện chắc chắn sẽ phức tạp hơn

“Anh sẽ không trả lời những vấn đề mang tính giả thiết như thế này, nếu đây là cách em làm giả vờ để thử tình cảm của anh thì thật xin lỗi, anh không có kiên nhẫn này.” Anh không muốn giải thích nhiều, mọi người đều là đồng nghiệp, anh không muốn khi gặp nhau thì lại thấy khó xử

“Em không có, khi đó em thật sự đã có người thích trong lòng, cho nên mới không thể động lòng với anh .”

“Cho nên thì sao ? Em thật sự thích anh ?” Đỗ Thiệu Ân không có vui sướng gì, ngược lại lại càng thấy nghiêm túc hơn

“Có lẽ vậy!” Cô dùng lạnh lùng để che giấu hoảng hốt không biết đến từ đâu

“Chúng ta xê xích đến mười tuổi, em không thấy anh già sao ?”

“Có lẽ em thích những người đàn ông thành thực hơn.” Cô trả lời rất không xác định.

“Thật xin lỗi, anh không muốn chơi trò chơi truy đuổi này nữa.” Anh hơi hột cự tuyệt.

“Cho nên lần này anh không mang em đi công tác là vì em không chịu sự theo đuổi của anh ?” Cô chuyển đề tài, trong giọng nói có ý tức giận

“Đây là hai việc khác nhau, anh luôn công tư rõ ràng, anh sẽ không vì theo đuổi mà dẫn em đi công tác, lại càng không sử dụng những thủ đoạn này, em đừng xem thường mình như thế .”

“Thật xin lỗi, em rất nóng lòng, anh nói không sai, muốn đại lý một nhãn hiệu, trừ cảm giác của nhà thiết kế ra còn cần mắt nhìn thị trường.” Biết rõ Đỗ Thiệu Ân chưa từng lấy công việc để uy hiếp tình cảm, nhưng trong lòng Dương Tâm Khiết vẫn thấy không ổn

“Em tán thành là được rồi, anh hy vọng chúng ta có thể cùng cố gắng, cùng hưởng thành quả với nhãn hiệu Tâm Khiết.” Anh đứng lên, định rời đi.

Nhìn Đỗ Thiệu Ân muốn bỏ đi, Dương Tâm Khiết vội hỏi: “Đỗ phó tổng, chuyện của anh và chị Yến Từ ...”

“Tâm Khiết, nếu đã là chuyện giữ anh và Yến Từ thì anh không thể nói cho em biết, trừ khi Yến Từ đồng ý.” Anh cầm lấy một đồng tài liệu đi ra khỏi phòng họp

Anh ấy vì Yến Từ mà buông tha cho cô sao ? Trong lòng Dương Tâm Khiết bỗng dâng lên một nỗi u sầu, có phải cô thật sự đã bỏ sót một người đàn ông tốt như Đỗ Thiệu Ân ?

Mười giờ đêm, Yến Từ vừa tắm sạch sẽ xong, mái tóc dài ướt nhẹ, chuông cửa lại vang lên

Nhìn qua cửa mắt, sao lại là anh ta ?

Cô mở cửa ra, cách một tấm cửa sắt.”Sao anh lại đến đây ?”

“Không có ý mời anh vào sao ?” Lời nói Đỗ Thiệu Ân có chút gấp gáp

“Có chuyện gì?” Nếu mở cửa ra, cô tin chắc toàn bộ nguy trang của mình sẽ biến thành công cốc

“Em có cần phải nói chuyện với anh vậy không ?” Giọng điệu của anh như vừa ăn phải thuốc nổ vậy

“Sao anh lên đây được?” Trong chung cư có bảo vệ, còn phải quét thẻ mới có thể lên lầu

“Anh nói với bảo vệ anh là bạn trai em, không có quét thẻ, chạy lên mười bốn tầng lầu được chưa ?” Hẳn gầy gầy bị : được mồ hôi thấm ướt Lưu Hải.

Cuối cùng cô cũng mở cửa ra, đưa anh vào trong nhà, để anh ngồi xuống ghế sofa, sau đó cô chạy vào phòng bếp lấy một ly nước ra cho anh, còn mình thì ngồi trên ghế cạnh TV

“Em nhất định phải cách xa anh vậy sao ?” Anh không hài lòng đứng lên, ngồi xuống cạnh cô

“Anh !” Cô nhảy dựng lên.”Rốt cuộc anh muốn làm gì?”

Anh bắt lấy cổ tay cô rồi kéo cô xuống dưới, khiến cô trở về ngồi cạnh anh.”Đừng có mỗi lần nhìn thấy anh thì biến thành con nhím.”

“Tôi muốn đi sấy tóc.” Cô tùy tiện tìm cớ.

“Có muốn anh giúp không ?”

“Không cần.” Cô liếc anh một cái, sau đó đi vào phòng tắm

Tiếng máy sấy rung động ầm ầm, làm cho đầu cô rối thành một nùi, sau khi chỉnh tóc cho chỉnh tề xong, cô mới ra khỏi phòng tắm

“Em để tóc xuống vẫn đẹp hơn.” Anh híp mắt lại, lời nói mang theo chút tán tỉnh, mắt anh vẫn nhìn chăm chăm vào cô, giống như đang nhớ lại năm đó hai người ở chung

Ánh mắt anh nhìn cô rất nóng bỏng, làm cô không tự nhiên chút nào, cô vô thức gẩy tóc xuống cạnh tai, sau đó ngồi xuống giường

“Anh có chuyện gì không?” Cô ngồi nghiêm chỉnh, ngay cả hô hấp cũng thấy khốn quẩn

Anh đứng lên, không để ý đến sắc mặt cô mà ngồi xuống cạnh cô.”Em sợ anh ?”

“Anh đừng như vậy!” Cô muốn đứng lên nhưng tay anh đã kịp thời chế trụ hông cô, hại cô không cách nào di chuyển được .

“Em đang sợ, sợ lại yêu anh lần nữa sao ? Vậy thì em cần bản chưa từng quên anh ?”

“Tôi thật không hiểu, anh muốn làm gì vậy ? Chơi đùa với tôi làm anh thấy vui lắm sao ?” Cô tức giận, lại càng giận mình hơn

Rõ ràng không muốn bị anh làm ảnh hưởng, nhưng hết lần này đến lần khác, chỉ cần bị anh chạm vào, cô lại không cách nào điều khiển được ý niệm thích anh trong đầu

“Anh không có trêu em, anh thật tâm muốn theo đuổi em, anh đã mất em một lần, anh không thể tiếp tục mất em lần nữa.” Hơi thở của anh mẫn cảm trêu đùa bên tai cô, cô không còn chỗ nào khác để trốn, không còn cách nào hơn là nắm chặt quả đấm trên đùi

“Anh là người theo chủ nghĩa độc thân, còn tôi nhất định phải kết hôn; chúng ta là hai đường thẳng song song, không thể giao nhau, anh cần gì cứ hành động mập mờ như thế, như vậy sẽ làm người ta hiểu lầm!” Cô rất giận, không nói ra, cô sợ mình sẽ không còn cơ hội để nói nữa

“Bóng ma của mẹ anh thủy chung luôn bao phủ trong lòng anh, anh không dám kết hôn, anh sợ sẽ gặp phải một cô gái như mẹ anh, đó là bóng ma từ nhỏ đến lớn.” Hôm nay anh muốn nói cho rõ ràng cùng cô, qua mấy ngày nay, mối quan hệ không rõ ràng cùng cô, vừa thấy Lưu Hâm Hoa khai triển hành động theo cô, anh liền không nhịn được nữa

Hơn nữa, cô thay đổi lại càng hấp dẫn anh, thời gian đi qua làm cho cô trưởng thành, cô không còn là cô gái nhất gan không tự tin nữa, cô tài trí, cô chuyên nghiệp, từng phong thái của cô đều hấp dẫn ánh mắt anh

Anh không bao giờ dây dưa với bạn gái cũ, nhưng lần này, Yến Từ cô lại làm anh đá trứng thiết bản

Nghe anh nói như vậy, cô mới từ từ từ chối lại xao động trong lòng.”Không phải người nào cũng giống mẹ anh, anh nên có lòng tin với mình”

“Ba anh là giáo viên, ông ấy là một người đàn ông ưu tú, em có tin lúc trước, mẹ anh cũng là giáo viên không? Trước khi gả cho ba anh, bà ta cũng ôn nhu động lòng người như vậy.” Anh vừa nói, bàn tay to vừa xấu xa vuốt ve lưng cô.

Nét mặt của cô rất kinh ngạc, không ngờ Giản Huệ Linh cũng từng là tấm gương mà người khác noi theo.”Nam nữ gặp gỡ, cho dù là đối với đàn ông hay đàn bà mà nói, cũng là một vấn đề lớn”

“Trước đó, anh nghĩ anh vẫn chưa hiểu rõ em nhưng chúng ta đều đã trưởng thành, anh hiểu tầm quan trọng của em đối với anh thế nào.” Bàn tay to của anh chạm tới cổ cô, rồi chạm tới xương quai xanh của cô

“Cho nên?” Cô đã không còn giấy dựa nữa, thật ra cô rất thích cảm xúc được anh vuốt ve này.

“Yến Từ, chúng ta chung một chỗ đi!” Môi anh chậm rãi đến gần môi cô

Cô bị những lời thì thào nhỏ nhẹ của anh đầu độc, thân thể của cô giống như không còn là của cô nữa, đã lâu lắm rồi, gần như 1 thế kỷ vậy, thân thể cô thêm khát anh vô cùng, đó là nguyên nhân mà cô không thể mở lòng với những người đàn ông khác

Anh dùng đầu lưỡi phác thảo hình dáng môi cô, giống như đang thưởng thức một ly trái cây ngọt lịm, không nỡ ăn, cho nên cứ từ từ liếm mãi

Giống như bị một con kiến xông vào tim, tứ chi của cô dường như vô lực, xúc cảm trên môi thật ôn nhu, không có bá đạo, không có bắt buộc, làm cô không thể nào mà chống lại

“Yến Từ... Anh thật sự yêu em ...”

Giọng nói mê người kia như cây kiếm đâm thẳng vào giấc mộng của cô, cô chậm rãi đẩy anh ra, nét mặt đầy vẻ thống khổ

“Sao vậy?” Anh tỉ mỉ che chở cho cô

“Tôi không thể tiếp tục yêu anh nữa, anh đừng tìm đến tôi nữa, không có bắt đầu cũng chưa có kết thúc, cuộc sống của tôi rất tốt, tôi không muốn yêu anh nữa, yêu rất dễ dàng, nhưng mất đi rất đau khổ.” Nếu lại chia tay cùng anh lần nữa, cô nhất định sẽ rất đau khổ.

Anh ôm cô vào lòng, hôn lên trán cô như an ủi cô.”Đều là anh không tốt, anh nhất định sẽ dùng thành ý lớn nhất để dẫn động em, cho đến khi em lần nữa chấp nhận anh mà thôi”

“Tôi có thể chấp nhận anh không quan trọng, quan trọng là ..., anh có thể vượt qua được tâm ma của mình không.” Cô không muốn dấu diếm suy nghĩ yêu thương của mình nữa, đó thủy chung luôn làm cô đau khổ

“Tâm ma của anh cần có em để giúp anh vượt qua nó” Anh hơi dùng lực một chút, đè cô xuống giường, sau đó nằm lên người cô

“Thiệu Ân...”

Anh cúi đầu, lại dò tìm môi cô lần nữa

Dục hoả của anh mặc dù đã bốc lên cao rồi, nhưng chỉ cần cô có bất kỳ hành động từ chối nào, anh cũng sẽ không ép buộc anh

Đó là sự giao chiến giữa lý trí và niềm vui, rõ ràng là không được, nhưng cô lại thích hưởng thụ sự ôn nhu của anh, tất cả phòng bị của cô chỉ vì một nụ hôn của anh mà bị phá huỷ toàn bộ

Anh lật vạt áo T-shirt lên, vuốt ve bờ gồng đảo của cô

“Ừm...” Một cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ chạm đến, làm cô không khống chế được mình, rên rỉ nỉ non

“Anh sẽ hảo hảo yêu em.” Lời nói nhu tình nhỏ nhẹ, nhưng lại bộc lộ hết suy nghĩ yêu thương

Tối nay, cô hoàn toàn buông dao đầu hàng, đầu hàng trong gió lốc ôn nhu của anh

Ngày cuối thu thoải mái, mặt trời lặn, bầu trời chiếu rọi những sắc màu vàng cam, gió nhẹ thổi nhẹ, thoải mái làm người ta cũng thoải mái theo

Trong một công viên nho nhỏ, Yến Từ đẩy xe em bé, đứa bé bên trong không ngừng xao động, sau đó thì ngủ thiếp đi

Lưu Hâm Hoa đi cạnh Yến Từ, hình ảnh tựa như những đôi cha mẹ trong công viên này, làm người ta không khỏi hâm mộ

Lợi dụng ngày nghỉ cuối tuần, Lưu Hâm Hoa kiên trì nhất định hẹn Yến Từ đi ra tản tản bộ, vừa lúc Yến Từ đang vì chuyện công việc mà không thể trở về thăm con gái, cho nên Yến mẫu kêu Yến cha lái xe lên Đài Bắc, để mẹ con hai người gặp nhau một chút .

“Thật không ngờ em chẳng những là một người mẹ mà còn là người mẹ tốt.” Lưu Hâm Hoa ngồi xuống ghé đá cạnh Yến Từ

Yến Từ cẩn thận đắp chăn cho con gái, để tránh bị lạnh.” Mỗi người phụ nữ đều có thể làm một người mẹ tốt.” Về mặt cô từ ái nói

“Yến Từ, anh vẫn muốn hỏi em, chuyện giữa em và Đỗ Thiệu Ân rốt cuộc là thế nào ?” Lưu Hâm Hoa nhàn nhạt hỏi, vấn đề này để trong lòng suốt hai ngày qua, nhưng dù thế nào cũng không thể tìm được đáp án

“Anh và Thiệu Ân là bạn tốt, anh ấy không nói cho anh biết sao?” Cô vừa đắp chăn cho con xong, liền đứng dậy

“Cậu ấy không chịu nói, cậu ấy bảo trừ phi em nói trước”

Xem ra Đỗ Thiệu Ân không có nói ra, tối qua ân ái đủ loại làm cô vừa nghĩ đến đã đỏ mặt

May là sáng nay anh ta phải về công ty để xử lý công việc, nếu không trễ một chút gặp phải ba mẹ cô thì nhất định cục diện sẽ trở nên rất khó xử

“Hâm Hoa, em thật sự không thể đi công tác cùng Đỗ phó tổng, em thật sự xin lỗi.” Mặc dù đã có quan hệ thân mật nhưng Yến Từ vẫn thấy không thoải mái lắm

“Tại sao?” Theo trực giác, Lưu Hâm Hoa đã đoán được quan hệ của bọn họ đến trình độ nào

“Em và Thiệu Ân từng là đồng nghiệp hai năm.” Cô thừa nhận mọi chuyện

“Sao anh không biết chứ ? Hai người đúng là biết giữ bí mật.” Lưu Hâm Hoa lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cho nên giữa em và anh ấy có chút qua lại.” Cô không dám để Lưu Hâm Hoa biết, đối tượng ở chung với cô là Đỗ Thiệu Ân

“Đụng chạm gì ? Chẳng lẽ đây là nguyên nhân mà Thiệu Ân đối xử với em khác với mọi người sao ?” Lưu Hâm Hoa giống như nói giỡn, nhấn mạnh 4 chữ “khác với mọi người”

Yến Từ cười, như một đoá hoa đang chờ đợi một cơn gió.”Không sai, lúc đầu khi em đến công ty, anh ta thật sự không tốt với em, làm em suýt nữa bỏ chạy lấy người rồi”

“Thiệu Ân không phải loại người công tư bất phân, em và cậu ấy rốt cuộc đã đụng chạm cái gì ?” Anh nghĩ đầu nghĩ

Yến Từ lắc đầu, ánh mắt sâu xa mà hoảng hốt.”Cũng đã qua rồi .”

“Nếu như đã qua rồi thì tại sao em không thể làm việc cùng Thiệu Ân?” Về mặt anh nghi ngờ cộng thêm mập mờ.”Có phải Thiệu Ân cũng từng theo đuổi em hay không ?”

“Hâm Hoa, đừng đoán nữa, anh ta làm sao mà theo đuổi em được?” Ánh mắt của cô dao động, càng giải thích lại càng tối đen

Cô không tính là nói dối, năm đó là cô chủ động tỏ tình, Đỗ Thiệu Ân ngay cả đuổi cũng chưa từng theo đuổi cô

“Vậy sao em lại đỏ mặt như vậy?” Lưu Hâm Hoa giấu cợt nhìn gương mặt cô

“Có sao?” Cô dùng hai tay che hai gò má lại.”Dù sao em cũng không muốn đi, anh giúp em đi .”

“Yến Từ, em không nói với anh nguyên nhân thật sự, anh làm sao mà giúp em ? Huống chi công ty không còn ai có thể đi công tác cùng cậu ấy nữa”

“Vậy để em cho người đi cùng anh ta.” Dưới cô có ba trợ thủ đắc lực, nhất định sẽ đồng ý với chuyến công tác này .

“Vốn anh còn nghĩ, chuyện mập mờ giữa em và Thiệu Ân là ảo giác của anh thôi, không ngờ em và anh ta thật sự có chuyện gì.” Anh lớn mật suy đoán.

Yến Từ đứng dậy từ ghế đá.”Cái gì chứ ? Sao anh lại nói khó nghe như vậy !” Cô tuyệt đối không thể để Lưu Hâm Hoa biết, Đỗ Thiệu Ân là cha ruột của con cô

Lưu Hâm Hoa cũng lập tức đứng lên.”Em tức giận sao ?”

“Không có tức giận, em chỉ là có hẹn cùng mẹ của anh ta thôi.” Cô đã cho Giản Huệ Linh một danh thiếp, hứa sẽ giúp bà ta

Chuyện giữa Đỗ Thiệu Ân và Giản Huệ Linh, Lưu Hâm Hoa cũng đã biết sự thật.”Thiệu Ân thật sự rất đáng thương, có người mẹ như thế này”

Yến Từ đẩy xe em bé, vừa đi vừa nói chuyện : “Thiệu Ân và mẹ anh ta là thủy hỏa bất dung, không thể nào mà có thể nói chuyện được, nể tình trước kia, em mới giúp anh ta thôi”

“Yến Từ, em đúng là mâu thuẫn!” Lưu Hâm Hoa dừng bước lại, hai tay khoanh ngực nhìn cô

Yến Từ cũng dừng bước lại, chờ Lưu Hâm Hoa nói tiếp .

“Không phải em không chịu đi công tác cùng Thiệu Ân sao, nhưng lại đồng ý ra mặt giúp mẹ anh ta ?” Lưu Hâm Hoa cười tít mắt hỏi ngược lại, gương mặt hững hờ .

Lời của Lưu Hâm Hoa làm Yến Từ kinh ngạc.”Em... Ai...”

Yến Từ chỉ có thể thở dài một tiếng, sắc mặt quần bách.”Đại khái là ta quá gà mẹ đi !”

Lưu Hâm Hoa lại không cho là như vậy, tập hợp lại nhiều manh mối, chỉ cần tinh mắt nhất định có thể đoán được 7,8 phần

8. Chương 8

Yến Từ hẹn Giản Huệ Linh một nhà hàng không xa công viên lắm, Lưu Hâm Hoa đương nhiên trở thành người tiếp khách.

Mặc dù Yến Từ cảm thấy không nên lôi thêm Lưu Hâm Hoa vào, nhưng nể tình Lưu Hâm Hoa có ý tốt cùng anh ta là bạn tốt của Đỗ Thiệu Ân, cô không cách nào từ chối được

Giản Huệ Linh hôm nay đã trở lại vẻ trang điểm như ngày nào, trang phục rực rỡ, ngay cả đầu tóc cũng đã đến thẩm mỹ viện sửa soạn, vẻ lôi thôi lúc trước có lẽ chỉ vì muốn tranh thủ sự đồng tình của Đỗ Thiệu Ân mà thôi

Yến Từ xin Giản Huệ Linh ăn cơm, trong bữa tiệc đều là để Lưu Hâm Hoa cùng Giản Huệ Linh nói việc nhà, cô vội vã cho con gái uống sữa, uống xong rồi lại phải ăn cháo

Cô lấy bát cháo cùng cái thìa ra

“Yến tiểu thư, cô mang con gái ra thì làm sao mà nói chuyện?” Đứa bé này quá ồn ào làm Giản Huệ Linh không chịu được

“Bác gái, thật xin lỗi, một tuần con mới gặp Oa Oa một lần, cho nên con đành mang nó theo.” Yến Từ nghĩ thầm, Giản Huệ Linh máu lạnh đến nỗi không có tình mẫu tử, bây giờ ngay cả cháu nội mình cũng thấy phiền

“Mẹ, man man ...” Oa Oa nhìn chén cháo, nhịn không được khoa chân múa tay ầm ĩ, ý muốn ăn cơm

Đứa bé này chỉ mới một tuổi rưỡi, đây là cái tuổi không an phận nhất, nhưng lại là cái tuổi hoạt bát, hiếu động nhất

“Oa Oa ngoan, мам một cái.” Yến Từ đưa muỗng vào miệng con gái .

“Yến tiểu thư, chúng ta mau nói chuyện chính sự...”

“Bác gái, đừng vội ~~ đợi Yến Từ cho Oa Oa ăn cơm xong rồi hãy nói, bây giờ để con và bác nói chuyện đi !” Lưu Hâm Hoa cười tí mắt nói.

“Được rồi! Cậu nói cậu là Tổng giám đốc, Thiệu Ân là Phó tổng vậy cậu có tiền không ?” Giản Huệ Linh thấy tiền sáng mắt hỏi.

“Con nào có tiền! Con và Thiệu Ân mở công ty đều là mượn từ ngân hàng.” Lời này nửa thật nửa giả, Lưu Hâm Hoa được cha giúp đỡ không ít, nhưng cũng vì muốn khuếch trương công ty nên bọn họ cũng mượn ngân hàng không ít

Giản Huệ Linh liếc mắt nhìn Yến Từ, lại nhìn em bé ngồi trong xe đẩy, trong đầu tính toán một chút rồi tiếp tục ăn

Đợi Oa Oa ăn xong, lại không chịu ngồi yên trong xe, làm nũng với mẹ.”Mẹ, ôm Oa Oa một cái, ôm Oa Oa một cái..”

Nhưng Yến Từ lại chưa ăn cơm .”Oa Oa ngoan, mẹ chưa ăn cơm!”

“Ôm một cái, ôm một cái!” Hai tay Oa Oa mở ra thật to, hai chân giãy đành đạch

Lưu Hâm Hoa thấy thế vội vàng nói: “Oa Oa, để bác ôm đi, ẹ ăn cơm được không ?”

Lưu Hâm Hoa định ôm lấy Oa Oa, không ngờ Oa Oa lại không nể tình .”Không muốn không muốn!”

“Để tôi ôm cho, đàn ông như cậu làm sao mà biết ôm con nít chứ” Giản Huệ Linh ôm lấy Oa Oa

“Bác gái, cảm ơn bác.” Yến Từ thấy được hình ảnh này, khóe môi bật cười, bà nội ôm cháu gái, cũng đâu phải chuyện kinh thiên động địa lắm

Oa Oa cười, hai tay đùa với mái tóc của Giản Huệ Linh, hiển nhiên, Oa Oa rất thích bà ta

“Không cần khách khí, cô mau ăn đi, tôi đưa nó đi dạo một chút, con nít đúng là không chịu ngồi yên mà.”
Giản Huệ Linh vừa nói, vừa ôm Oa Oa vào trong ngực đi ra ngoài

“Oa Oa phải ngoan, không được làm phiền bà đó !” Yến Từ không ngăn cản Giản Huệ Linh lại, máu mủ
tình thâm mà !

Oa Oa không hiểu gì nhưng vẫn gật đầu, tiếp tục đùa giỡn sợi tóc trong tay

“Yến Từ, tốt như vậy sao?” Lưu Hâm Hoa nhìn Giản Huệ Linh nhiệt tình, cảm giác không ổn

“Không sao, bà ấy là mẹ của Thiệu Ân, chắc không có gì đâu.” Cô yên tâm nuốt miếng thịt bò vào miệng,
từ từ hưởng thụ mỹ vị

Ba phút sau, Lưu Hâm Hoa vẫn không yên lòng.”Để anh đi ra xem, em từ từ ăn đi”

“Hâm Hoa, cảm ơn anh” Yến Từ gật đầu

Hai phút sau , Lưu Hâm Hoa vội vã chạy về.”Yến Từ, không thấy bác gái !”

“A...” Cây xiên trong tay Yến Từ lập tức rơi xuống đất

“Em mau gọi điện thoại cho bà ta đi.” Lưu Hâm Hoa thúc giục.

Trong lòng cô bắt đầu thấy bất an, lấy điện thoại trong túi ra, nhanh chóng gọi cho Giản Huệ Linh

Điện thoại vang lên, cũng nhận được.”Bác gái, bác đang ở đâu?”

“Yến tiểu thư, tôi đang ngồi trên xe taxi rời khỏi nhà hàng.” Tiếng nói của Giản Huệ Linh rất lạnh lùng,
trong điện thoại vẫn còn nghe được tiếng “A..A” của Oa Oa

“Bác gái, sao bác lại rời khỏi ?” Yến Từ quỳnh lên, cả người cũng đứng lên.

“Thật xin lỗi, tôi không còn cách nào khác, nếu cô đưa ba trăm vạn cho tôi, tôi nhất định sẽ trả Oa Oa lại
cho cô.” Giản Huệ Linh chậm rãi nói, không hề có do dự khủng hoảng

“Ba trăm vạn? Bác gái, bác không thể làm vậy, con không có tiền.” Yến Từ rống lên.

Lưu Hâm Hoa thấy cục diện kỳ lạ, vỗ vỗ vai Yến Từ.”Bình tĩnh, hỏi bà ta đang ở đâu?”

“Cô đừng nên báo cảnh sát, dù sao thì tôi cũng chỉ có đường chết, nếu cô giao tiền cho tôi, tôi nhất định sẽ
trả Oa Oa cho cô”

Yến Từ hít một hơi thật sâu, nước mắt không dám rơi khỏi hốc mắt.”Bác gái, bác đang ở đâu ? Con làm
sao mà đưa tiền cho bác ?”

“Tôi sẽ gọi lại, nhớ rõ đừng nên báo cảnh sát, nếu không tôi sẽ mang Oa Oa chết cùng!” Giản Huệ Linh uy
hiếp xong trực tiếp tắt điện thoại

“Này .. Này ...” Yến Từ gào thét, muốn tiếp tục gọi nhưng điện thoại đã bị Lưu Hâm Hoa lấy đi

“Yến Từ, em bình tĩnh lại đi, bà ta nói thế nào ?”

“Bà ta nói muốn ba trăm vạn, sau đó mới trả Oa Oa cho em, bà ta nói sẽ gọi lại.” Yến Từ sợ ngây người,
không chỉ thần sắc hết hoảng mà cả người cũng run rẩy không ngừng

“Nơi này không phải để nói chuyện, chúng ta đi .”

Mọi người đang nhìn chằm chằm bọn họ, Lưu Hâm Hoa không còn cách nào hơn là nhanh chóng trả tiền,
sau đó một tay kéo Yến Từ, một tay kéo xe em bé trở về bãi đậu xe

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Oa Oa của em, sao bà ta lại có thể làm vậy ? Sao em lại có thể tin bà
ta chứ ? !” Yến Từ kêu la, dưới chân không ngừng chạy

“Yến Từ, em bình tĩnh lại đi, để anh gọi cho Thiệu Ân, có lẽ cậu ấy biết mẹ cậu ấy đang ở đâu.” Anh nhanh
chóng đưa Yến Từ và xe em bé vào xe mình, sau đó gọi điện thoại cho Đỗ Thiệu Ân

Mà Đỗ Thiệu Ân vừa trở về nhà, quần áo còn chưa thay đã tiếp thu liên tiếp những tin tức không thể nào tin nổi

Cũng chỉ vì một cuộc điện thoại của Lưu Hâm Hoa !

Đỗ Thiệu Ân ngồi sững sờ trên ghế sofa, cẩn thận lặp lại những nội dung ban nãy Lưu Hâm Hoa nói –

Yến Từ có một con gái tên là Oa Oa, một tuổi rưỡi ; mà mười phút trước đã bị mẹ anh bắt đi, uy hiếp đòi ba trăm vạn –

Yến Từ sao lại có con gái ?

Hâm Hoa sao lại ở chung với Yến Từ?

Còn người mẹ không có chút tình thương của anh, sao lại bắt đi con gái của Yến Từ ?

Anh còn chưa kịp hỏi thì Lưu Hâm Hoa đã tắt máy, bảo sẽ nhanh chóng đến chỗ anh, kêu anh mau gọi điện cho bà ta

Mấy nghi vấn này tóm lại chỉ để nói lên một sự thật, đó là bà mẹ chết tiệt của anh đã bắt con gái người ta, đây là tội bắt cóc uy hiếp tài sản, nặng nhất có thể xử tử hình

Anh cầm lấy điện thoại di động, đây là lần đầu tiên sau một năm, anh chủ động gọi điện thoại cho bà ta.

“Thiệu Ân...” Giản Huệ Linh bên đầu dây bên kia lộ ra vẻ kinh ngạc

“Thả đứa bé ra, tôi sẽ không báo cảnh sát, một khi tôi đã báo thì bà cảm chắc phải ngồi tù rồi.” Đỗ Thiệu Ân lạnh lùng lên án.

“Thiệu Ân, mẹ chỉ bắt đắc dĩ thôi, ai bảo con không ẹ tiền.” Nói thì bắt đắc dĩ nhưng giọng nói Giản Huệ Linh cứ như không có gì cả

“Mẹ... Con muốn mẹ...”

Đỗ Thiệu Ân rõ ràng nghe thấy tiếng khóc của đứa bé, làm cả lực phủ ngũ tạng của anh chấn động, lúc này anh mới cảm nhận được, cảm giác khi con mình bị bắt cóc.”Bà đang ở đâu ? Tôi lập tức viết chi phiếu cho bà .”

Anh rất tỉnh táo, không gào to rống lớn gì, nhưng giọng nói càng lúc càng lạnh như băng

“Mẹ không muốn chi phiếu, mẹ muốn tiền mặt.” Giản Huệ Linh kêu.

“Hôm nay là Thứ bảy, ngân hàng không có mở cửa, tôi không thể đưa cho bà nhiều tiền mặt như vậy.”

“Vậy thì thứ Hai, Oa Oa tạm thời để mẹ chăm sóc, con cứ bảo Yến Từ yên tâm , mẹ sẽ không làm gì nó !”

“Tôi bảo đảm không báo cảnh sát, cũng sẽ trả tiền cho bà, bà ...” Đỗ Thiệu Ân vừa nói đến một nửa thì đầu dây bên kia đã tắt

Đỗ Thiệu Ân nghiêng răng nghiêng lợi, đêm qua anh mới cùng Yến Từ triền miên, hôm nay cô đã có con gái rồi sao ?

Con gái ? !

Vừa rồi Lưu Hâm Hoa nói thế nào ? Anh nhất thời kinh hoảng nên không suy ngẫm kỹ, bây giờ nhớ lại mới bắt đầu giật mình

Yến Từ có con gái một tuổi rưỡi, nếu cẩn thận suy tính thời gian thì chẳng phải lúc rời khỏi anh, cô đã có thai rồi sao?

Vậy đứa bé bị mẹ anh bắt đi chẳng phải con anh sao ? Chuyện hoang đường như vậy mà anh cũng gặp được ...

Người này dám mang con của anh rời khỏi anh, còn dám đi gặp gỡ người đàn ông khác, anh tuyệt đối sẽ không tha thứ cho cô !!!

Thời gian chờ đợi thật là dài, vất vả lắm mới thấy Yến Từ và Lưu Hâm Hoa đến, Đỗ Thiệu Ân còn chưa mở miệng chất vấn, Yến Từ đã nhào vào lòng anh mà nức nở

“Thiệu Ân... Mẹ của anh ... Sao bà ta có thể làm vậy? ! Bà ta ôm Oa Oa đi rồi, nếu Oa Oa không thấy tôi nhất định sẽ bị dọa .” Yến Từ nghẹn ngào nói.

Mới nửa giờ ngắn ngủn, cặp mắt của cô đầy máu đỏ, nét mặt tiêu tụy, cô rất muốn bình tĩnh nhưng lại không bình tĩnh nổi

Đỗ Thiệu Ân kéo cô ngồi xuống ghế sofa.”Yến Từ, em ngồi xuống, bình tĩnh lại, em nói cho anh biết đi, Oa Oa có phải con anh không ?”

Lưu Hâm Hoa vừa nghe thấy Đỗ Thiệu Ân hỏi, cả khuôn mặt như bị sét đánh

Giấu không được nữa, Yến Từ chỉ có thể gật đầu.”Oa Oa là con gái của anh, anh gọi ẹ anh đi, bảo bà ta đừng có làm tổn thương Oa Oa”

“Yến, Từ!” Anh rất giận.”Em lên sinh con gái mà không báo cho anh biết ?”

“Tôi...” Yến Từ đáng thương lắc đầu, một câu cũng không nói ra miệng

“Em vốn định cả đời cũng không nói cho anh biết là để trả thù anh sao?”

Thấy Đỗ Thiệu Ân lớn tiếng, Yến Từ chỉ có thể rụt vai lại, cô hoàn toàn trở về là cô gái nhát gan năm đó

Nãy giờ vẫn chỉ có Lưu Hâm Hoa là trấn tĩnh nhất : “Thiệu Ân, bây giờ không phải lúc tính nợ cũ, quan trọng nhất là cứu Oa Oa ra trước”

Đỗ Thiệu Ân thở ra hít vào, hít vào lại thở ra, có người nào bi thảm như anh không ? Khi biết mình có con gái, còn chưa kịp gặp mặt thì lại biết mẹ ruột mình đã bắt con gái mình đi ?

Đây là trừng phạt của ông trời với anh sao ?

Trừng phạt anh năm đó không muốn kết hôn cùng Yến Từ sao ?

Hai tay anh vuốt vuốt huyết Thái Dương.”Hâm Hoa, có thể nói ình biết mọi chuyện xảy ra thế nào không ?”

“Yến Từ vì giúp bác gái giải quyết nợ nần mà hẹn bác gái ra ngoài ăn, không ngờ bác gái nói muốn ôm Oa Oa, nói đi ra nhà hàng một cái, kết quả một đi không trở về” Lưu Hâm Hoa trần thuật lại

“Cậu đã sớm biết chuyện Yến Từ có con gái ?” Về mặt Đỗ Thiệu Ân như muốn giết người

Lưu Hâm Hoa kiên trì nói: “Yến Từ đã nói với mình nhưng mình không biết ba ba của Oa Oa là ai, Yến Từ không có nói ình biết”

Đỗ Thiệu Ân lại nhìn Yến Từ đang trong cơn hoảng loạn.”Em nói cho Hâm Hoa biết em có con gái mà không nói cho anh biết ?”

“Thiệu Ân, cậu không hiểu sao ? Bây giờ không phải là thời điểm để tính nợ cũ, mặc dù mình cũng rất tò mò muốn biết giữa hai người là chuyện gì nhưng bây giờ tìm mẹ cậu là quan trọng nhất !” Lưu Hâm Hoa nổi đóa gào thét.

Đỗ Thiệu Ân không thể làm gì khác hơn là cầm lấy điện thoại di động gọi lần nữa, nhưng Giản Huệ Linh vẫn quyết tâm tắt điện thoại. “Bà ta tắt điện thoại rồi”

“Có báo cảnh sát không ?” Lưu Hâm Hoa vừa nói ra, Yến Từ lập tức quát to

“Không được! Không được báo động, mẹ Thiệu Ân muốn bao nhiêu em cũng cho, tuyệt đối không được báo cảnh sát, em không muốn Oa Oa bị nguy hiểm nào”

“Thiệu Ân, cậu nghĩ sao ? Lỡ như bác gái còn đồng bọn thì sao ? Hình như không hay lắm !” Lưu Hâm Hoa là người tỉnh táo nhất trong ba người, nhưng việc anh có thể làm là đưa ra phương pháp giải quyết

“Mình rất loạn, cậu để mình suy nghĩ đi.” Tắt cả mọi chuyện đều tụ chung một chỗ, bình tĩnh như Đỗ Thiệu Ân cũng không chịu nổi

“Thiệu Ân, anh nhất định phải cứu Oa Oa, không có Oa Oa, tôi cũng không sống nữa.” Nước mắt Yến Từ như mưa lất phất làm sống mũi của mọi người đều chua xót

Đỗ Thiệu Ân không thể làm gì khác hơn là lại gọi ẹ mình, nhưng vẫn không có ai bật máy

“Thiệu Ân, cậu suy nghĩ cẩn thận lại, ngoại trừ điện thoại ra, cậu còn cách liên lạc nào khác với bác gái không ?” Lưu Hâm Hoa nhắc nhở

Đỗ Thiệu Ân dùng sức suy nghĩ, đôi mắt bỗng loé lên, anh chạy vội vào thư phòng

Yến Từ và Lưu Hâm Hoa cũng chạy vào thư phòng cùng anh.”Phát hiện cái gì?”

“Trước kia bà ta từng đưa địa chỉ inh, nhưng mình không chú ý lắm.” Đỗ Thiệu Ân lục bàn

Nước mắt Yến Từ đã sớm chảy khô, chỉ còn dư lại trái tim xiết chặt đau

Cô biết không thể báo cảnh sát, vì Giản Huệ Linh là mẹ của Đỗ Thiệu Ân, nếu báo cảnh sát, mẹ của anh ta có thể bị bắt, thấy thế cô cũng không vui

Vừa là mẹ mình vừa là con gái mình, nội tâm của Đỗ Thiệu Ân không thể nào hình dung được

Rất cục anh cũng tìm được một trang giấy nhỏ đã bị anh vò nhỏ

Đây là một nhà trọ cũ kỹ, rất cuộc bọn họ cũng tìm đến được

Anh nhấn chuông cửa, làm Giản Huệ Linh kinh ngạc hết hồn, nhưng bà cơ trí không mở cánh cửa sắt ra, ngăn cách giữa họ là một cánh cửa sắt

“Thiệu Ân, sao con lại biết chỗ ở của mẹ ?” Giản Huệ Linh rất kinh ngạc.

Đêm đã khuya, bên trong phòng truyền đến tiếng khóc của Oa Oa làm tâm Yến Từ đau xót vô cùng

“Trước kia bà đã cho tôi địa chỉ.” Đỗ Thiệu Ân vừa nghe thấy tiếng khóc của Oa Oa, trái tim rất cuộc cũng bình tĩnh lại một chút

“Con còn giữ địa chỉ ? Không phải con đã ném vào thùng rác trước mặt mẹ sao?” Giản Huệ Linh không thể tin được, thì ra con trai bà vẫn còn giữ tờ giấy này từ hai năm trước

Đỗ Thiệu Ân không xem trọng vấn đề của mẹ mình.”Thả Oa Oa ra, Oa Oa là con gái của tôi, bà đừng làm tổn thương con gái của tôi”

“Con gái của con ? Thật không? Oa Oa là con gái của con ?” Giản Huệ Linh sững sờ, không thể tin nổi chuyện mà mình vừa nghe được.

“Ừ, con gái của tôi, nếu bà thả nó ra, tôi sẽ cảm kích bà suốt đời“Đỗ Thiệu Ân rất tỉnh táo, anh không muốn mọi chuyện trở thành cục diện khó xử

“Bác gái, bác mở cửa đi, con nhất định sẽ đưa tiền cho bác, chỉ cần bác thả Oa Oa ra, cái gì con cũng đồng ý” Yến Từ đau khổ cầu khẩn.

Vốn đang khóc, bây giờ nghe thêm tiếng khóc của Oa Oa, nước mắt cô lại rơi xuống từng chuỗi .

Giản Huệ Linh vốn muốn mở cửa, lúc này một người đàn ông đi ra từ trong phòng, trên tay vẫn còn ẵm theo Oa Oa đang khóc rống

“Huệ Linh, không được mở cửa!” Người đàn ông hung ác ngăn Giản Huệ Linh lại

Trông mắt Đỗ Thiệu Ân híp lại, lần đầu tiên gặp con gái, lại là qua một cánh cửa sắt, con gái anh còn nằm trên tay một người đàn ông hèn mọn như thế

“Tốt nhất là mở cửa đi, nếu không đừng mong có tiền.” Lửa giận nảy giờ của Đỗ Thiệu Ân bộc phát lên

“Mẹ... Mẹ...” Oa Oa vừa nhìn thấy mẹ mình liền quơ quơ tay, dường như rất muốn ôm mẹ mình

“Lấy tiền ra, nếu dám kêu cảnh sát, tao liền ném đứa bé này xuống lầu.” Người đàn ông ngoan độc nói

“Không được ! A Dững, đó là cháu gái của em.” Giản Huệ Linh khản trương lắc đầu.

“Ngay cả chồng con mày cũng không cần, vậy còn cần cháu gái làm cái cóc gì ? Mày mà tốt vậy sao? !” Người đàn ông tên A Dũng rống giận

“A Dũng, anh đừng như vậy ! Con em nói đưa tiền thì nhất định sẽ đưa tiền, mau thả Oa Oa ra đi, Oa Oa hù dọa sẽ không hay.” Cuối cùng, lương tâm sắp mất đi trong Giản Huệ Linh cũng được khôi phục

Giản Huệ Linh chưa từng nghĩ, con trai xem bà như kẻ thù lại giữ một tờ giấy của bà trong hai năm, điều này không biết làm bà rung động lớn cỡ nào

“Mày đang nói nhảm cái gì hả ? Nếu con mày chịu ày tìm thì mày còn cần dùng đến cái này sao ?” A Dũng hung ác mắng, Oa Oa lại khóc thét lên

“Van cầu hai người, đừng có hù dọa con tôi.” Oa Oa khóc, Yến Từ cũng khóc theo, hai tiếng khóc làm rung động cả khu nhà

“Đưa Oa Oa cho tôi!” Giản Huệ Linh vươn tay muốn giành lấy Oa Oa nhưng tên A Dũng kia chẳng những không đưa mà còn đẩy mạnh bà một cái

Giản Huệ Linh không có phòng bị, vì đứng gần cửa sắt mà ót đập mạnh vào cửa sắt một cái, “phanh” một tiếng, sau đó bà ngã ngồi dưới đất

“Nếu ông không đưa Oa Oa ra thì đừng hòng lấy được xu nào.” Đỗ Thiệu Ân nghiêm mặt nói

“Vị đại thúc này, đứa bé này rất vô tội nha ! Trả Oa Oa lại cho chúng tôi, ông có thể lấy được tiền mà!” Lưu Hâm Hoa cười, kỳ thật trong lòng khẩn trương vô cùng

Lúc này, Lưu Hâm Hoa đã nhấn nút ghi âm ; khi A Dũng uy hiếp ném Oa Oa xuống lầu, anh đã vọt lên cùng cảnh sát .

Anh và Đỗ Thiệu đều không ngờ trong nhà Giản Huệ Linh có đàn ông, đây không còn là chuyện có thể lên giải quyết nữa, lỡ như Oa Oa có chuyện gì ngoài ý muốn, mọi người đều sẽ không vui

Khi Đỗ Thiệu Ân và Lưu Hâm Hoa đang nói chuyện cùng A Dũng, Giản Huệ Linh đang ngồi dưới đất cô vươn tay phải ra, mở tung then chốt cửa sắt

A Dũng phát hiện đã không còn kịp rồi, dù sao trên tay ông ta cũng đang còn Oa Oa

Đỗ Thiệu Ân và Lưu Hâm Hoathấy thế, liền xông lên phía trước, A Dũng lập tức rút lui lên sân thượng

Lúc này, ba viên cảnh sát vô thanh vô tức đi lên lầu

A Dũng thấy vậy liền luống cuống, ông ta chỉ là một nhân vật nhỏ thôi, chưa từng gặp cục diện thế này .”Đừng đến đây , nếu không tao...”

A Dũng còn chưa nói xong, bụng ông ta đã nhận được một quyền nặng nề của Lưu Hâm Hoa, sau đó Đỗ Thiệu Ân nhanh chóng giật lại Oa Oa từ trong tay A Dũng

Oa Oa sợ hãi gào khóc, Đỗ Thiệu Ân còn chưa kịp hưởng thụ tâm trạng làm cha thì Yến Từ đã nhanh chóng đoạt lại Oa Oa

Cuối cùng mọi việc cũng kết thúc, A Dũng và Giản Huệ Linh đều bị mang về cục cảnh sát , có máy ghi âm của Lưu Hâm Hoa làm chứng, lại thêm chứng cứ của A Dũng vô cùng xác thực, ông ta trực tiếp bị bắt lại ở cục cảnh sát, chờ ngày phán quyết

Nhưng dưới sự che chở của Yến Từ, Giản Huệ Linh chỉ là bà nội mang cháu gái mình đi chơi, không ngờ lại bị A Dũng đe dọa uy hiếp, mặc dù tội trạng sẽ do quan toà phán quyết nhưng cô nói vậy, cũng giúp Giản Huệ Linh giảm tội phần nào

Giản Huệ Linh cảm kích khóc rống, lại càng không biết làm thế nào, khi đi đến cục cảnh sát, bà không nói chuyện câu nào với Đỗ Thiệu Ân vì bà biết, con trai bà tuyệt đối sẽ không tha thứ cho bà

Cho nên Giản Huệ Linh lặng lẽ rời khỏi, bà đã suy nghĩ rồi, bà tự biến cuộc đời mình như thế này chính là gieo gió gặt bão ; suýt nữa còn hại chết cả cháu gái mình, cuộc đời của bà sao lại đáng buồn như vậy ? Cho dù bà bị giam vào ngục, e cũng là đúng tội thôi

9. Chương 9

Tiếng chuông chợt vang lên, làm Yến Từ nhảy dựng lên từ trên giường

Cứ nghĩ là tiếng đồng hồ báo thức hay di động gì đó, kết quả lại là tiếng chuông cửa, cô lắc đầu, nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, đã 6 giờ chiều, đầu của cô vẫn rất rối bời

Nhảy xuống giường, đi đến trước cửa, cho dù không muốn vẫn phải mở. Người vào cửa là Đỗ Thiệu Ân, hiển nhiên anh cũng không ngủ ngon giấc, có thể thấy được qua đôi mắt thâm quầng của anh

“Oa Oa đâu ?” Đỗ Thiệu Ân nhìn chung quanh, căn phòng nhỏ như vậy, chỉ cần nhìn một cái là thấy hết
“Ở nhà mẹ tôi”

Ở cục cảnh sát nửa đêm, mặc dù đang nằm ngủ trong lòng mẹ nhưng Oa Oa thỉnh thoảng lại bừng tỉnh, khóc thét muốn gặp bà ngoại

Từ cục cảnh sát đi ra thì trời cũng khuya, Yến Từ kiên trì mang Oa Oa về nhà nghỉ ngơi, Đỗ Thiệu Ân cũng trở về nhà ngủ, có việc gì rồi sẽ bàn lại sau .

Đỗ Thiệu Ân không thể nhẫn nại nữa, Oa Oa hiển nhiên đã bị sợ hãi, ngay cả ôm cũng không cho anh ôm, bắt Yến Từ chịu sức nặng mười ký lô cả đêm, chắc chắn là cực hình với cô

“Tại sao?” Một đêm chưa chợp mắt, mọi chuyện nối gót xảy ra làm tâm trạng anh xấu đến cực điểm

“Oa Oa ăm ỉ muốn tìm mẹ tôi, bình thường mẹ tôi đều ngủ với nó, so với tôi nó còn thân với ông bà ngoại hơn cho nên sáng nay, tôi đã lái xe đưa nó về Tân Trúc rồi; mẹ tôi sẽ chăm sóc nó tốt thôi.” Cô có chút không tự nhiên, dù sao đã lâu rồi, cô mới biểu lộ hình ảnh mới rời giường trước mặt anh

Anh ngồi xuống ghế sofa, hai mắt híp lại, lộ ra tia giết người

Cô bị anh nhìn chằm chằm, cảm thấy càng không tự nhiên, không thể làm gì khác hơn là mang quần áo vào phòng tắm tắm rửa, tiện thể sửa sang lại dung nhan, suy nghĩ nên đối mặt với anh thế nào

Nhưng vừa đi ra khỏi phòng tắm, căn phòng đã trống rỗng, còn anh đâu ?

Anh ta đi không chào tiếng nào, vậy rốt cuộc anh ta đến để làm gì ?

Cô biết anh ta rất tức giận, hiển nhiên nó đang bị đè nén, nhưng đến tột cùng anh đang giận cái gì ? Tại sao cô không hiểu gì cả ?

Hôm sau Yến Từ vẫn đi làm như cũ, nhưng Đỗ Thiệu Ân cứ tránh mặt cô, vẻ lãnh khốc như lúc cô mới vào Dạ Hoa vậy

Cô muốn đề nghị nói chuyện với anh mấy lần, nhưng thấy sợ hãi với gương mặt kia, rốt cuộc cũng không dám nói

Thời gian khi bận rộn thì trôi qua rất nhanh, sau khi tan việc, cô cố gắng lấy hết dũng khí, mang cà phê vào phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân.”Chúng ta nói chuyện một chút được không ?” Cô đặt cà phê xuống

“Không có gì để nói!” Đỗ Thiệu Ân từ chối

“Tôi không hề muốn anh gặp lại con gái, như vậy anh sẽ không cần chịu trách nhiệm, điều này anh có thể yên tâm, đừng làm sắc mặt để tôi nhìn như thế !” Có nói rất trào phúng

Rõ ràng đêm đó còn nỉ non nhỏ nhẹ bên tai cô, kết quả vừa biết cô có con gái, thái độ của anh đã thay đổi 90 độ

Đỗ Thiệu Ân đứng lên, thân thể cao lớn đi đến trước mặt cô .”Yến Từ, em thật ích kỷ!”

“Tôi ích kỷ?” Cô cất giọng hỏi ngược lại.

“Em mang thai con anh lại không chịu nói cho anh biết, vậy nếu chúng ta không gặp nhau nữa, có phải em định để Oa Oa không biết cha mình là ai cả đời này không ?” Hai hàng lông mày anh tụ lại thành dãy núi nhỏ

“Sau khi chia tay tôi mới biết mình mang thai ! Lúc ấy Oa Oa đã hơn ba tháng, phá thai rất nguy hiểm!”

“Vậy em có thể trở về tìm anh !” Giọng điệu lạnh lùng của anh luôn làm người ta sợ, bởi vì một câu không chịu trách nhiệm của cô kia, đã đụng chạm đến lửa giận của anh

“Chia tay, anh từng nói với tôi, hy vọng tôi đừng dây dưa gì anh, càng hy vọng chúng ta chia tay sao cho sạch sẽ, huống chi anh không thương tôi, không muốn kết hôn với tôi, chỉ xem tôi là người bạn làm tình vậy tôi cần gì nói cho anh biết ?”

“Em ...” Cô nói không sai, những điều đó đều là anh nói

“Nếu như khi đó tôi thật sự nói cho anh biết, anh nhất định sẽ cho là tôi có dụng ý khác, muốn dùng con trối lại anh, đúng không ?” Cô cố gắng không làm nước mắt mình yếu đuối rơi xuống

Chuyện cũ rõ mồn một trước mắt, đến nay vẫn làm đau nhói lòng cô !

“Nhưng bây giờ khác, vì sao nói cho Hâm Hoa lại không nói cho anh biết ? Còn để anh dưới tình huống đó mới biết mình có con gái ?” Đây mới là chuyện làm anh chú ý nhất

“Hâm Hoa là người đàn ông tốt, anh ta quan tâm tôi nên tôi mới nói cho anh ta biết mình có con gái”

“Anh thấy em thích Lưu Hâm Hoa thì có ! Cho nên em mới để anh ta đưa đón hai mẹ con em, không hề cho anh biết gì !” Cô lại dám khen ngợi người đàn ông khác trước mắt anh, dù cho đây là bạn tốt, anh cũng không thể chấp nhận được .

“Tranh chấp những điều này không có ý nghĩa gì cả, tôi không nói cho anh biết là vì không cần anh phụ trách Oa Oa, anh vẫn có thể tiếp tục theo đuổi Dương Tâm Khiết” Cô càng nói càng giận

“Em kiên cường lắm phải không ? Ngay cả làm bà mẹ đơn thân cũng không sao ?” Anh không hề thanh minh về chuyện mình với Dương Tâm Khiết

“Anh yên tâm, tôi nhất định có thể tìm người đàn ông yêu tôi, mang theo Oa Oa lập gia đình, anh đây không cần lo lắng.” Uy khuất nhiều năm qua tích tụ, làm Yến Từ cứ nói nhảm, như vậy mới có thể cứu vãn chút tự ái cho cô

“Được lắm !!! Khó trách em luôn muốn đẩy anh cho Tâm Khiết, thì ra em đã sớm thích Hâm Hoa, vậy sao em còn ân ái cùng anh ? Chẳng lẽ em cũng cùng...” Đỗ Thiệu Ân còn chưa nói hết, Yến Từ đã không chút khách khí tặng anh cái tát

Cái tát này không mạnh, nhưng đủ làm anh hoàn hồn.

“Đỗ Thiệu Ân, tên khốn khiếp anh sao này đừng mong tôi để ý đến anh nữa” Yến Từ quay đầu, nổi giận dùng dùng rời khỏi phòng làm việc của Đỗ Thiệu Ân.

Đỗ Thiệu Ân ảo não, anh là thế nào ? Còn cô là thế nào ?

Rõ ràng hai người đã hòa hảo, đêm đó kiều diễm triền miên, tư vị trên người cô, anh cứ nghĩ là mình đã sớm vãn hồi được tim cô

Cô sinh cho anh một bé gái khả ái, anh nên cảm thấy mừng rỡ vạn phần, vì sao lại trở thành như vậy ?

Đây không phải là kết quả anh muốn nha !!!

Sau khi tan việc, Đỗ Thiệu Ân hẹn Lưu Hâm Hoa tới nhà nói chuyện, Lưu Hâm Hoa cũng rất muốn biết mọi chuyện rõ ràng nên anh mang theo vài chai rượu đỏ, sang nhà Đỗ Thiệu Ân

Hai người đàn ông, ba ly rượu đỏ, Đỗ Thiệu Ân kể hết những chuyện đã qua với Yến Từ, sau khi Lưu Hâm Hoa biết được sự , anh cũng không chút khách khí, thưởng cho Đỗ Thiệu Ân một đấm vào bụng

Phịch một tiếng, Đỗ Thiệu Ân bị đánh ngã xuống đất.

Đỗ Thiệu Ân không có nói rõ là vì anh không muốn kết hôn mà chia tay cùng Yến Từ, anh chỉ dùng 4 chữ “không có hứng thú” để thay thế

Mà anh bị đánh, thuần túy là - -

“Cậu mà là huynh đệ, người đàn ông tốt sao ? Sao cậu dám hoài nghi mình và Yến Từ ?” Lưu Hâm Hoa kêu to

“Không phải sao? Yến Từ vừa vào công ty thì cậu đã thích cô ấy, mà cô ấy cũng kể cho cậu biết chuyện mình đã có con gái.” Đỗ Thiệu Ân không đánh trả lại, bởi vì anh căn bản đã nản lòng đến độ không muốn đánh trả nữa

Nhưng một quyền kia của Lưu Hâm Hoa quả là nặng, hại Đỗ Thiệu Ân chỉ còn biết kêu rên .

“Cô ấy vì muốn từ chối mình nên mới chủ động nói mình đã có con gái, hy vọng mình đừng có ý đó nữa ; một cô gái tốt như Yến Từ, cho dù không thể theo đuổi thì mình cũng không hèn hạ đến nỗi ghi hận trong lòng, mình và Yến Từ là bạn tốt, mà bạn tốt thì phải tương trợ lẫn nhau.” Lưu Hâm Hoa giống như tỉnh tỉnh vậy, kêu to rồi lại la to

“Thật không ?” Đỗ Thiệu Ân cười khở, đồng thời cũng thở dài một hơi, là anh hiểu lầm Yến Từ, anh không nên nói với cô những lời đó

“Nhưng hai người cũng đã chia tay rồi, cho dù mình có theo đuổi cô ấy cũng không liên quan gì đến cậu!” Lưu Hâm Hoa rót một ly rượu

Đỗ Thiệu Ân bò lên từ mặt đất, nắm lấy cổ áo của Lưu Hâm Hoa.”Cậu dám ? Mình sẽ trở mặt, không nhận huynh đệ như cậu

Lưu Hâm Hoa cười lạnh.”Một mình cậu theo đuổi Tâm Khiết thì được,vì sao mình không thể theo đuổi Yến Từ? Mình không quan tâm cô ấy làm mẹ chưa, dù sao Oa Oa cũng đâu có cần ba ba”

“Sau khi Yến Từ vào công ty, mình không có hành động theo đuổi Tâm Khiết nữa.” Đỗ Thiệu Ân dùng sức nắm chặt cổ áo của Lưu Hâm Hoa

Lưu Hâm Hoa đẩy tay Đỗ Thiệu Ân ra.”Thì sao chứ ? Bây giờ cậu cảnh cáo mình để làm gì?”

Đỗ Thiệu Ân sa sút tinh thần ngồi xuống ghế sofa.”Cô ấy có con gái lại không chịu nói ình biết, vì gặp chuyện nguy hiểm, cô ấy mới miễn cưỡng nói ra, bị lừa lâu như vậy, rốt cuộc cậu sẽ có cảm tưởng gì ? !”

“Nếu như có một cô gái lên sinh con ình ?” Lưu Hâm Hoa nghiêm túc suy nghĩ một chút.”Nếu như mình yêu cô ấy, mình nhất định sẽ cảm động đến nỗi khóc nức nở ; nếu mình không thương thì mình chỉ cần đưa tiền là xong, nhưng mình rất cẩn thận, những chuyện như vậy chưa từng xảy ra với mình .”

“Cô ấy nói mình không cần chịu trách nhiệm, càng không muốn con gái nhận mình, không muốn có quan hệ gì cùng mình.” Đỗ Thiệu Ân vì lời nói của Lưu Hâm Hoa mà lâm vào trầm tư

Cho dù anh có cảm động vì sự hiện diện của Oa Oa bao nhiêu, trong lòng có thiên ngôn vạn ngữ khó hình dung, nhưng lại bị lời lẽ lạnh lùng của Yến Từ làm không còn gì

“Cậu nên tự hỏi bản thân mình xem, rốt cuộc cậu có yêu Yến Từ không ?” Lưu Hâm Hoa giận thì giận, nhưng vẫn bình tĩnh ngồi xuống cạnh Đỗ Thiệu Ân

“Mình nghĩ mình rất yêu cô ấy, so với trước kia lại còn nhiều hơn.” Đỗ Thiệu Ân vừa nói, lại uống thêm một ly rượu

“Vậy thì được, cậu yêu cô ấy, cô ấy cũng yêu cậu, thế giới này thật tốt đẹp.” Lưu Hâm Hoa còn có thể nói đùa.

“Cô ấy yêu mình ?” Gương mặt Đỗ Thiệu Ân đầy nghi vấn. “Nếu cô ấy yêu mình thì tại sao cứ đẩy mình cho Tâm Khiết ? Nếu cô ấy yêu mình vậy tại sao không chịu nói ình biết mình có con gái ?”

“Vậy cậu có để Yến Từ biết cậu yêu cô ấy không ?” Lưu Hâm Hoa lúc này giống như đạo sư tâm linh vậy

“Mình từng nói nhưng cô ấy không tin”

“Vậy vấn đề nằm ở chỗ cậu, tại sao cô ấy không tin cậu ? Là vì cậu không cho cô ấy cảm giác an toàn ?”

Đỗ Thiệu Ân hình như đã hiểu hơn một chút, nhưng đầu óc vẫn loạn rùng rục, không cách nào để bình tĩnh suy nghĩ.”Có lẽ là do mình từng làm cô ấy tổn thương”

“Chuyện đã qua không đề cập tới, lấy chuyện bây giờ để nói, đằng này cậu theo đuổi Tâm Khiết, đằng kia lại nói yêu cô ấy, cho dù là ai cũng không thể tin được cậu” Lưu Hâm Hoa không chút lưu tình trào phúng anh

“Theo đuổi Tâm Khiết là chuyện trước khi Yến Từ vào công ty, bây giờ mình không còn chút quan hệ nào với Tâm Khiết cả, chẳng lẽ sau khi chia tay với cô ấy, mình không thể theo đuổi cô gái khác sao ?” Đỗ Thiệu Ân ảo não hỏi ngược lại.

“Được chứ !!! Nhưng cậu phải khiến Yến Từ yên tâm, tin rằng cậu toàn tâm toàn ý yêu cô ấy cả đời, sẽ không yêu cô gái khác nữa!” Lưu Hâm Hoa hảo ý khuyên Đỗ Thiệu Ân

“Cô ấy mang thai con mình lại không nói tiếng nào, nếu cô ấy không vào Dạ Hoa làm việc, có phải cô ấy định giấu diếm mình cả đời hay không ?” Đỗ Thiệu Ân càng giận mình hơn, nhưng anh lại không muốn thừa nhận chuyện này

“Tùy cậu, cậu cứ tiếp tục tức giận đi, nếu cậu không muốn tiếp tục nữa thì đừng trách mình không nhắc nhở, một cô gái giỏi giang như Yến Từ, mình không thể buông tha!” Lưu Hâm Hoa uống ly rượu xong liền rời khỏi, anh không muốn ...cùng một con trâu cổ chấp nói chuyện nữa!!!

Không được! Anh không thể để Hâm Hoa theo đuổi Yến Từ

Trong đầu Đỗ Thiệu Ân vang lên tiếng chuông báo động, lúc trước anh chia tay với Yến Từ rất gọn gàng, là vì anh chưa bao giờ tin tưởng hôn nhân nhưng bây giờ ...

Anh không thể bỏ qua cô nữa, rõ ràng anh không muốn tức giận, nhưng tại sao cứ phát giận với cô ?

Anh tự trách mình, nhưng lại như con ruồi không đầu óc, không biết nên làm thế nào cho phải !

Chuyện giữa Yến Từ và Đỗ Thiệu Ân, làm đồng nghiệp trong công ty tranh luận ầm ĩ, nhưng cho dù mọi người có nói bóng nói gió thế nào, Yến Từ cũng không nói nửa lời

Không có đồng nghiệp nào dám hỏi Đỗ Thiệu Ân, bởi vì mặt anh giống như bị người ta nợ 800 vạn không trả vậy, lúc trước mẹ anh đến công ty nháo, không ai dám lăm mồm, bởi vì Đỗ Thiệu Ân mà phát giận lên là mất hết tính người

Mà Yến Từ sau khi trải qua chuyện này thì không muốn rời khỏi Dạ Hoa nữa, lòng tự ái mãnh liệt làm cô không muốn nhận thua, không muốn dùng cách trốn tránh để giải quyết

Cô vẫn cột tóc đuôi ngựa, vẫn là trang phục tây trang quần dài, giày cao gót vẫn nhanh chóng mà vội vàng, phong thái chuyên nghiệp tự tin mười phần.

Cô không muốn bị Đỗ Thiệu Ân ảnh hưởng, cô tuyệt đối phải làm chủ mình

Xem xét lại Đỗ Thiệu Ân, nhìn thấy cô nói nói cười cười với đồng nghiệp, nhất là đồng nghiệp nam, lửa đổ kị trong lòng anh lại bùng lên, nhưng anh lại hết cách với cô

Bình thường anh không nói nhiều, khi cười lại càng nghiêm túc đến cực điểm, ngay cả Lưu Hâm Hoa cũng phản chiến về bên Yến Từ, đừng nói đến là Dương Tâm Khiết bị anh từ chối

Bây giờ anh trong công ty quả thực là tứ cố vô thân, không có người nào đồng ý đến nhìn cái gương mặt u ám khó coi của anh

Anh muốn nói xin lỗi, muốn đi cầu hoà, muốn đi gặp Oa Oa, suy nghĩ rất lâu, rất nhiều ngày, anh không biết cứ như vậy sẽ giải quyết được gì

Trước kia, cứ nghe giọng nói mềm mại của Yến Từ làm nũng với anh, lửa giận của anh nhất định sẽ tiêu tan, không cách nào bùng lên được nữa ; mà Yến Từ bây giờ chẳng những vứt bỏ anh mà còn như không có ảnh hưởng gì vậy

Anh chẳng biết gì trong hai năm, anh đột nhiên biết mình có con gái, cô lại không chịu nói cho anh biết, chẳng lẽ anh không có quyền tức giận sao?

Ai! Anh đi ra khỏi phòng làm việc, đến cạnh bàn Yến Từ

Yến Từ nhìn anh một cái, không có tâm trạng gì .”Đỗ phó tổng, có chuyện gì sao?”

Đỗ Thiệu Ân ừ hừ một tiếng, hắng giọng, mới dùng thanh âm thẹn thùng nói : “Phiền em đến phòng làm việc của anh một chút.”

Lúc này, đồng nghiệp bốn phía đều cố gắng đóng tai lên, chú ý nghe cuộc đối thoại của hai người

Tiếng nói của anh mềm mại đi nhiều, không còn cường ngạnh như mấy ngày trước, cô cũng đành trả lời anh cho có lễ : “Đỗ phó tổng, xin hỏi có chuyện gì?”

“Là chuyện đi công tác.” Anh muốn mỉm cười sao cho thân mật, nhưng nụ cười của anh bắt đắ dĩ lại trở nên cứng ngắc .

“Ừm.” Cô đứng lên, đi vào phòng làm việc cùng anh

Vừa vào đến phòng làm việc, anh đã đóng cửa lại, ngăn chặn mấy cái tai nhiều chuyện của đồng nghiệp bên ngoài .

“Yến Từ...” Đỗ Thiệu Ân mềm mại gọi tên cô .”Ngồi đi !”

Cô cố trấn định ngồi xuống ghế, vì cô cảm giác được anh có điểm kỳ lạ.

“Em cũng biết anh không bao giờ nói vòng vo, có gì thì anh sẽ nói thẳng.” Anh ngồi xuống cạnh cô

“Ừ.” Cô ngẫm suy đoán xem anh đang giả vờ muốn làm gì nhưng vì thái độ của anh đang rất mềm mại, cô cũng không muốn kích thích người ta

Thấy cô không có cự tuyệt, sự tin tưởng của anh tăng lên nhiều.”Anh thật sự rất đáng thương, Oa Oa mặc dù là do em sinh ra, nhưng là em tước đi quyền và nghĩa vụ làm ba của anh.” Anh rất sa sút tinh thần, ngũ quan càng xụ xuống

“A?” Cô sửng sốt, chưa từng nghĩ đến chuyện này

“Em biết không ? Anh đã bỏ lỡ rất nhiều chuyện” Anh đến gần cô hơn, nắm lấy hai tay cô đặt lên đùi mình

“Chuyện gì?” Cô nhin không được hỏi.

Thấy cô không có hất tay anh ra, chân mày anh cũng thư hoãn hơn một chút.”anh chưa từng nghe chính miệng em nói, em đã mang thai ; anh cũng chưa từng đi khám thai cùng em, cho nên không biết Oa Oa lớn lên trong bụng em thế nào ; khi em sinh con, anh lại càng không nắm tay em, giúp em không khẩn trương ; càng không bồi em ở cữ ...” Anh nói rất hèn mọn nhưng nhìn mặt anh, những chuyện này giống như đại sự vậy

“Thiệu Ân...” Hốc mắt cô đỏ lên .

“Oa Oa khi nào thì chích ngừa ? Nó kêu ba ba hay mẹ mẹ trước ? Nó thay răng lúc nào ? Nó có biết đi, biết chạy chưa ?” Trên mặt anh nhàn nhạt rực rỡ.”Những điều này anh đều muốn biết.”

“Thiệu Ân...” Cô hít mũi một cái, không ngờ trái tim lại nhanh chóng luân hãm vào trong lời nói của anh như vậy.

“Anh vẫn không hiểu, tại sao anh lại phát giận với em, mấy ngày nay yên tĩnh suy nghĩ lại, rốt cuộc anh cũng hiểu, anh đang giận mình không tham gia vào quá trình mang thai Oa Oa, càng không tham gia vào quá trình Oa Oa trưởng thành...” Anh miễn cưỡng nở nụ cười.

“Tôi còn nghĩ anh đang mất hứng vì đột nhiên có thêm con gái.”

Anh lắc đầu.”Lúc bắt đầu, anh quả thật thấy như đang nằm mơ vậy, trước đó không có gì, đột nhiên có thêm một đứa con gái, anh nghĩ người đàn ông nào cũng không chấp nhận ngay được, nhất là dưới tình huống đó .”

Biểu lộ của anh thật sự đã động cô, cô là một cô gái vừa đơn giản vừa dằn dặt, lòng của cô không phải làm bằng sắt đá, chỉ cần người cô yêu nói vài câu với cô, cô sẽ dễ dàng tha thứ cho anh .”Tôi không dám nói cho anh tôi có con gái, tôi sợ anh sẽ cười nhạo tôi, hoặc là hoài nghi động cơ của tôi , hơn nữa tôi vừa vào công ty, anh đã tỏ thái độ lạnh nhạt với tôi, khi đó anh còn đang theo đuổi Tâm Khiết...”

“Thật xin lỗi, Yến Từ, thật xin lỗi! Điều là anh không tốt.” Anh ôm cô vào trong ngực, hôn lên trán cô

“Trong lòng tôi cũng có tự ái, tôi không muốn anh xem nhẹ tôi, nhưng không ngờ mọi chuyện đều có hai mặt.” Cô có thể kháng cự anh khi anh lãnh mạc, bá đạo nhưng không cách nào nhịn nổi sự quan tâm, lo lắng cho anh khi anh sa sút tinh thần

“Chúng ta hoà đi, có được không ?” Anh nhu tình hỏi.

“Nhưng anh hiểu lầm tôi và Hâm Hoa ...” điều này thật sự làm cô tức giận

“Anh đã bị Hâm Hoa đánh một quyền, bây giờ vẫn còn đau nè .”

Cô sốt sắng khẩn trương.”Ở đâu ? Sao lại bị đánh?”

Anh mở vạt áo ra, lại cởi áo sơ mi ra, để cô nhìn thấy vết bầm đỏ trên bụng anh.”Anh có đi hỏi Hâm Hoa chuyện này, kết quả là đây ...”

Chiều khổ nhục kể này, xem ra cũng không tệ.

“Còn đau không ?” Cô vừa nhìn qua là đã thấy đau lòng.”Anh có bôi thuốc lên chưa?”

“Đừng khẩn trương quá, cái này cũng đáng đánh, anh không trách cậu ấy.” Anh để vạt áo xuống, ôm lấy hông cô

“Hâm Hoa là bạn tốt của anh, anh đừng có ăn dấm bậy, anh ta thật sự rất tốt với tôi.” Cô nhẹ gối đầu lên bờ vai anh

“Anh hiểu, điều là anh không tốt.” Anh lấy tay nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên, giúp cô nhìn rõ anh .”Yến Từ...”

“Hử ?”

“Cho chúng ta một cơ hội, để anh có thể yêu em đi.” Thì ra anh cũng có thể lời ngon tiếng ngọt, chuyện này đến rất tự nhiên, bật thốt ra làm anh kinh ngạc

Cô nháy đôi mắt to trong trẻo, sờ sờ sợi tóc cạnh tai.”Tôi...”

“Có thể để anh bồi dưỡng tình cảm với Oa Oa không ? Có thể để anh tham gia quá trình Oa Oa trưởng thành không?”

“Tôi không thích tình yêu văn phòng.” Cô nhìn thấy anh rất khẩn trương, thì anh cũng có thời điểm khẩn trương

“Em từ chối anh ?” Mặt của anh như hít phải khí các-bô-níc

“Tôi không thích thuộc hạ và cấp trên yêu đương, như vậy công tư bất phân.” Khoé môi cô hơi cong lên, nhàn nhạt cười

Anh có cảm giác như bùng tỉnh đại ngộ, cái này hình như anh đã nói với cô trước kia.”Anh tán thành, vậy ý em thế nào ?”

“Tôi không thể kêu cấp trên từ chức được.” Cô vẫn tiếp tục xiên xỏ anh .

“Cho nên...”

“Đợi đi công tác ở Zehder về, tôi sẽ từ chức.” Rốt cuộc cô cũng gật đầu

Trên mặt anh hiện lên sự vui mừng.”Yến Từ, chúng ta kết hôn đi !”

10. Chương 10

Gió thổi Tân Trúc rung động rầm rầm, bầu trời hiện lên mây đen, xem ra sẽ có một trận mưa lớn, giống như không khí khó xử trong Yến gia lúc này

Yến gia nằm ở một huyện ở Tân Trúc, là căn nhà ba tầng, bên trong có Yến cha, Yến mẹ, Yến đại ca, Yến đại tẩu, còn có Yến Oa Oa

Đỗ Thiệu Ân mang theo nước trái cây, lần đầu tiên tới nhà báỉ phỏng, người Yến gia sau khi biết Đỗ Thiệu Ân là đầu sỏ gây nên việc sinh ra Oa Oa liền thay phiên mắg anh vài câu, sau đó dắ tay nhau tránh sang lầu ba

Trong phòng khách, chỉ còn lại Yến Từ ắm Oa Oa cùng Đỗ Thiệu Ân không biết làm sao

Sống đến ba mươi hai tuổi, sóng to gió lớn gì mà chưa từng trải qua, được chứng kiến nhiều loại người, không ngờ Đỗ Thiệu Ân anh cũng có lúc như học sinh tiểu học, chỉ có thể biết điều chịu phạt, bị la mà không có cơ hội phản bác

Như vậy cũng không gọi là khó khăn đi, làm anh chua xót nhất là — con gái bé bỏng không chịu nhận anh !

“Oa Oa, ba ba, để ba ba ỏm một cái được không ?” Yến Từ nhẹ giọng dụ dỗ.

Đứa bé lại chỉ muốn lên lầu chơi cùng anh họ, không có chút vui sướng nào khi gặp lại ba ba

“Không !” Oa Oa đáng yêu rất có cá tính, sau đó lại đòi hỏi, muốn đi lên lầu cùng anh họ .

Đỗ Thiệu Ân thấy thật thất bại, không những Yến gia mà ngay cả Oa Oa cũng không chịu nhận ba ba như anh, cảnh tượng này hoàn toàn khác với hình ảnh gia đình đoàn viên trong tưởng tượng của anh

“Thiệu Ân, thật xin lỗi, Oa Oa sợ người lạ.” Yến Từ khắg cấp nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Oa Oa .

Đỗ Thiệu Ân cố gắng cả buổi chiều, đứa bé này không nể tình thì thôi, ỏm chẳng cho anh ỏm mà đụng cũng không chịu

Anh cố gắng làm mặt ngoáo ỏp, nói đùa, làm ngựa cho nó cưỡi, thậm chí còn mua đồ chơi, kết quả Oa Oa không thích xe đẩy mà anh mua cho, lúc này anh mới biết, Oa Oa thích búp bê vải.”Anh biết, đây đều là hậu quả do anh tạo nên.”

Oa Oa biết biết ba ba từng không cần mẹ mình cho nên cố ý làm khó dễ ba ba, tuy nó nhỏ nhưng rất có nghĩa khí, cố gắng giúp mẹ mình trả thù

Ban đầu nếu không phải anh sợ đi vào lễ đường, không dám phụ trách, kiên trì đẩy Yến Từ ra ngoài, cũng đã không tạo thành cục diện như ngày hôm nay

“Đợi chúng ta đi công tác trở về sẽ có nhiều thời gian ở cạnh Oa Oa hơn, Oa Oa cũng nhanh chóng nhận anh hơn.” Nhìn về ủ rữ kia, Yến Từ không thể làm gì khác hơn là an ủi anh

Lần đầu tiên gặp mặt Yến gia, Đỗ Thiệu Ân coi như là tốt, nhưng vẫn không thể nào được tha thứ

Anh thăm thỏ dài trong lòng, anh nói với cô, chúng ta kết hôn đi ! Nhưng cô chẳng những không đồng ý mà còn lắc đầu theo phản xạ.

Mặc dù cô đã tha thứ cho anh, cũng đồng ý cho hai người một cơ hội nữa, nhưng ở giai đoạn bây giờ mà nói, cô không muốn kết hôn chút nào

Cô không muốn kết hôn, cái này gọi là gây ỏng đập lưng ỏng, anh là tự mình chuốc lấy, không thể trách người khác

“Ừ, hy vọng Oa Oa sẽ nhanh chóng nhận anh .”

Vì tránh để không khí thêm khó xử, Yến Từ đã nhanh chóng đưa Đỗ Thiệu Ân đi ăn trước giờ cơm tối

“Cho nên Oa Oa họ Yến?” Xe chạy trên đường cao tốc, Đỗ Thiệu Ân đưa ra nghi vấn.

“Đương nhiên là họ Yến, chứ anh nghĩ sao ?” Yến Từ hỏi ngược lại.

“Để anh đi tìm hiểu xem có thể đổi họ cho nó không.” Đỗ Thiệu Ân nói.

“Trước khi em gắ cho ai đó thì Oa Oa nhất định phải theo họ em.” Yến Từ nói như đinh chém sắt.

“Anh nhất định phải bắt em gả cho anh, chúng ta nhất định sẽ có một tương lai tốt đẹp.” Bóng ma của anh vì cô mà vỡ tan, bây giờ anh mới biết, không phải anh theo chủ nghĩa độc thân mà là chưa gặp được cô gái nào làm anh động lòng thôi

“Thiệu Ân, mẹ của anh ...”

“Yến Từ, cảm ơn em.” Anh biết cô lén anh an bài chỗ ở ẹ anh, cũng giúp mẹ anh tìm công việc, cố gắng giúp đỡ người đàn bà không đành lòng kia đứng lên lần nữa

Yến Từ không nói cho anh biết những chuyện này, là người đàn bà kia gọi nói cho anh nghe

Mẹ anh cứ nghĩ là anh nhờ Yến Từ giúp đỡ nên gọi tới cảm ơn anh, còn khóc lóc than thở, bảo mình nhất định sẽ đi qua sai lầm

Mẹ của anh sám hối, không còn là người thích hát hàm sai khiến nữa, mà là già nua cảm thán, còn mong anh sẽ tha thứ cho bà

Sau khi bị mẹ anh đối đãi như vậy, cô còn có thể rộng rãi, bao dung, mà đứa con trai như anh, có phải cũng nên tha thứ cho người mẹ của anh không ?

“Cảm ơn cái gì?” Cô giả ngu.

“Cảm ơn những điều em đã làm ẹ anh.” Nhờ Yến Từ, cho nên anh cho bà thêm một cơ hội nữa

Yến Từ then thùng.”Em cũng làm mẹ cho nên em mới thông cảm, mới tìm mọi cách giúp đỡ bác ấy, cho bác thêm một cơ hội làm người, nếu như bác ấy vẫn khăng khăng cố chấp vậy thì chúng ta cũng không cần tiếc nuối gì nữa .”

“Anh hiểu, cho nên anh mới cảm ơn em.” Nếu không phải xe đang chạy trên đường cao tốc, anh nhất định sẽ ôm cô vào lòng

Ngày mai hai người sẽ bay đến Zehder công tác, suốt tám ngày này có thể ở một mình cùng cô, anh tin nhất định có thể đả động lòng cô, Zehder lãng mạn nha! Anh nhất định phải làm cô đồng ý gật đầu gả cho anh

Kết quả, Đỗ Thiệu Ân anh sai lầm rồi!

Ngày thứ nhất, trải qua đoạn đường dài đến Milan, múi giờ thay đổi làm hai người căn bản không có thời gian ở chung, dù ở chung phòng nhưng đã mệt đến nỗi ngủ đến bất tỉnh

Hành trình Zehder lãng mạn của anh nha !

Lúc trước cùng Dương Tâm Khiết đi, anh toàn tâm toàn ý làm việc, hoàn toàn không nghĩ đến chuyện nhấm nháp thức ăn ngon hay đi tham quan cảnh đẹp ; nhưng lần này đi công tác cùng Yến Từ, tâm trạng của anh hoàn toàn khác, anh mong mỏi có thể đi khắp nơi ở Zehder cùng cô .

Giống như là lên tàu tốc hành đến Venice, đến Florence để hưởng thụ lễ tẩy rửa, còn có thể đến tham quan kiến trúc La Mã Cổ Đại, thậm chí có thể đến Pompeii để ngắm cảnh

Trước khi đi công tác, anh đã mơ mộng đủ thứ chuyện, anh cũng đã lén chuẩn bị trước vật dụng cần thiết, đáng tiếc, mọi thứ đều không cần sử dụng

Tháng 11 đến tháng 4 hàng năm là mùa mưa ở Zehder, cho nên bọn họ vừa đến Zehder mấy ngày, bầu trời đã xuất hiện mưa lất phất

Không chỉ như thế, ngày một ngày đi qua, quyền đại lý so với tưởng tượng của anh khó lấy hơn nhiều, bằng luận điểm phân tích của Yến Từ, căn cứ theo mức độ nổi tiếng của nhãn hiệu này ở Nhật Bản, vì văn hoá Đài Loan và Nhật Bản tương đối gần, nhiều thiếu nữ bây giờ cũng thích đi theo phong trào Nhật Bản, cho nên nếu Dạ Hoa có thể đại lý nhãn hiệu này ở Đại Loan, điều này nhất định sẽ giúp ích rất nhiều cho công ty

Kết quả ngày thứ bảy, là đêm cuối cùng trước khi trở về Đài Loan, anh mới giật mình nghĩ, chẳng những không đi tham qua mà thậm chí, ngay cả thời gian ân ái cùng Yến Từ cũng không có

Ngày nào hai người họ cũng bận rộn đến nửa đêm, vừa về tới là ngã ngay xuống giường, một ngày ngủ còn chưa đến năm tiếng, mặc dù là ở phòng nhưng cả khí lực để kích tình, bọn họ cũng không có

Anh nghĩ anh sắp điên rồi! Cuối cùng cô cũng chấm dứt công sự, cầm lấy quần áo đi vào phòng tắm, anh liền ôm lấy hông cô.”Yến Từ... Anh rất nhớ em...”

“Thiệu Ân, đừng như vậy, để em đi tắm đi, em mệt chết rồi.” Cô nói thì nói thế nhưng không có đẩy anh ra .

“Tắm chung được không ? Cũng đã lâu anh chưa được tắm cùng em rồi.” Anh giống như đứa trẻ đáng thương vậy .

Thấy anh như vậy, cô không đành lòng từ chối, đành gật đầu một cái.”Ừ.”

Thật ra cô đã sớm phát hiện đồng tài liệu du lịch trong túi anh rồi, cô cũng mong có thể ra ngoài đi dạo cùng anh, đáng tiếc thiên thời địa lợi không thích hợp

Chẳng những mưa dầm liên tục , đối phương hình như cũng định gây khó khăn cho họ, liên tiếp đưa ra những vấn đề khó khăn, ngay cả ngày nghỉ bọn họ cũng phải họp cùng Dương Tâm Khiết và Lưu Hâm Hoa qua webcam, suy nghĩ đối sách thích hợp

Ít nhất, cô và anh có thể hưởng thụ đủ các món ngon nổi tiếng ở Zehder, như mì Ý, pizza ...

Mà một tiếng “ừ” nhỏ như muối của cô kia làm anh nường mày, có thể nói trong một tuần lễ này, hôm nay là ngày anh thích nhất

Anh ôm lấy hông cô, ở tiệm cơm vài ngày, rốt cuộc cũng được hưởng thụ thư giãn trong phòng tắm

Trước hết, anh để cô ngồi lên bồn cầu, anh đi nấu nước tắm, kiểm tra xong liền chậm rãi ngồi xổm xuống cạnh chân cô .

Anh giống như cúng bái nữ thần vậy, hai tay nâng mặt cô, nhìn rõ từng da thịt cô

Cô không phải ... là Yến Từ trong lúc công tác kia nữa, ánh mắt của cô thẹn thùng e lệ, tóc dài như suối ở bên tai, giống như trước kia, cô luôn điềm tĩnh ôn nhu như vậy

Anh cắn vành tai của cô , nói, “Yến Từ, anh biết em mệt rồi, tối nay để anh hầu hạ em đi, em không cần làm gì cả.”

Cô rụt vai lại, có lại khoái cảm không nói nên lời

Cô nghĩ, tối nay tuyệt đối sẽ không kết thúc đơn giản như vậy, cô chẳng những chuẩn bị tâm trạng trước mà còn mong mỏi vô cùng

Cô muốn ân ái cùng anh, trên giường, thân thể hai người giao nhau, có thể kết thúc cho hành trình này

“Thiệu Ân, em thật yêu anh.” Cô lẩm bẩm nói

Rốt cuộc anh cũng đợi được những lời này, anh thấy mừng rỡ như điên.”Yến Từ, anh cũng yêu em .” Anh hôn cô thật triển miên, để cô biết anh yêu cô đến dường nào

“Lần sau chúng ta nhất định phải đi Zehder, nhưng không phải là vì công tác .” Cô ngửa đầu, ngênh đón nụ hôn của anh .

“Chúng ta đi hưởng tuần trăng mật.” Anh hứa hẹn bên môi cô

Quần áo rơi xuống đất từng cái từng cái, có của anh cũng có của cô. Có tuần trăng mật hay không không quan trọng, quan trọng là ... Lúc này bọn họ đang hưởng thụ cái gọi là “Tính phúc”

Dưới sự nỗ lực của Đỗ Thiệu Ân, Yến gia rốt cuộc cũng đáp lại anh

Yến cha tìm anh uống rượu, uống vài ly rượu xong, bắt đầu kể lại sự nghiệp to lớn ngày xưa ; Yến mẹ nấu cho anh một bàn ăn ngon mỗi lần anh đến thăm ; Yến đại ca thích nhất là bàn về chính trị quốc gia với anh, may mà hai người có chung cách nhìn ; Yến đại tẩu hy vọng có thể có được thẻ VIP, sau này đến Dạ Hoa

mua đồ có thể được chiết khấu ưu đãi 30% ; hai người anh họ của Oa Oa cứ gọi dưỡng này, dưỡng nó khi thấy anh đến

Rốt cuộc, Đỗ Thiệu Ân cũng cảm giác được cái gọi là nhà

Trước kia anh và ba ba nương tựa lẫn nhau, không có tay chân, càng không có gia đình náo nhiệt đầy đủ như vậy , mà nay, Yến gia lại giúp anh đền bù được khuyết điểm bao nhiêu

Đỗ Thiệu Ân cũng nhớ kỹ, khi anh mang Oa Oa đến MacDonald ba lần sau, rốt cuộc cũng nghe thấy nó gọi anh một tiếng ba

Khi đang chơi trò chơi, khi Oa Oa bị bạn mình đẩy ngã, người cô gọi không phải mẹ — mà là ba.”Ba... Ba... Oa Oa... Đau đầu...”

Oa Oa rơi nước mắt, cái miệng nhỏ chu cao .” ... Oa Oa... Đau đầu...”

“Oa Oa đau ở đâu ? Để ba xem nào .” Lời nói bật thốt ra, anh không chút suy tư ôm Oa Oa vào trong ngực, khoé mắt bắt đầu ỉn ỉn nước mắt

Thân tình phải bồi dưỡng, không cho đi thì không nhận lại, rốt cuộc anh cũng nghe được tiếng gọi “ba” từ Oa Oa

Mà giờ này khắc này, Oa Oa mở vòng tay ra, chạy chạy về phía Đỗ Thiệu Ân .”Ba, ba... Ôm một cái... Ôm Oa Oa .”

Anh lập tức bế Oa Oa lên, đặt nó lên vai mình.”Oa Oa, vậy có tuyệt không ?”

Đây là trò chơi mà Oa Oa thích nhất, dùng hai bàn tay nhỏ ôm lấy đầu ba ba, đặt mông lên vai ba ba, hai cái bắp chân vắt lên ngực ba, bay thật cao, thật xa làm nó hưng phấn không ngừng

“Thiệu Ân, nguy hiểm !” Yến Từ thấy vậy kinh hãi la, sợ sơ sẩy một cái Oa Oa liền bị té

Đỗ Thiệu Ân chỉ cười.”Oa Oa, có sợ không?”

“Oa Oa không sợ, Oa Oa muốn bay cao hơn.” Oa Oa thậm chí còn thả tay ra, làm động tác bay lượn

“Rõ ràng em rất nhát gan, ngay cả đu quay cũng không dám ngồi, sao Oa Oa lại lớn gan vậy chứ ?” Yến Từ cười lắc đầu.

“Bởi vì Oa Oa giống anh nha!” Oa Oa càng lớn, ngũ quan càng giống anh, quả nhiên con giống cha, sau này Oa Oa nhất định sẽ làm mê đảo không ít soái ca

“Ba, bay bay.” Oa Oa thấy vẫn chưa đủ, nó muốn trở thành con chim cơ .

“Ba cũng muốn bay đó !” Đỗ Thiệu Ân giơ cao hai tay, bắt lấy thắt lưng của Oa Oa, nhanh chóng đưa lên cao

Tiếng cười ha hả của Oa Oa làm rộn vang cả đêm tối, mặc dù trời rất lạnh, gió rất to, chân trời không còn hình ảnh mặt trời lặn đẹp đẽ nữa, nhưng Đỗ Thiệu Ân vẫn cho Oa Oa tràn đầy tình thương của cha, Oa Oa cũng giúp anh lấp đầy thân tình, làm giờ khắc này trở nên đẹp đẽ hơn rất nhiều

“Đừng đùa, mẹ em gọi ăn cơm kìa.” Yến Từ cười nhìn bọn họ, hình ảnh hạnh phúc như vậy, chưa bao giờ cô dám nghĩ đến

Đỗ Thiệu Ân ôm Oa Oa vào trong ngực.”Đi, đi ăn cơm.”

“Ăn cơm cơm... Ăn cơm cơm.” Oa Oa vui vẻ phẩy tay.

Trên bàn cơm, không khí hòa hợp mà vui vẻ

“Thiệu Ân nha! Khi nào với kết hôn với Tiểu Từ nhà bác đây ?” Yến cha hỏi.

“Bác trai, cháu cũng muốn lắm đó!” Nét mặt Đỗ Thiệu Ân tràn đầy bất đắc dĩ, liếc nhìn Yến Từ một cái, vấn đề căn bản không phải từ anh

Yến Từ làm bộ như không có chuyện gì, tiếp tục cho Oa Oa ăn cơm, cô còn chưa mở miệng thì đã bị người nào đó cắt đứt .

“Còn gọi là bác trai, nên đổi lại đi.” Yến đại ca nhắc nhở

“Đại ca nói rất đúng, ba, con sẽ cố gắng để Tiểu Từ gật đầu đồng ý .” Đỗ Thiệu Ân lập tức đổi lời nói.

“Được rồi, tìm ngày tốt, mang lễ vật sang đây, mời mọi người đến là được rồi, không cần hỏi ý nó đâu .” Yến mẹ đề cử phương pháp nhanh chóng nhất

“Mẹ, mẹ đang bán con sao!” Rốt cuộc Yến Từ cũng lên tiếng .

“Nếu không thì sao ? Oa Oa cũng sinh ra rồi, con muốn thế nào ? Nếu không muốn kết hôn thì lúc đầu đừng có sinh Oa Oa!” Yến mẹ trợn mắt nhìn con gái một cái

Bây giờ, người nhà Yến gia đều về phe cánh của Đỗ Thiệu Ân hết rồi

“Đúng đó ~~ Tiểu Từ, đừng có làm khó Thiệu Ân nữa, chị thấy cậu ấy rất đáng thương nha.” Ngay cả Yến đại tẩu cũng nói giúp Đỗ Thiệu Ân

Cứ như vậy, bữa cơm ngày hôm nay, khoé môi Đỗ Thiệu Ân cứ cong cong lên, chỉ số vui vẻ tăng lên không ngừng

Có Yến gia làm hậu thuẫn, anh tin có thể nhanh chóng mang bà mẹ xinh đẹp này về, có lẽ sẽ nhanh chóng giúp Oa Oa có thêm em gái hoặc em trai thôi

- END -

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/o-chung-yes-ket-hon-no>